

بایه قوش نه شۆن باوانت وانۆ
تا نه که ی هه وای بورج له یلاخان
چون من خه مین بای دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پای له یلاخه وه
ده دینی چون من دێوانه ی ناشاد
جه ئاستانه ی تو که ی مه گنۆ وه یاد

(۱) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره - ۶۴ -
وه رگێرانه که ی پیره میترد:

به کۆی زوخال بیت، به کۆی زوخال بیت
مالی باوکه که ت به کۆی زوخال بیت
دایکت نابینا، زویانی لال بیت
باوک مردوو بیت، خوشیتان تال بیت
به و خویبه قه ستم، مال بی ته نافه
ئه گه ره گه ل من، مه یلت خیلافه
دوو ره له بالای خۆت، باوانت چۆل بیت
خزمان وینه ی قه یس پۆستیان له کۆل بیت
خیلی خوشیتان، تووشی تالان بن
به په نگه عیبه رت کورد و گۆران بن
بی که س دامینی، که ست نه مینی
بایه قوش له شوین مالتان بخوینی
بشزانای ئه وه به دوعای منه
وا بی که س ماوی خوشیت لی ونه
ئه گینا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجی ئیلاخ پای له یلاخه وه
تو چۆن ئه بینی دێوانه ی ناشاد
له وێ چۆن منت ئه که ویتته یاد
چۆن رازی ئه بی به منی دێوانه
واریسی مه جنوون قه یسی زه مانه

شيعره کانی (بیسارانی) له (دیوانی پیره میتردی نه مر) دا و ئه و شيعرانه ی بیسارانی که پیره میترد وه ری گێراون

ئای تیری تانه

پیره میترد له سالی ۱۹۴۸ دا له ژماره ۹۳۱ ی رۆژنامه که یدا ئه م شيعره ی بلا و کردۆته وه . به لام
نه ی نووسیوه که شيعری (بیسارانی) یه . ئیمه دهقی هه ورامی شيعره که مان دۆزیبه وه و شيعری
(بیسارانی) یه . لێره دا شيعره که ی بیسارانی و وه رگێرانه که ی پیره میترد بلا و ده که ی نه وه . شيعره که
شش به یته . پیره میترد چوار به یته ی خۆی بو زیاد کردوو و له مه به سته ی به ره ته ی شيعره که لای
داوه . شيعره که سکا لایه کی دلداریه و ئه م کردوو یه به باسیکی سیاسی .

ههروه ها به هه له ئه م شيعره له لاپه ره ۵۷ ی دیوانی وهلی دێوانه ی (مه محمود خاکی) دا - چاپی
دوو مه به شيعری (وهلی) دانراوه .

ههروه ها بو به لگه ی راستی بیرو پای ئیمه مامۆستای شارهزا (عوسمان هه ورامی) له لاپه ره
(۵) ی دیوانی وهلی دێوانه دا ئاماژه ی بو ئه وه کردوو که ئه و شيعره ، شيعری بیسارانیه نه ک
وهلی دێوانه .

نه داروو تانه...

نه داروو تا قسه ت ته وانای تانه
به وینه ی مه جنوون ویل و دێوانه
مه شوون وه چۆلدا مه سازوو یانه
به رگی ته ت جه وه لگ دره ختانی چۆل
په ی ویم مه ورازووت، مه گیر و نه کۆل
یه ک سیاسه نگه منیه و نه بالین
ته ک مده و پیوه په ره ی شه ونالین
په ی دیم مه گیتوو، سه ره ش نه کاوان
مه ره مه لان مه رده ن بیدیشان ماوان!!
خاوم به راحت، گه شتم به دل واز
نه نه زان ره فیک، نه ره قیب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامی، دیوانی بیسارانی - ده سنوس - .

ئای تیری تانه،.....(۱)

تاقه تم تاق بوو، له تییری تانه
 مه گهر وهک مه جنوون ویل و دیوانه
 روو بکه مه سه حرا، ده رچم تازانه
 له ئاوه دانی، ده رچم بچمه چۆل
 سهر رووت پی خاوس، لۆنگ بگرمه کۆل
 «له گهر دوو خولی دهرور بی خه بهر بم
 بی خه م و خه یال، تازاده سه ربم»
 شه و ته نیا سه نگی بکه م به بالین
 له گه ل مورغاندا ده ست بکه م به نالین
 که رۆژم لی هات روو بکه مه کیوان
 پریم نه که ویتته، گوزه رگه ی دیوان
 «له تهک دیواندا بیم به هام پراز
 نهک له گه ل پیاوی دوو رووی حیل به باز»
 «ئیسنا هاوده رد و خه مخوار نه ماوه
 درۆ و ده له سه و جاسووسی باوه»
 «نازاتم تاکه ی نه بن نه مانه
 وا دهرده که وئ ئاخو زه مانه»
 «یا هادی مه هدی بنییره زووکه
 (خو) به کیش له ناو کۆمه لی (جوو) که!»

(۱) ئه و به یئانه ی له که وانه دان شیعی پیره میترد-ن.

***

له ناو ره زانا

له لاپه ره ۱۵۰ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا (هاوار) دا شیعی ریک بلاو کراوه ته وه به ناوی
 (له ناو ره زانا)، به بی ئه وه ی ئامازه بکریت بو سالی نووسینی شیعه رکه و خاوه نی شیعه رکه!
 واته ههر به شیعی پیره میترد دانراوه! به لام له راستیدا شیعی (چراغ وه ره زان) ی

(بیسارانی) یه. پیره میترد بیر و شیوه ی شیعه رکه ی وه رگرتوه و له سیبه ریا نه و شیعه رده ی
 نووسیوه. وه له ژماره ۵۸۵ ی سالی ۱۹۳۹ ی رۆژنامه که یدا بلاوی کردۆته وه. ههروه ها جاریکی
 تریش له ژماره ۸۸۷ ی سالی ۱۹۴۷ ی رۆژنامه که یدا شه ش دپیری له و شیعه ر وه رگپراوه و شه ش
 دپیری خۆی بو زیاد کردوه! شیعه رکه ی بیسارانی هه ژده دپیره واته نو به یته. وه رگپراوی یه که می
 پیره میترد بریتییبه له چل دپیر واته بیست به یته. وه رگپراوی دووه می بریتییبه له دوانزه دپیر واته
 شه ش به یته. ئیمه ههر سی ده که ده خه یه نه پیش چاوی خویته ر.

چراغ وه ره زان(۱)

چراغ وه ره زان،.....

ئارۆ راگه م که فت، شیا م وه ره زان
 به زوان حال په رسام نه ی خه زان
 ته ن بیه ن مه جروح چون ماران گه زان
 واتم نه ی خه زان، ره زیده ی چه مه ن
 ئوستاد نه قاش په لره م به مه ن
 سه به ب جه چیشنه رنه نگ زگار نه ی
 سه رتاپا هونین دل ته فگار نه ی
 واتش نه ی بی مه یل ناگا جه روئ
 دیم ئاما ویه رد زولف نه شه د بوئ
 خه رامان ویه رد به سه د نازه وه
 به دیده ی سیوه نگ سرمه سازه وه
 مه ودای موژانش نیشتنه ن نه جه رگم
 به هون نه وه ن ره ژیان به رگم
 سامن زایفیم جه بو نه ی له یله ن
 عامیان مه و اچان ره شته ی سو یله ن
 ئیمه ییچ چون نه وان هون دل وه ردیم
 جه دووری یاران داخ وه گل به ردیم

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی - ده سنوس.

پیره میترد:

له ناو ره زانا، له ناو ره زانا
 نه گه رام به ناو، رستی میوانا

میوم دی له توتی، شیوهی عوربانا
 گرژ بووبوو له ناو گهلا پیزانا
 وهختی به وهزی تهزی خوش تهزی
 سهری بهرز تهکرد به بهرگی سهوزی
 هیشووی مرواری گهردنی بهزی
 بهبای غروری شوخی تهلهزی
 تیف تیفسهی تهدا نم فهی باران
 بو تامه تامهی گرزی مهی خوړان
 گهلا بو خه نهی زولفی نازداران
 تریکهی ته بوو به دیاری یاران
 ئیستا بی بهر و بی سهر و سامان
 رهنګ زهدی وهره سهر تا به دامان
 به شنوی خهزان وینهی نه مامان
 تهلهرزیته وه ئامان سه د ئامان
 پرسیم: تهی هه له م، دانهت بی هه له م
 بوچ زهره هه لگه رای به دهردی وهره م؟
 شه راب له میوهی تو دپته به رهه م
 ته بی به شفای په ژاره و ته له م
 تو خوا پیم بلتی، چیه ته م دهرده؟
 ته م په شیویه و ته م رهنګه زهرده؟
 ته م بی رهنګییه. به م قه وزه ی سهرده؟
 ته م مه لولویه چون نازیز مه رده
 وتی: لیم گهری، دهر وون له غه م که یل
 منیش هه ر وک تو که و ته سه ودای له یل
 عاشق بووم به وروی ته ستیره ی سیوه یل
 شوپی که وتبووه دلته که ی پر مه یل
 پرشنگی جلوه ی هه لی قهرچاندم
 سه ودای دلداری جه رگی سووتاندم
 دوایی بی مه یلی خو ی پی نواندم
 بای بی وه فایه ی هه لی وهراندم

وه سیه تی من بی جوانت خوش نه وی
 کی دیویه وه فای لای جوان ده سکه وی
 گیر ددهت ته کا به ته نه ها شه وی
 له پر وک ئاسکی سل لیت ته ره وی
 ئیستا وک جوانان روله ی زه مانه
 که مه ندت ته که ن به گیانه گیانه
 بو ئیش پیلاوت له سهر چاوانه
 که ئیشیان نه ما ئیسکت گرانه

وه رگی پانی دووهم:

پیم که وته باخی،.....
 چول و بی په رژین، له په نای شاخی
 ناگا، چاوم که وت، به گوله باخی
 په ل و پو شکاو دهر وون پر داخی
 گه لای زهره بوو بوو، رژابووه خواری
 سه ری هه لدابوو له جه رگی خواری
 «خار له شوینی گول، دل پر جه خواری
 ده ک فه له ک یاخوا، به ردت لی باری»
 گولخونچه له ده ست، گولین ته سینی
 روله ی نازیزی دایکان ته مرینی
 چیغ و ده واری کورد ته وروخینی!
 پیم بلتی، توله ی چیه؟! ته سینی!؟

***

دلته ی بی ته دبیر

ته م شیعه ی (بیسارانی) له ژماره ۹۶۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی روظنامه ی (ژین) دا پیره میترد بلاوی
 کردو ته وه و نه ی نو سیوه که شیعه ی (بیسارانی) به. هه روه ها وهری گپراوه بو سهر شیوه ی
 سلیمانی و له دوا ی شیعه که ی بیسارانیه وه بیست و دوو دپری خو ی بو شیعه که زیاد کردووه،
 که شیعه که خو ی ده دپره.

دلته ی که متهر ویر (۱)

دلته ی که متهر ویر،...
 دلته ی که م خه یال، که م فام و که م ویر

شۆ جانفیدایی جه پهروانه گیر
 پهروانه دارۆ، جه شۆلهی ئاییر
 وینهی پهروانه، په مەیل و وهفا
 پهردی وهسالی دۆس بکیششه جهفا
 تا بهئیری عهشق دل بهند نه سۆزۆ
 کهی ساکن مەبۆ، دۆسهش مەبۆزۆ
 ویت دهریه ئاییر وینهی پهروانان
 تا جه تایفهی مەجنوونت وانان

.....
 (۱) دیوانی بیسارانی (عوسمان هورامی) دەسنوس.

وهرگێرانه کهی پیره مێرد:

دلە یی تەدبیر،...
 دلە یی کهم خەیاڵ، کهم هۆش و کهم بێر
 «پیریش بووی هەمدیس بی بەینەت و پیر
 نایەیتە سەربار، بەشیر و بەتیر» (۱)
 هیچ نەبێ لە پیتی دلا بەشەوق بە
 وینهی پهروانه، بە عهشق و زهوق بە
 پهروانه بۆ لای دۆست بی پهروایه
 بۆ ئەجری جانان هیند بە پروایه
 گرگر بە دەوری گرا ئە گەر ئی
 ئەلین ئەسووتی، ئەلێ لیم گەر ئی
 گیانی بۆ گیانان نەیه تە خەیاڵ
 لینی گەر ئی یاخوا بی بە کۆی زوخاڵ
 هونەر ئەوهیه، ئەسووتی بی دەنگ
 هاواری نییه، بی نالە و ئاهەنگ
 ئیمه بە عهشقی جوان دل گەرم ئەبێن (۲)
 هیند هاوار ئەکەین که بی شەرم ئەبێن
 که تۆ بۆ عهشقی هەق تی ئەکۆشی
 لەوی وەرگره، شپوهی خامۆشی

ئەو یی دەنگییه و سۆزی پهروانه
 لە دەرسی عهشقا بوو بە ئەفسانە
 دلە، که نیتە عهشقی پهروانه
 سەرت هەلگره و بچۆره وێرانە
 هەتا ئەتوانی لەوی هاوار کە
 لە گەل گەل مەیه، تەرکی هاوار کە
 تۆ که پیرتیکی وا کۆنەسالی
 هیشتا لە سەودای ئەگر بجه و خالی
 برینی کۆنت تازه کەرەوه
 لە درۆزنەکان گەرەو بەرەوه
 بە پیری تیری وەرگره لە یار
 بۆ پۆزی حەشرت بی بە یادگار
 بی زەخمی خەدەنگ موژە ی ماھ پەیکەر
 عارەبە دەشتی مەحشەردا گوزەر
 بی زەخمی خەدەنگ موژە ی ماھ رووان
 نەنگەن وەسەحرای قیامەت لووان

.....
 (۱) ئەو بەیتە شیعری پیره مێردە.

(۲) لێره بەدواوه شیعری پیره مێردە.

گیانە ئەو پۆزە ی

ئەم شیعری (بیسارانی) دەقە کهی چوار بەیتە، لە وەرگێرانی پیره مێرددا بۆتە نو بەیت. بەیتی
 بەکەم و دووهم و سیتیەم شیعەر کهی وەرگێراوه و وازی لە بەتی چوارەم هیناوه. لێره دا تەنھا
 بەیتەکانی بیسارانی دەخەینە کەوانەوه.

پیره مێرد سالی ۱۹۴۹ لە ژماره ۹۶۹ ی رۆژنامە کهیدا لە ژیر ناوی (بیسارانی) دا ئەم شیعری
 بلۆ کردۆتەوه.

***

چراغ ئەرساتی (۱)

چراغ ئەرساتی دوور گنۆن جەتۆ
 نەمانۆن شەللا، بوینۆن ئەورۆ

خیال چون نیشتهر، دل مهکا و نو
دل جه دیدهم سهیل، زوخ مهتاو نو
دیدهم بیناوی، تیش نمه مانو
پهروبال نهدهور، زولمات مهشانو
بهشقی شای شاهان، هر بهر گوزیده
بیناییم توئی، بوشوم وه دیده

(۱) دیوانی (بیسارانی کیومرث) لاپه ره ۸۲

وهرگپرانه که ی پیره میترد:

«گیانه نهو روزهی توئی تیا نابینم
خوا بکا نهیبینم بر نهکا ژینم»
«خه یال نهو روزه، دینئی به دلدا
وهک هه لچه قق چقل به گولدا»
گریک نه خاتنه ناو جه رگمه وه
وه خسته پال بدا به مهرگمه وه
زیانم نابج له گهل کسهس بدووم
هه وئی هه وائی نه فسهس یهک و دووم
«چاوم بینایی، تیدا نامینئی
هوشم نازانئ، نه مپریه یا دوئی»
خو دیاره وا تویش که وتیه بی مهیلی
له وهفا و مهیلا توش هاوتای لهیلی
که واته با من تهفر و توونا بم
تهنها شتیگ ما که به ته ما بم
تو خوا دوای مهرگم به پراگوزاری
پئی بنئی به سهر خاکمدا جارئی
گوئی بگره له دهنگ نه شیدهی عه شقم
بزانه بو عه شقی پاک من سهرمه شقم

***

یاران حالی دهرد

پیره میترد نهو شیعری به ناوی (بیسارانی) یهوه له ژماره ۹۹۰ ی سالی ۱۹۴۹ ی روزه نامه که پیدا
بلاو کرد و ته وه. نیمه دهقی هه ورامی نهو شیعره مان له دیوانی بیسارانیدا دوزبیه وه. شیعره که و
گوزینه که هر یهک پینج بهیته. به لام له دوا بهیتی شیعره که دا پیره میترد مانا که ی به پیچیه وانه وه
تیگه ییوه. بیسارانی ده لیت (خواجه نه بی نازی غولامی بکیشیت) پیره میترد نووسیه: ناغا
ناکیشی نازی غولامان.

بیسارانی:

چراغ حالی دهرد (۱)، ...

بی خه بهر جه دهرد، نه زان حالی دهرد
جه پرووی نازه وه، نه من نازم کهرد
خاس نیهن جه وناز، خاتر گپروت گهرد
کردهی گوستاخیم، جه پرووی نازه وهن
نازم هر بهو رهنج، بی نه ندازه وهن
نه گهر نمه بی، وهیا گهی نازم
کهی ناز مه که روون، هه ی تاوات وازم
نه ی سوخه ن په ندهن، جه قه دیم نامان
(خواجان) مه کیشان، ناز غولامان

(۱) دیوانی بیسارانی (کیومرث) لاپه ره / ۸۵

پیره میترد:

یاران حالی دهرد، ...

له کوئی به زمی، بی خهم حالی دهرد
له پرووی زهرد و له هه ناسه ی سهرد
نازانم بوچی دلت گرتی گهرد
من دهردی دووری به بی نه ندازه
هینامیه سهر نه ورده رازه
نه گینه توخوا به کی نه نازم
په نای من هر توئی تاواته خوازم
په ندی پیشینان په سه نده لامان
ناغا ناکیشی نازی غولامان

مهيلت کۆن نابى

پيره ميترد نهم شيعره ي له ژماره ۷۸۷ ي سالي ۱۹۴۵ ي رۆژنامه كهيدا له ژيتر ناوي (بييساراني) دا بلاو كردۆته وه. ئيمه دهقى شيعره كه مان له ديواني بييسارانيدا دۆزيبه وه. لهو دهقه دا شهش بهيته، پيره ميترد به بيتيكي خوي بو زياد كردوه و بووه به حهوت. ئهمهش ههر دوو دهقه كه.

چراخم جهوير (۱)

چراخم جهوير،...

جه دماي مهردهن نه شيم جهوير
 نه گهر وه گلکۆم رات گنۆ ته قدير
 خاک نه له دم مه بووت دامن گير
 زه نه هار وه گلکۆم پانه كهرى كه م
 رۆح په وانم مه دارۆت وه چه م
 نه واچى مه ردهن، ها نه ژيتر گل
 هيماي مه يل تۆم به رنه شيهن جه دل
 نه ورۆ جه نه له د سهر ماروو وه بهر
 وه مه يل تۆوه مه شوون وه مه حشه ر
 جه بو نه ي تۆوه به ههشت مدان پيم
 وه رنه چ كارم، كى زانو من كيم

(۱) ديواني بييساراني، عوسمان هه ورامى - ده سنووس.

وه رگيترانه كى پيره ميترد:

مهيلت كۆن نابى به سه د سال پيرى
 بيشمرم له ولا ههر تۆم له بيرى
 له شيره خورى هه تاكو ژيرى
 مهيلم لاي تۆيه، به بهى زويرى
 دواي مه رگم نه گهر بيسته سهر گۆرم
 زيندوو نه مه وه كفن نه گۆرم
 نه لىتى مردوو كه وتۆته ژيتر گل
 گيان ده رچوو، مهيلت، ده رناچى له دل

نهو رۆژه ي نه چه سه حراي قيامهت
 قهه و قامه ته، بو من قهه قامهت
 به عه شقى تۆوه به ههشت نه دهن پيم
 نه گينه من چيم؟! كى نه زانى كيم
 باوجود نه گهر دۆزه خ بي جيتگام
 به يادى تۆوه به هه شسته له لام

***

له هيلانه ي دل

نهم شيعره له لاپه ره ۱۶۶ ي ديواني پيره ميتردى مامۆستا (هاوار) دا بلاو كراوه ته وه. وه ئاماره ي بو كراوه كه شيعرى پيره ميترده و به ناوي بييسارانيبه وه نووسراوه. به لام مامۆستا هاوار كه وتۆته دوو هه له وه كه ليتره دا راستيان ده كه ينه وه.

له سه ره تاى شيعره كه دا نووسيوه: «نهم هه ليه سته ي خواره وهش له كاتى خويدا پيره ميترد به ناوي بييسارانيبه وه بلاوى كردۆته وه، به لام هى خۆبه تى، ته نها ديترى چواره م هى مه وله وييه و تيهه لكيشى كردوه. له گه ل نهو ديترانه ي تره».

يه كه م: وهك ليتره دا ده بينين، وه دهقى هه ورامى شيعره كه ده نووسين شيعره كه شيعرى بييسارانيبه و پيره ميترد وه رى گيتره وه و خوشى هه ر به ناوي بييسارانيبه وه بلاوى كردۆته وه.

دووه م: له بهر نه وه ي نهو به يته ي كه مامۆستا هاوار ده لىت شيعرى مه وله وييه، هه ر خۆى له دهقه هه وراميبه كه ي بييسارانيدا هه يه وه بييساراني پيش مه وله وي بووه ئيتر چۆن نه گونجى شيعرى نهو له ناو شيعرى خويدا دانيت. به لكو به پيچه وانه وه مه وله وي گه لى جار ناوي بييساراني له شيعرى خويدا هانيسوه و شيعرى نهو ي هينا وه ته ناو شيعرى خۆبه وه. وه ناگونجى بلتين پيره ميترد نهو به يته ي له ناو شيعره كه ي بييسارانيدا دانا بيت چونكه وهك وتمان له دهقى شيعره كه خويدا نهو به يته هه يه. هه روه ها پيره ميترد نهو شيعره وه رگيتره وه ي له رۆژنامه كهيدا بلاو كردۆته وه. بره انه ژينى ژماره ۵۵۹ ي سالي ۱۹۳۹. شيعره كه ي بييساراني برتبه له حهوت به يت، پيره ميترد پينج به يتى لى وه رگيتره وه. له برى دوو به يته كه ي دوايى شيعره كه دوو به يتى خۆى له جى دانا وه.

چراخم نه دل (۱)

چراخم نه دل،...

دل په ر ئاهره ن، بو، وهس شو م نه دل
 نازكته ره نى تو جه په ره ي گول
 نه دارى تا قهه ت زولف شاخ سونبول

دلّ ئاھ مەکیشۆ گری مەپۆ وەبەر
 نەبا، نەیشە لالا پیت یاوۆ زەرەر
 تیدا مەنیشە، هەمی بەرگوزیدە
 بو باجات کەرۆت، وە بانێ دیدە
 مژەم هەم برۆم، کەرۆت وەپەرچین
 تا پیت نەیاو و ناواکسی بەدبەین
 ئەوسا تەماشای سەرچۆی رەوان کەر
 بالات وینەمی نەمی دەستە نیشان کەر
 عەجەب یا گەتەن نەمامی وا یەم
 پایە بلندبای پەری سەر سایەم

(۱) دیوانی بیساران، عوسمان هەورامی، دەسنووس.

پیرەمێرد:

لە هیلانەمی دلّ، لە هیلانەمی دلّ
 شابازی گیانی، لە هیلانەمی دلّ
 ئەو لەشە جوانەمی ناسکتر لە گول
 لە ئاهی گەرمی دلّەمی پری سکل
 کەوابێ باری ئەمی بەرگوزیدە
 بگوێزەرەو گلینەمی دیدە
 برژانگە کەنام ئەبێ بەپەرژین
 ری گوزەر نادا بەدیدەمی بەدبەین
 «بە هەر چوار دەورا لە ئاوی دیدەم
 جزیرەبەکت بو دینمە بەرەم»
 لەوی وەک پەری جزیرەمی واق واق
 چونکە تاقانەمی دانیشە بەتاق»

***

گەلای درەختان

پیرەمێرد ئەم شیعەرەمی لە (بیساران) یەو، وەرگرتوو، ئەگەرچی دەقاودەق شیعەرەکەمی
 وەرئەگێڕاوه، بەلام وەرگرتنەکە بەتاشکرا دیارە. هەرۆهە چەند بەیتی خۆشی تیکەل کردوو، وەک

لە شیعەرەکانی پیشوودا کردبووی. ئەمەش دەقی شیعەرەکەمی بیسارانمی و ئەوی پیرەمێردە. وەتەنها
 ئەم حەوت بەیتە پەییوەندی بەوەرگێڕان و وەرگرتنەکەو هەیه.

پارە پارەش کەرد، و لگی جامەمی دار^(۱)
 ریزە ریزە بی گەرد ئامما بەوار
 ستونان مەندن، سەرتاپا سیا
 وینەمی غولامان جە حەبەش زیبا
 مینێچ چون تەوان، دەروون سفتە نان
 بە یادێ غەزەب سەد جار کەفتە نان
 پەل پەل خەزانان مەپێزان بەخاک
 مەکەرەن بەنیش پەردەمی دلّ چاک چاک
 دلّ جەزامێ گاز پەردەمی جەستەمی ویش
 قەترە قەترە هەون جیبا مەبو لیش
 مەپۆنە دەوران دیدەمی پری خۆمار
 مەوارۆ پرووی زەرد خەزانێ خەمبار
 هەر خەزان وەلگێ زار مەپزیو
 دلّ دەرووش بەدین ئەو مەخیزو»

(۱) دیوانی بیساران، کیومرث، لاپەرە - ۵۰ -

پیرەمێرد:

گەلای درەختان هەلۆهەریه سەر خاک
 من بویمان ئەگرم بەدیدەمی غەمناک
 بە جاری سووتا جەرگ و هەناوم
 تک تک وەک فرمیسک خوین دێ لە چاوم
 چونکو منیش وەک، گەلای ئەو دارە
 بەندی جگەرم کەوت، بریندارە
 دۆستی هاومالم، لی بوو بەدوشمن
 بەختمان وەرگەرا هەردوو سەر و بن
 تەفرەمی شەیتانە قاییل و هابییل
 شەپری دوو برا دەردیکە، هابییل

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
 ئەو له پیش گورگا دامیبه بهر گۆچان
 یارهب به حاجهت سای سهرهواله
 نوشست نه یه نی ئەم بنه مالله
 ئەم جاربه برا له پشت برا بوو
 به لام بلیم چی قه زای خودا بوو

***

گیانه وه نه وشه و چنور له گه ل گول

ئەم شیعری بیسارانی له لاپه ره ۱۵۷ دیوانی پیره میتدی نه مردا به ناوی پیره میتدی وه بلاو
 کراوه ته وه و ماموستا هاوار له پیشه کییه که یدا نووسیوه:

له کاتی خۆیدا ئەم هه لبه سته ی (واته پیره میتدی) به ناوی بیسارانیه وه له رۆژنامه که یدا بلاو
 کردۆته وه. به لام له راستیدا زاده ی هه ست و بیرى خۆیه تی.»

لیره دا ماموستا (هاوار) که وتۆته چنه هه له به که وه.

۱- شیعره که شیعری بیسارانیه نه ک پیره میتدی. وه ده قاوده ق پیره میتدی وه ری گپراوه بو سه ر
 شپودی سلیمانی.

۲- شیعره که به ناو نیشانی (دیاری) یه وه بلاو کراوه ته وه به لام له راستیدا پیره میتدی خۆی
 نووسیوه (بو بانوی جاف).

۳- به یتی سییه می وه رگپراوه که ی پیره میتدی نه نووسیوه و چۆته سه ر به یتی چواره م. ئەمه ش
 به یتی سی به مه.

هه ر سیکیان تیکرا گف تو گو یانه
 هه ولئی هاتنی خزمه ت تو یانه

«دهقی شیعره هه ورامیه که له گۆقاری به یاندا ژماره (۷۹) لاپه ره ۴۳، له نووسینی عوسمان
 هه ورامی وه رگپراوه.»

چراخ وه نه وشه و چنور چه نی گول
 عه زمی رای ویصال تو شان ها نه دل
 چنور جه سه رکۆ، وه نه وشه جه چه م
 گول جه گولستان وه هه م بییه ن جه م
 واتشان به من، به نده ی فالانی
 چوون حال زنه نی به حال مزانی
 بونه رای ئەللا بکه ره ککاری
 بیامۆ وه لای ئەو دولبه ر جارۆ

چراخ ها هه رسیم به سته ن به ده سته
 چ ده سته، ده سته ی زوگاران به سته
 هه رسیم ها ئاوه رد چوون خاکه ساران
 هه ر یۆ مایه ی وئ وه چه م مداران
 چنور په ی زولفت په شیو حال شه ن
 وه نه وشه سه ودای خال خیال شه ن
 گول په ی جه مینت مه سوچو چو ن شه م
 جه دووریت نیشه ن نه رووش خاری خه م
 ساحیب مایه نی بلند بو پایه ت
 باوايه گپران، هه ر یۆ جه سایه ت

وه رگپراوه که ی پیره میتدی:

گیانه وه نه وشه و چنور له گه ل گول
 سه ودای دیده نی تو یان که وه ته دل
 چنور له کیوان، وه نه وشه له چه م
 گول له گولستان به کیان گرت سه ر جه م
 هه ر سیکیان تیکرا گف تو گو یانه
 هه ولئی هاتنی خزمه ت تو یانه
 هاتنه لام وتیان: تو رابه رمانبه
 ئەمه مان بو بکه و تاجی سه رمانبه
 ئەوا هه رسیکم به ستن به ده سته
 هاتنه خزمه ت به ده سته به سته
 هه ر یه ک به رنه گن مرامی پیته
 بو نیازی خۆی خاکی به ر پیته^(۱)
 چنور بو زولفت، لوول و په شیوه
 وه نه وشه، مل که چ، خالی لای لیوه
 گول که نازکی گونای تو ی دیوه
 چقلی خۆی له ژیر پیی هه لچه قیه وه
 تو سایه به رزی شای شیرین ئەندام
 با له سایه تا بگه ن به مه رام

(۱) له نوسخه ی لای نیمه دا نو سرا بو «گیانیان به دیاری خاکی به ر پیته».

لیتره‌دا پیتوبسته ئه‌وه پروون بکه‌ینه‌وه که مامۆستا (عوسمان هورامی) له گوڤاری به‌یانی ژماره ۷۹ی سالی ۱۹۸۲دا سڀ هۆنراوه‌ی بیتسانی و هۆنراوه‌یه‌کی فخر‌العلمای کوردستانی (مه‌ردۆخی) ساغ کردبوه‌وه. شیعهره‌کانی بیتسانی بریتی بوون له (چراغ وه‌نه‌وشه‌و چنووهر چه‌نی گول، وه‌ی من ده‌رده‌دار، چراغ شه‌هید). هه‌روه‌ها شیعری (نازک سارا و ده‌شت)ی فخر‌العلمای ساغ کردۆته‌وه. ئیمه‌ لیتره‌دا ده‌قی شیعری (وه‌ی من ده‌رده‌دار)ی بیتسانی و (نازک سارا و ده‌شت)ی فخر‌العلمای مه‌ردۆخیمان له‌ نووسینه‌که‌ی مامۆستا عوسمان هورامییه‌وه وه‌رگرت که له‌و ژماره‌یه‌ی (به‌یان)دا بلاوی کردبۆه.

***

وه‌ک من ده‌رده‌دار

ئهم شیعهره له‌ لاپه‌ره ۱۶۰ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا بلاوکراره‌ته‌وه. ئه‌گه‌رچی نووسراوه (به‌ناوی بیتسانی)یه‌وه بلاوی کردۆته‌وه به‌لام نووسهر به‌شیعری پیره‌مێردی داناوه. له‌ راستیدا ئه‌و شیعهره پیره‌مێرد له‌ شیعریکی بیتسانییه‌وه وه‌رگێراوه و له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره ۵۶۵ی سالی ۱۹۳۹دا بلاوی کردۆته‌وه. ده‌قی شیعهره‌که و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد ده‌نووسین هه‌تا بۆ به‌راورد نزیک‌ی و دووری وه‌رگێرانه‌که له‌ ده‌قه‌که‌وه دیار بێت:

وه‌ی من ده‌رده‌دار،... (۱)

وه‌ی من سا به‌یای که‌سیو ده‌رده‌دار
 بدیا به‌شیوه‌ی نه‌قشی نه‌و وه‌هار
 هورگرتا مایه‌ی ده‌رد و خه‌م هه‌زار
 جه‌نه‌و گولان ره‌نگ، جه‌ نه‌ورۆزان ناخ
 جه‌ شه‌ونم ئه‌سرین، جه‌ دوود ته‌م و ناخ
 جه‌ وه‌نه‌وشه‌ خه‌م، جه‌ نه‌رگس خومار
 جه‌ گوللان هون، دیده‌ی شه‌و بیدار
 جه‌ خونچه‌ په‌یکان، جه‌ سۆسه‌ن خاری
 خاری نه‌دل بۆ، جه‌ زه‌خمی یاری
 جه‌ بالای نه‌مام، تیری خاری جه‌رگ
 جه‌ گولگون هوناو، گول گول گه‌رده‌ن به‌رگ
 جه‌ ده‌رده‌داران هه‌ر مننه‌ نان وه‌س
 مدیه و مه‌وینو و هه‌نێ نیه‌ن که‌س

ته‌ن وه‌ داخ و ده‌رد خه‌مان مه‌سپاروون
 چه‌نی بێ ده‌ردان هه‌یج کار نه‌داروون

(۱) گوڤاری به‌یان ژماره ۷۹ سالی ۱۹۸۲ عوسمان هورامی.

پیره‌مێرد:

وه‌ک من ده‌رده‌دار، وه‌ک من ده‌رده‌دار
 ئای بۆ یاریکی، وه‌ک من ده‌رده‌دار (۱)
 سه‌یری به‌هار که‌ن، دیاره و دیار
 گولان ببین، ره‌نگ ره‌نگ به‌قه‌تار
 له‌ هه‌ر ره‌نگیکیان، خه‌می وه‌رگربین
 به‌ هه‌ر غه‌میکی تیر و پر بگربین
 له‌ وه‌نه‌وشه‌ شین، له‌ نیرگس خومار
 گولاله‌ خوتینی، دیده‌ی شه‌و بیدار
 له‌ غونچه‌ په‌یکان، له‌ سۆسه‌ن گول خار (۲)
 له‌ نه‌ورۆز (۳) بۆ دل زامی پر ئازار
 چنووهر وه‌ک پتوه‌ند، چنار سیداره
 هه‌میشه‌ به‌هار، وه‌ک وه‌رهمداره
 ریحانه‌ په‌لکی شینی ماته‌م بێ
 مینا مینای غه‌م یا نه‌شه‌ی که‌م بێ
 به‌لام هه‌ر ته‌نه‌ها خۆم ده‌رده‌دار بێ
 هه‌ر غه‌م به‌باری غه‌مان غه‌مبار بێ

(۱) دێری دووهم و چواره‌م به‌هه‌له‌ لای م. ه. پاش و پیتش که‌وتبوو له‌به‌ر نوسخه‌ی رۆژنامه‌که راستمان کردوه‌وه.

(۲) لای م. ه. نووسرابوو: له‌ گول سۆسه‌ن خار.

(۳) نه‌ورۆز: گوله‌ نه‌ورۆز، مه‌به‌ست له‌ جوهره‌ گولیکه‌ که‌ پیتی ئه‌لێن (نه‌ورۆز) لیتره‌دا مه‌به‌ست له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆز نییه‌.

***

گیانه‌ ئه‌ژمیرم

له‌ لاپه‌ره ۱۶۶ی دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا ئه‌م شیعهره به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له‌ راستیدا شیعری بیتسانییه‌ و پیره‌مێرد وه‌ری گرتوه‌ و خۆی داپشتۆته‌وه و له‌ هه‌ندێ شوتندا به‌یت و نبوه‌ به‌یتی وه‌ک خۆی گۆربوه. له‌ ده‌قه‌که‌دا شیعهره‌که ده‌ دێره، لای پیره‌مێرد بووه به‌شانه‌

هېچ كەس ناتوانى بلنى كورې كېتى
يا خهلكى كام دېتى؟ يا له كوتوه دېتى

چراغم شههید(۱)

چراغم شههید، چراغم شههید
وهختى ودهنگات مه كهرېم شههید
بو بهشقى خودای همهید و مهجید
جه زولفى سیات یهك تایی وهحید
بوزم نه گهردهن بهوینهی زوننار
بهو زوننارهوه بشوو وه مهزار
تا ئه رمله له كان بهیانیم وهسهر
وینان به زوننار تۆم بهستن كه مهر
شهرمی زولفی دیز، سیات كهرانى
عه زابى دۆزهخ، پیم نه ده زانى

(۱) گوډارى بهیان ژماره ۷۹ى سالى ۱۹۸۲، عوسمان هورامى

وهرگيران و داپرشته وهكهى پيره ميترد:

گيانه ئه ژميرم، گيانه ئه ژميرم
بو ناکامى مهرگ، نه فهس ئه ژميرم
كاتى به نىگای، تو گيان ئه سپيرم
تپى فرشته گشت دینه سهيرم
خوم به شههیدى عه شق ئه ژميرم
مه قبولى مزگهوت په سەندی دیرم
تا ویک لهو زولفهى سهودای زهره تار
له گهردما بیت بهوینهی زه نزار
قه بالهى عیسا و ئه حمه دی موختار
پاريزگارم بن له دوو توپى مهزار
ئهوسا فرشته دینه سهيرم
تا لیم بپرسن رینگای تايينم
شهرمی تاي زولفی لوولى وهك زه نزار
فریشه ته كام لى ئه كا به يار

نازک سارا و دهشت

ئەم شیعره له لاپهړه ۱۷۱ى دیوانى پیره میتردى ماموستا هواردا بلاو کراوه ته وه. به شیعری
پیره میترد دانراوه. لیره دا سه بارهت بهم شیعره سه رنج و تیبینی خومان به چەند خالیك پروون
دهكهینه وه.

۱- شیعره كه شیعری پیره میترد نیسه و شیعری (فخر العلمای مهردۆخى) شاعیره كه
نازناوه كهى ههيران بووه. وهك ماموستا عوسمان هورامى لهو ژماره یهى گوډارى به یاندا
نوسیبویه، شیعره كه به شپوهى تايبه تى ناوچهى سنه نوسراوه.

۲- پیره میترد سى جار ئەم شیعره ی وەرگىراوه، وه له رۆژنامه كه یدا بلاوى كرده ته وه. له ههر
سى جاره كه دا ئالوگۆزى له شپوهى وەرگىرانه كه دا كرده وه و به ئاره زوى خۆى، چۆنى بو هاتووه
به یتى خۆى تىادا داناوه و به یتى له دهقه كه فریداوه و به یتى مهولهوى به یى ئامازه بو كردن تىادا
داناوه. به لام ههر له یه كه م وەرگىرانه وه نوسیبویه كه ئه وه وەرگىرانی شیعری فخر العلمایه.
ئهمهش ئه و جارانه یه كه بلاوى كرده ته وه.

ا- ژيان - ژماره ۵۶۷ سالى ۱۹۳۹.

ب- ژين - ژماره ۶۲۷ سالى ۱۹۴۱.

ج- ژين - ژماره ۹۵۴ سالى ۱۹۴۹.

۳- مهولهوى شیعریكى ههیه بهم جوژه دهست پى دهكات:

نازک ته دارهك، فهسه سل وه هاران
شیرین ئاراییش ههرده و كووساران

جوژه نزيكيبهك ههیه له نيوان ئەم شیعره و ئەوى (فخر العلمای) دا. كه شاعیر چەند به یتیكى
مهولهوى له شیعره كهى خۆیدا داناوه. وه له كاتى خۆیدا پیره میترد ئه و شیعره ی مهولهوى
وهرگىراوه بو سه ر شپوهى سلیمانى و به شپوهه كهى خۆى دهستكارى شیعره كهى كرده وه له كاتى
وهرگىراندای له بابه تى وه سف و عه شقى دلدارى مهولهوى به و به تده سه ر باسى نیشتمانى و
سكالای دلى خۆى. نوسخه یه كى ئەم وەرگىرانه مان له كه شكۆلى نه جمه ددين مه لاره وەرگرت، كه
به خه تى خۆى له لاپهړه ۱۷۱ى داناوه نوسیبویه تیه وه. وه كه شكۆله كهى پيشكهش به (حه مه سالح
ئاغای قزلبجى) كرده وه. ههروهها جارىكى تریش له رۆحى مهولهوى ویدای وهرى گىراوه و ئهمه یان زور
نزيكه له دهقه كه وه.

۴- به پیتی ئەم ساغ كرده وانه ئیستا ئیمه ئەم دهقانه مان له بهر دهستدایه و بو بهر اوورد و

ئەمانەتی ئەدەبىي ھەمووی دەخەينە پېش چاوی خۆينەران.

۱- دەقى شيعرەكەى (فخر العلماء) و ھەرسى وەرگىرانەكەى پېرەمىرد.

۲- دەقى شيعرەكەى مەولەوى و ھەردوو وەرگىرانەكەى پېرەمىرد. وە لە بەشى شيعرە وەرگىراوەكانى مەولەويدا ئەم دوو وەرگىرانەى پېرەمىردمان نەنوسى، بەو مەبەستەى لىرەدا بىنوسىن و خۆينەر باشتەر لە نزىكى و جىاوازيبەكان بگات.

ھەروەھا ئەو بەيتانەى لە كەوانەدا دامناون شيعرى مەولەوين.

بەم جۆرە بۆ مەبەستىكى ئەدەبىي و بەراوردى زانستى، دەربارەى ساغ كۆرندەوى يەك شيعر ھەوت دەقمان خستە بەر چاوی خۆينەر.

دەقى شيعرەكەى شاعير (فخر العلماءى مەردۆخى).

نازك سارا و دەشت، شيرين كۆسارى^(۱)
سەفای بەھەشتى، تېدا دەبارى
«گول شىوہى روخسار، نازيز دەنوینى
بولبول وە روويدا، چوون من دەخوینى»
لالە كەم كەم چاو، وەلاو دەكاتۆ
دەویتی مەستە و شەراو دەخواتۆ
شەتاو، وەك فرمىسك چاوم ئەدا جۆش
سەيلاو ھەروەك خۆين دل ھاتۆ خرۆش
ھەر پالى بەردى، ھەر رووى قەدپالى
پەى سەفای خاتر سەيركەر دەنالى
ئاخ بۆ دلخۆشى ئازارى نەوى
غوصصەى بى مەيلى، ئازارى نەوى
دەستى يەك بگرن ھەردوو لەگەل يار
سەيىرى وەھار كەن ديارە و ديار
نەك وەك من ھەر يەند خەم لىم بىەن كۆ
گول فيشتەر زامم تىرى وە ستۆ
«سا نەيچى، دەى نەى، سا دەرويش دەفى
قەزای پەنجەتان، لە ئەعزام كەفى»
«تۆ بەو سەدای دەف، ئەو بەو نالەى نەى
جەرگم لەت لەت كەن، ريشەى دل كەن پەى»

بەل وەھا كەمى زامم ساكن بۆ
ساتىكيچ دنيا وەكامى من بۆ
نەموت بيشەى عەشق خارى شير گيرەن
چلەى چنگۆلى قوللاپەى شيرەن
چلەى لەناو دل ھەر كەس مەحكەم كۆرد
دەستى ھەلنەگرت، ريشەى دەرھورد

(۱) گۆفارى بەيان ژمارە ۷۹ سالى (۱۹۸۲) عوسمان ھەورامى.

وەرگىرانى يەكەم: سالى ۱۹۳۹ نوسخەى ديوانى پېرەمىردى م. ھ.
نازك تەدارەك، فەسلى بەھارە
زەريف ئارايش، ھەردە و كۆسارە
گول شىوہى روخسار نازيز ئەنوینى
بولبول بەروويا وەك من ئەخوینى
گولالە شەونم سەرمەستى ئەكا
دەلى رووى يارم بەدمەستى ئەكا
فرمىسكى چاوم شەتاو ئەدا جۆش
وہنەوشە لەتاو دەردى من شين پۆش
ئای بۆ دلخۆشى كە زارى نەبى
غوصصەى بى مەيلى دلدارى نەبى
بدا بەقىبلەم عەرزەى زەليليم
باش تىي گەيىنى لە ھەردە گيليم
بەلكو رىك كەوين رۆژىك لە گەل يار
سەيىرى بەھار كەين ديارە و ديار
«سا نەيچى دەى نەى ھای درویش دەفى
قەزای پەنجەتان لە گيانم كەفى»
تۆ بەسەدای دەف ئەو بەنەواى نەى
جەرگم لەت لەت كەن ريشەى دل كەن پەى
ئای بۆ ساقىيە چوارەدە سالە بى
بىنى شەرابى پر پيالە بى

به لّام شه رابی کۆن و چل ساله
 به لّکو رزگار بم له دهست ئەم حاله
 ئەموت پيشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی له‌ناو جه‌رگ هه‌ر که‌سێک گیرکرد
 ئامانی نادا پيشه‌ی ده‌رهاورد

وه‌رگێرانی دووهمی: ۱۹۴۱

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سلّی به‌ها‌ره
 زه‌ریف ئارایش، هه‌رده و کۆه‌ساره
 گولّ شیتوه‌ی روخسار دل‌به‌ر ئەنوێتی
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوێتی
 گولّاله‌ چاوی، بلاوکۆه‌ده‌وه
 له شه‌ونم باده‌ی عه‌شقی خو‌ارده‌وه
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک، چاوم هاته‌ جه‌وش
 گولّاو وه‌ک خوێتی، دل‌که‌وته‌ خو‌روش
 به‌ شنۆی نه‌سه‌یم، چنوور ئەله‌رزۆ
 ئەم‌دیوه و دیویه، هه‌ر ته‌لّی ته‌رزۆ
 ئای بۆ دل‌سو‌زۆی، قه‌راری نه‌بی
 ده‌ردۆی بی، میسلی دل‌داری نه‌بی
 بدا به‌قیبله‌م نامه‌ی زه‌لیلیم
 بیگه‌ینیتتی، شه‌رحی مه‌لوولیم
 ده‌ستی یه‌ک بگه‌ین هه‌ردوو له‌گه‌ل یار
 سه‌یری به‌ها‌رکه‌هین دیاره و دیار
 به‌ باده‌ی مه‌ستی، هه‌ستی، بستینین
 به‌ لّکو چه‌ند رۆژۆی دل‌شاد بێنین
 با وجود دنیا، له‌ راحه‌ت دووره
 ئەوی لیتی دووره، ئەو په‌نگی سووره

وه‌رگێرانی سێهه‌م: ۱۹۴۹

نازک ته‌داره‌ک، فه‌سلّی به‌ها‌ره
 شیرین ئارایش، هه‌رده و کۆه‌ساره

گولّ شیتوه‌ی، روخسار نازیز ئەنوێتی
 بولبول به‌روویدا، وه‌ک من ئەخوێتی
 گولّاله‌ ورد ورد، چاو ئەکاته‌وه
 به‌ باده‌ی شه‌ونم مه‌ی ئەخواته‌وه
 به‌ شنۆی شه‌مال چنوور ئەله‌رزۆ
 ئەم دیوه و دیویه هه‌ر تایی به‌ته‌رزۆ
 شه‌تاو وه‌ک فرمیسک چاوم خو‌رشا
 گولّاو وه‌ک کولّی دلّی من جو‌شا
 گولّشه‌ن به‌رگی سه‌وز پۆشا له‌نوێتوه
 هه‌ر چلّی گولّی، بولبولی پیتوه
 به‌ په‌زا به‌و چینی توغ‌رای تاو تاوه
 که‌وته‌ته‌ له‌نجه‌ به‌م لا و به‌و لاوه
 ئای بۆ دل‌سو‌زۆی قه‌راری نه‌بی
 خه‌می بی مه‌یلی دل‌داری نه‌بی
 ده‌ستی یه‌ک بگه‌ین هه‌ردوو له‌ گولّزار
 سه‌یری به‌ها‌رکه‌هین، دیاره و دیار
 پیکه‌وه خه‌می دل‌بده‌ین به‌باد
 ساتی له‌ قه‌یدی جیهان سه‌ر نازاد
 نه‌ک وه‌ک ئیستای من کز و په‌نجه‌رۆ
 سه‌یری گولّ زامم دینیتته‌وه سو
 «ساقی مه‌ی، موتریب نه‌ی ده‌رویش ده‌فی
 قه‌زای په‌نجه‌تان له‌ گیانم که‌وی
 مه‌ی و نه‌ی و هه‌ی، که‌ف و ده‌ف و زه‌ف
 هه‌ر شه‌ش له‌ ده‌ورین له‌ هه‌ر شه‌ش ته‌ره‌ف
 سا به‌ لّکو که‌می، دلّم ساکن بی
 ساتیکیش دنیا به‌کامی من بی
 ئەموت پيشه‌ی عه‌شق خاری شیر گیره
 چنگی چنگ نییه، قولاپی شیره
 په‌نجه‌ی بۆ جه‌رگی هه‌ر که‌س راکیشا
 ئامانی نه‌دا، ریشه‌ی ده‌رکیشا

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ وه‌هاران^(۱)
شیرین نارایش هه‌رده و کۆساران
گولّ چون رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان
مدیان گولّ لالان نه‌پای دهره‌ندان
ئه‌و به‌کته‌ر وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
چ خاس خاس شنیو نه‌ ئیواراندا
سه‌وزه وه رووی خاک جه‌رگه‌ی یاراندا
بوین ره‌عشه‌ی وه‌جد دلّه‌ی پاکشان
عه‌یان نه‌شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان
جه‌ی گۆشه‌ خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نێ
ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نێ
هۆرێزه، سوچه‌ن، دلّ تازه‌ خاوه‌ن
شنۆی پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فه‌رد
فره‌مان وه فه‌رش به‌زم ویمان که‌رد
که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یج نه‌کام هه‌ردێ یۆ؟
وه‌فه‌رش مه‌جلیس کام هام فه‌ردێ یۆ؟

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس - ل ۴۳۱ .

وه‌رگێرانی یه‌که‌م ۱۹۳۵

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره
زه‌ریف نارایش هه‌رده و کۆساره
گولّ وه‌ک رووی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشه
به‌فراو وه‌ک لافاو دیده‌م به‌جۆشه
سه‌یرکه‌ن گولّ لالان له‌ پای دهره‌ندان
پیکه‌وه‌ن وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
چه‌ند جوان ئه‌شنێ له‌ ئیواراندا
سه‌وزه به‌رووی خاک گه‌لی یاراندا

بروانه‌ ره‌عشه‌ی ده‌روونی پاکیان
دیاره له‌ جلوه‌ی سه‌وزایی خاکیان
هه‌لّسه‌ به‌یانه دلّ تازه‌ خاوه
شنۆی به‌رکاوه، گۆشه‌ی سه‌راوه
له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ سه‌که‌نێ
ده‌خیل هه‌ی ساقی: خومار شکه‌نێ
سه‌وزه‌ی خاکی پاک یاران هام فه‌رد
چه‌ند جارمان به‌فه‌رش به‌زمی خۆمان کرد
که‌ی سه‌وزه‌ی ئیمه‌ش له‌کام هه‌ردێ بی
فه‌رش مه‌جلیس کام هام فه‌ردێ بی

وه‌رگێرانی دووهم ۱۹۳۶

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لّ به‌هاره^(۱)
شیرین نارایش هه‌رده و کۆساره
گولّ وه‌ک رووی بولبول نه‌زاکه‌ت پۆشا
به‌ فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشا
شاخه‌ی شه‌تاوان، بۆی عه‌تری شه‌ویۆ
خه‌یمه‌ی گولّ لالان له‌ داوینی کۆ
پرچی به‌ره‌زا له‌ سایه‌ی دهره‌ندان
ده‌ست له‌مالان وه‌ک سه‌ره‌ت مه‌ندان
گولّ به‌سه‌رمه‌ستی خه‌نده به‌لیوه
هه‌ر چلّی گولّ بولبولی پێوه
له‌ ورشه‌ی شه‌ونم له‌تۆی په‌رده‌وه
نیرگس به‌مه‌ستی چاوی کرده‌وه
لاوان به‌عه‌شقی نیشتمان سه‌رمه‌ست
بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز روویان کرده‌ ده‌شت
هه‌لّسن به‌یانه دلّ تازه‌ خاوه
شنۆی بای کاوه‌ گۆشه‌ی سه‌راوه
له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ مه‌سکه‌نێ
ساقی گیان قوریان خومار شکه‌نێ

توخوا گۆینده، تۆش قه تاره كهت
سه دای سوب سه حەر پای كۆساره كهت
به لكو بیینه جۆش نهوجه وانانمان
بیینه ریئی خزمهت بۆ خانمانان

(۱) كه شكۆلی نه جمه ددین مه لال. ۴۴ دهستنوسه كه لای مامۆستا عبدالرقيب يوسف پارێزراوه.

***

گیانه له پرخه ی خهوی خامدا

ئهم شیعره له دیوانی پیره میتدی مامۆستا هاواردا بلاونه کراوه ته وه. به لام پیره میتدی سالی ۱۹۳۹ وهرگێرانی ئهم شیعره ی بلاو کردۆته وه. وهرگێرانه که ی ئه وه نده شاعیرانه بوو که شیعره که له ناو کۆر و کۆمه لانی ئه دیب و ئه دهب پهروه راندا هه میسه به سه ر زاره وه بوو و ده گوترا به وه. له م دواییه شدا هونه رمه ندی ده نگخۆش که ریم کابان به ناوی خه نه به ندانه وه ئاوازی بۆ دانا و کردیه گۆرانییه کی خوش.

چراخ دا جاری^(۱)

چراخ دا جاری بۆ وه خامدا
پا بنیه وه بان ههردوو چاومدا
مه وچه موژه تیشته رهن جه خار
بای گول ئه ندامم مده رو ئازار
من به ی موژه ی خار به خه یلی وه خته ن
به جاپو کاری نه رای تو م جه خته ن
شه و و رو نه رات په رده ی ئه ی سه ودا
یه ک یه ک بییتی شکسته مه ودا
بۆ وه بی ئه ندیش، پا بنیه لی شان
بدیه بینایی، هه یچ مه نده ن تیش شان؟
ئه گه ر تیش شان بۆ، غه یر جه هون فیشته ر
هه یجرانت فیشته ر، لیش مه دو ئیشته ر
سه حه ر مه زانی، بالا زه ر ستوون
پات وینه ی حه نا رژیا بو به هون

(۱) عوسمان هه ورمی - دیوانی بیسارانی - ده سنووس.

وه رگێرانه که ی پیره میتدی:

گیانه له پرخه ی خهوی خامدا
پی بنی وه بان ههردوو چاومدا
مه لی برژانگت تیژ وه ک چقل
ئه چه قیته پیی نازکی وه ک گول
به برژانگی تیژ بۆیه خو شحالم
خاکی به ر ده رگای تو ی پی ئه مالم
هه ر چه ند تیژیش بی بۆ پیی تو نه رمه
بۆ تی هه ل سوونی به رییت دل گه رمه
سا فه رموو پییه بنی سه ر دیدم
ئهو دیده ی بی تو هه یج که س نه دیدم
ئه گه ر نه قشیکه ی غه یری تو ی تیابن
توخوا کوتری که با نابینا بی
که پیت هه لبری سه یرکه چه ند جوانه
به خو تینی دیدم خه نه به ندانه
***

یاری په رچه م لوول

(یاری په رچه م لوول) ناو نیشانی ئه و شیعره یه که پیره میتدی وه ری گیترا وه و له لاپه ره ۲۱۰ ی میترووی ئه ده بی کوردی مامۆستا (علاء الدین سجادی) دا به ناو نیشانی (شیرین زولف لوول) نووسرا وه. لیره دا ده قی هه وارمی شیعره که و وهرگێرانه که ده نووسین. ده قه که یانزه به یته وهرگێرانه که پینج به یته.

«شیرین زولف لوول...» (۱)

فیدای زولفت بام، گا گرژهن گا لوول
گا چون سیامار په شیوه ن مه لوول
گا وینه ی لولا و مه پینچینه توول
گا په خش مه بو نه ده وری جه مین
گا لوول وه رده ن چین وه بانی چین
گا گا جه م وه رده ن چون چه مه ره ی چین
گا په ی جه مینت بیسه ن وه په رچین

گاهی په‌شپوهن گاهی گرنجهن
 گا گا ملمانه نه ده‌وری زنجهن
 گا تاتان نه دس گهردشی شه‌مال
 گا خه‌فتنه ساکن نه ده‌ورانی خال
 دیدهم چیش مه‌بو تایی جه و زولفه
 جه و زولف وه‌شبو لوللی سهر کولفه
 وزیم نه‌گه‌رده‌ن، عه‌م‌ری ویه‌رده‌م
 ته‌جدید بو په‌ی دفع هونوان وهرده‌م
 شای شیرین په‌یکه‌ر جه‌مین جامی ساف
 بکیانه په‌پیم تایی جه و کلاف
 بدان به‌ده‌ستم نه‌ی به‌رگوزیده‌م
 چون ته‌وافچیان مالووش نه‌دیدهم
 مالووش نه‌چم ساکن بو جه دهر
 دل بی به‌زوخال، با نه‌بوو به‌گه‌رد

(۱) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه‌ورامی - ده‌سنوس.

پیره‌می‌رد:

یاری په‌رچهم لول،...
 فیدای پرچت بم گا گرژه گا لول
 گا وه‌ک سیامار په‌شپوه و مه‌لول
 گه‌ه وینه‌ی لاولاو به‌پیچ و به‌تول
 گاهی خه‌م بووه وه‌ک چه‌مه‌ره‌ی چین
 گاه له ده‌وری پروت بووه به‌په‌رزین
 گاهی په‌شپوه له ده‌ستی شه‌مال
 گاهی خه‌وتوو له ده‌ورانی خال
 شای شیرین په‌یکه‌ر جه‌بین جامی ساف
 چی نه‌بی گیانه تایی له و کلاف

***

های له به‌یانه‌دا

له دیوانی پیره‌می‌ردی ماموستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۲۸۶ ئەم شیع‌ره‌ی بیسارانی و وه‌رگێرانه‌که‌ی
 پیره‌می‌رد نووسراوه. به‌لام له که‌شکۆلی که‌له‌پووری کوردی ماموستا (محهمد علی قه‌ره‌داغی) دا
 لاپه‌ره‌ی ۲۲۱ ئەم شیع‌ره‌ به‌شیع‌ری (حه‌سه‌ن که‌نۆش) دانراوه و له په‌راویژدا نووسراوه. ئەم
 پارچه له که‌شکۆلی (مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی) وه‌رگێراوه. ئیمه‌ پشتمان به‌دیوانی بیسارانی
 ماموستا عوسمان هه‌ورامی به‌ستوووه لی‌رده‌دا. وه هه‌ردوو ده‌قه‌که و وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌می‌رد
 ده‌نوسین. هه‌ردوو ده‌قه‌که هه‌ر یه‌ک چوار به‌یته. لای پیره‌می‌رد بووه به‌شه‌ش به‌یت!

بیسارانی:

جه به‌یانه‌وه،...

حالی پیم یاوان جه به‌یانه‌وه
 خالی دیم جه به‌بین دوو به‌یانه‌وه
 مه‌دره‌وشو چون نه‌جم وه به‌یانه‌وه
 حه‌یان لول وهرده‌ن وه به‌یانه‌وه
 وه‌بان به‌یدا مه‌ شنیانه‌وه
 حه‌کاکان ده‌ور گرد به‌یانه‌وه
 کێ دیه‌ن مه‌غریب وه به‌یانه‌وه
 مسته‌فا^(۱) هه‌تا سهر نیانه‌وه
 هه‌ر ها وه‌سه‌ره‌ت نه‌و به‌یانه‌وه

(۱) مسته‌فا: مصطفی، مه‌لا مسته‌فای بیسارانی

حه‌سه‌ن که‌نۆش:

جه به‌یانه‌وه، جه به‌یانه‌وه
 حالی پیم یاوا، جه به‌یانه‌وه
 خالی دیم نه‌به‌بین دوو به‌یانه‌وه
 چون نه‌جم مه‌دره‌وشو وه به‌یانه‌وه
 حه‌کاکان ده‌ور گشت به‌یانه‌وه
 کێ دیه‌ن مه‌غریب وه به‌یانه‌وه؟
 تا (حه‌سه‌ن) وه خاک سهر منیانه‌وه
 هه‌روام وه سه‌ره‌ت نه‌و به‌یانه‌وه

های له بهیاندای، های له بهیاندای
 های له بهیاندای، دیم له بهیاندای
 خالی له مابهین جووته بهیاندای
 تهستیره ی بهیان له تویی بهیاندای
 دوو مار به حلقه دهوری بهیاندای
 تا ریتی بهی نه بی دز له بهیاندای
 کی توانی ته مه شرح و بهیاندای
 ره شه ئی سواره له دم بهیان دا
 ماری لای بهیان بویه نیهان دا
 هر که س دس به ری ماری لی هان دا
 ته مه وی له خوا مهرگم نیشان دا
 سهر له بهیاندای سهر له بهیاندای

***

دلّه داخی نۆ

تهم شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی (خاکی و، س.ع. شادمان) دا به شیعره ی وهلی دانراوه. وهک زۆریه ی ناته و او بیه کانی تهو دیوانه که له ژماره نایه ن. به تاییه تی چاپی دووهمی ۱۹۸۳ دهقی هه ورامی شیعره که نه نووسراوه. له وهش دلنیا نیم ناخو پیره میترد وهری گپراوه ته سهر شپوهی سلیمانی یاخود که سیککی تر. به لام ماموستا عوسمان هه ورامی که شاره زاییه کی ته واری هه یه له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شپوهی دهقی شیعره هه ورامییه کاندای (که به گشتی شپوهی کرمانجی سه روو) ی پین ده لئین له لایه ره پینجی دیوانه که بیدای (دیوانی وهلی دیوانه)، ناماژه ی بو ته وه کردوه، که تهو شیعره به هه له که وتۆته دیوانی (وهلی، خاکی) یه وه و شیعره بیسارانیه. هه وه ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی رۆژنامه که بیدای، پیره میترد ده قیتیکی جیاوازی تهم شیعره ی به شپوهی سلیمانی بلا و کردۆته وه و نووسیه یه شیعره ی بیسارانیه وه یه که م دیپری بهم جوړه دهست پین دهکات:

«دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ»

دلّه داخی نۆ

دلّه داخی نۆ، دلّه داخی نۆ
 چه ند هاوارم کرد، شه وان تا به رۆ

به ریتی نار هفتسه و چه وتیدا مهرۆ
 برینی جه رگت هینامه وه سه
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 به دهردی تو وه، زامداری خه مم
 گیرۆده ی داوی، جه ور و سته مم
 چاو نه بیناوی ته می ماته مم
 چاوه ریتی دهستی، دۆست و مه ره مم
 تو وا له سه ودای زولفی عه نبه ر بو
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چه ند م وت دلّه، هۆشت بی نامان
 لاده له به لای بالا نه مامان
 ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
 هیند له کارایه، بی حه د و سامان
 تو تووش ته بی و من ته که وه مه رۆرۆ
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو
 چارت ته وه یه شه وه سه ته له خه وه
 خوا له لای خو شه ناله ی نیوه شه وه
 به سه زوی ده روون ها ور که ره ته وه
 که ره مکار ته وه هیه وادار به له وه
 به لکو بیسته وه حاله خۆت له نۆ
 ناخ بو به خستی من، داخ دلّه بو تو

دهقی دیوانی وهلی:

دلّه زامی نۆ

دلّه زامی نۆ، دلّه زامی نۆ
 بی زار و زاری کـــردم زامی نۆ
 تیری زامی تو کو کو بو وهک کو
 ناخ بو به خستی خۆم، دلّه داخ بو تو
 حه کیمان که دین، ته بین سزام
 دلیان ته سووتن بو به خستی سیام

سابگری، بگره دست به زامه وه
 به زامی تیری نه ونه مامه وه
 که وتوومه داوی، زولفی عه نبره بۆ
 ئاخ بۆ به ختی خووم، دلّه داخ بۆ تو
 بی یار بی یاوهر، بی جیگا بی وهر
 وهک ماران گهسته ی زامی پر خه تهر
 حه کیم نییه بیت بۆ دهوای زام
 خه مخوژیک نییه دانیشی له لام

دهقی هه ورامی شیعه که ی بیسارانێ:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو^(۱)
 زایف و زه بوون، زه دهی زامی نو
 چهند تیری کاریت، نه دل گرتن کو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو؛ ...
 من زار و خه مناک، زه دهی تیری خار
 پیکای په یکان، تایفه ی کوففار
 دهروون سیاداخ، سوچیای خه مان
 بی زهوق و کهم چاخ، خاری سته مان
 کهردات وه سهر مه شق، زه مانه ی بی شو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو؛ ...
 فرهم وات دلّه، مروه تت ئامان
 بۆ، مه وزه نه گیج به حری بی سامان
 ههر به ند تاوی عه شق نه دهروون خزیای
 تاوه شو له ی شه م چراخان گریای
 تهن بی به زوخال، سیا سفته ی کو
 ئاخ پهی به ختی دیم، دلّه داخ پهی تو؛ ...
 ئایری دووریت سه ره که رده ن نه دل
 جه رگم چون که باب پیکیان وه چل
 نازاران خه شم و غه زه ب گرتن لیم
 بی وهرمی شه وان بییه ن به خدی م

جه تاوی زولفان سیای عه نبره بۆ
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو؛ ...
 حه کیمان مه یان، مه وینان سزام
 شاده ت ماوهران وه سفته ی سیام
 ئیسه بگریه دهس وه زامه وه
 به زامی خه دهنگ نه ونه مامه وه
 ههر به ند کیشه ئاه شه وان تا به رو
 ئاخ پهی به ختی ویم، دلّه داخ پهی تو

(۱) ئەم شیعره مان به هۆی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه دهست کهوت که به ریزیان له ریکه وتی
 ۱۴/۹/۱۹۸۷ به دهسته تێ خوێ بۆ نووسینه وه.

***

دوووری پر دهرده

پیره میرد ئەم شیعره ی له ژماره ۹۴۳ ی سالی ۱۹۴۸ ی رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی
 (بیسارانێ) دا بلاو کردۆته وه. دهقی هه ورامی ئەم شیعره مان دهست نه کهوت.

دوووری پر دهرده، ...

له داخی دوووری دهروون پر دهرده
 په رنگم وهک گه لای پایزان زهرده
 نه به ردی به خته به بگره و به رده
 ته می ماته م، دنیای تاریک کرد
 کویره وهری خه م، قه دمی باریک کرد
 «هیجران له جه رگم، هینده ی کردووه کار
 مات و بی دهنگم، وهک نه خشی دیوار»^(۱)
 ناله ی ئینتیزار ته کیشم وهک نه ی
 چاوم به فرمی سک بووه پیاله ی مه ی
 له ت له تی جه رگم کردووه به که باب
 ئەمه نه ی و مه ی که باب و شه راب
 «سا توخوا فه رموو، سه ولی خه رامان
 قه ده م ره نجه که، مروه ته ئامان»^(۲)

ئاخ نه مردمايه تا وه كو جارئ
 پيكيه وتي تالع نه يكرده كـارئ
 دابنيشتمايه له گهل تو شهوئ
 بئ ئه وهى دهستم له دهستت كهوئ
 من به سوؤى عهشق تو به شيرين راز
 گاهئ له تو ناز، گاه له من نياز
 تير سهرم دانيم، له خاكى پيتا
 به شاد مه رگى بمرم له ريتا
 ئه وسا پيم ئه لئىن شه هيدى عه شقه
 بو عه شقى به راست ئه مه سه رمه شقه

(۲، ۱) ئه دوو به يتهى له كهوانه دان شيعرى (بيسارانئ) ن به لام ته واوى شيعره كه مان دهست نه كهوت.

***

پيره ميژد و شيعره كانى مه لا و له وخان (مه لا ولدخان)

ئه وه ندهى من ئاگادار بم پيره ميژد چوار شيعرى ئه م شاعيره ي وه رگيژاوه. دهقى هه ورامى هه ر
 چوار شيعره كه مان دؤزبه وه و بو به راورد و نيشاندانى شيوه ي وه رگيژاوه كه هه ربه ك له شوئى
 خؤيدا دنووسين.

ده رياره ي ژيان و به سه رهاتى ئه م شاعيره شتتيكى ئه وتؤمان به دهسته وه نيبه ، جگه له چهند
 ديژيكت نه بئى كه نه جمه ددين مه لا له كه شكؤلى (ميناى شكسته) و كه شكؤلى (حه مه صالح
 ئاغاي قزلى) دا نووسيوه .

له به كه مدا ده لئيت: «ئه م زاته له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) دا هاو عه سر - هاو چاخن،
 شيعره كانى زؤر ورد و ئاهه نگداره. له سه ر ئوسلوب و شيوه ي مه وله وى شيعرى وتووه. ل ۲۰۰» .
 دووهم: «ئه م شاعيره له گهل مه وله وى (سه يد عه بدولر حيم) هاو وه ختن، شيعره كانى زؤرى له
 شيعرى مه وله وى ئه چئى، پر مه عنايه. ل ۹۵» .

شيرين به نازه

پيره ميژد له ژماره ۸۹۲ى سالى ۱۹۴۷ى رۆژنامه كه يدا ئه م شيعره ي (مه لا و له وخان) ي
 به ناوى (يارى خوا نه ناس) وه بلاو كردؤته وه، به بئى ئه وهى ناوى شاعيره كه بنووسئ. به لام ئيمه
 دؤزيمانه وه كه شيعرى پيره ميژد نيبه و شيعرى مه لا و له وخان و له لاپه ره ۰۱ى به شى به كه مى
 كتيبى كه شكؤلى كه له پوورى ئه ده بى كوردى مامؤستا (حه مه ده عه لى قه ره داغى) دا دهقى

هه ورامى شيعره كه بلاو كراوه ته وه. شيعره كه بيست و هه شت ديژه و لاي پيره ميژد شانزه ديژه و
 ته نها ئه و ديژاوه دنووسين كه په يوه ندى به وه رگيژاوه كه وه هه يه .

شيرين نيگاته ن، شيرين نيگاته ن
 چهند وه خته ن چون باز شيروان نيگاته ن
 مه علومه ن عيصمه ت نه پيشمى پاته ن
 نه زانام په ي حال كئ ته مه ننا ته ن
 حه يفه ن تو وه ته خت بلئد جا يئوه
 ته ن وه توئى خه فتان تورمه ي شاهيئوه
 ده س كوئا بكه ، يه ره فته ر نيبه
 ئامشؤى وه گه رم صوب ئيوار نيبه
 ميرشكارت كئىن؟ كئى فامت به رده ن؟
 مه علومه ن هه واى شكارت كه رده ن
 راسه ن سه وداى عه شق جه ئه زه ل بيه ن
 (مه لالا) هام مه قه ر هام وه زنت نيه ن

وه رگيژاوه كه ي پيره ميژد:

شيرين به نازه،...

روانينى نيگاي، شيروانى بازه
 ناز له سه ر پييدا وه ك سه راندازه
 نازانم (صيدي) كئى لا نياز
 به م شيوه يه خؤى (صيد) نيچير ئه كا
 هه زاران شه يداي عه شق زنجير ئه كا
 كارى ته سخيري شه خس و پير ئه كا
 كه چى خؤى له لاي پير ئه سير ئه كا
 گيانه حه يف بو تو كه بلئد جاهى
 بو ناو دل به ران له ريزه و شاهى
 گه رده ن كه چى توئن له ماه تا ماهى
 نازانم كئى توئى خسته گومراهى
 لاده له م رتيه كه چ ره فته ريبه
 دوايى نه تيجه ي كه فته كاريبه

عالم له عهشقی تو هاواریه
تو بۆ کیتته ئەم شین و زارییه
***

سهوزەڵە ی چاوەش

له دیوانی (پیره‌مێردی نەمر) ی مامۆستا هاواردا لاپەرە ی ۱۶۹ شیعرێک بلاو کراوەتەو
بەناوی (سهوزەڵە ی چاوەش) وە بەشیعری پیره‌مێرد دانراوە و هیچی لەبارەو نەنووسراوە. بەلام
ئەو شیعرە شیعری (سهوزە ی سیاچەم) ی (مەلا وڵەوخانە) و لە لاپەرە ۱۱ ی کەشکۆلی
کە لەپووری ئەدەبی کوردی مامۆستا محەمەد علی قەرەداغیدا دەقەکە ی بلاو کراوەتەو. دەقە
حەقە بەیتە و وەرگێرانی چاوە بەیتە. ئێمە دوو دەقی وەرگێراوی ئەم شیعرەمان لایە.
بەکێکیان لە دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاوار دایە و ئەوی تریان بەدەستخەتی پیره‌مێرد
خۆبەتی کە وێنەکە ی لێرەدا نیشان دەدەین و شیعرەکەش دەنووسینەو.

سهوزە ی سیاچەم،...

من داخین کەردەن سهوزە ی سیاچەم
وختی زولف و پرچ لوول مەدی وەهەم
عالم بەدەحالەن، وەخالت قەسەم
پرچت لوول مەکەر، عالم بەشێوەن
لیت مەفانە مەللا پیتیش لیوەن
بەو دیدەت وە کەیل سورمە ی بین مەکەر
پرچت وە پەرچین رووی جەمین مەکەر
دەس ماوەر وەزولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مەکەر وەر ووی دەسمالدا
پرچت لوول مەکەر گل مەلوولتەن
مەلوولیم وینە ی پرچ لوولتەن
وینە ی داخیان دل داخین مەکەر
(مەللا) داخی زولف قازاخی مەکەر
هەنی دەسەن ناز ئیشارە ی چاوان
ئاخەر زەرەرت وە (مەللا) باوان
سهوزە ی سیاچەم، پرچ لوولی، چاومەست
پرچی لوولی تو من کوشتەن وە قەست

ئیشارە ی دیدەت وە من منمانی
مەگەر وە ئەنقەست گیانم مستانی
(مەللا) مکیششۆ نازت وە ئەنداز
پرچ لوول تو من کوشتەن وە ناز
هەر هام وەو حالات پەشێو حالەو
وەس تەمەنناکەر نە دەرمالەو
جەهرگ و دلەم دای وە پەیکانەو
وەس تەمەنناکەر نە ئەیوانەو
سهوزە ناز مەکەر، ناز کیشت کییەن
نازکیشت مەللان، مەلا شیت بییەن
بەو قورئان قەسەم، شای شەکەر پازان
هەر کفن مەندەن، پەرتیم بدرازان
نەپای ئامششۆ، نەرای دل نیەن
مەللا ئینتیزار سهوزە ی پرچ لوولەن
هانای هامسەران ویبەردەم نەگشت
سهوزە ی پرچ لوول وەللا مەللاش کوشت

وەرگێرانی یەکەم:

سهوزەڵە ی چاوەش، سهوزەڵە ی چاوەش
رۆژی رەش کردم، سهوزەڵە ی چاوەش
وختی زولف و پرچ، لیت ئەبن بەنەخش
عەقل و هۆشی من، هەردوو ئەبن پەخش
پرچت لوول مەکەر، حاتم پەشێو
کێ ناشیوتینی ئەو طوره و شیوہ؟
(روح القدس) ه سریری ئەو لیوہ
هەر تاي زولفیکت دلکی پیوہ
پەشی بەختی من کلی چاوتە
رشتە ی حەیاتم زولفی خاوتە
ئەم چەند رۆژەبە، کەوا باوتە
دلە مەشکینە کە پیناوتە

کوشته‌ی نازی خۆت زۆر مه‌ده نازار
 زولفت نه‌بیتته په‌ژیننی روخسار
 با رۆژ نه‌گیرئ و نه‌که‌ومه‌ هاوار
 عاشق له نازار زوو ده‌بج بیزار
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 شیوه‌ی مه‌لوولیم وه‌ک پرچی لووله
 توهماری شه‌رحی ده‌ردم به‌تووله
 ته‌ریبی وه‌سل و به‌ختم شه‌فتووله
 به‌سم بکوژه به‌تییری غه‌مزه
 غه‌مزته نه‌ندامی هینامه له‌رزه
 قه‌تلی دلدارت له لای تو فه‌رزه
 سه‌وزه‌ی بی به‌ینه‌ت ناخ داخه سه‌وزه
 ئیشاره‌ی دیدته به‌من نه‌نویننی
 خه‌ریکی نه‌وه‌ی گیانم بستیننی
 وا گیانم دایتنی هه‌ر تو بمیننی
 به‌شه‌رتنی له‌سه‌ر قه‌برم بخویننی (۱)

(۱) لای م.ه نووسراوه (به‌مه‌رجی له‌سه‌ر قه‌برم بخویننی). واته وشه‌ی (شه‌رت) ی گۆریوه به‌مه‌رج.

***

وه‌رگێرانی دووه‌می پیره‌مێرد، که شاعیرانه‌تر و نزیک‌تره له ده‌قه‌که‌وه: وه‌ک له فووتۆی ده‌ستخه‌ته‌که‌یدا ده‌یبینی له ژێر ناوینشانی (مه‌لا وه‌له‌وخان) ی راسته‌قینه‌دا وه‌ری گێراوه.

سه‌وزه‌ی سییاچه‌م، سه‌وزه‌ی سییاچه‌م
 ناخ داخه زۆره، سه‌وزه‌ی سییاچه‌م
 کاتنی زولف و پرچ لوول نه‌ده‌ی وه‌هه‌م
 حالتم به‌دحاله، به‌خالت قه‌سه‌م
 پرچت لوول مه‌که، حالتم په‌شیوه
 لێو مه‌نئ سه‌ر لێو، گیان له‌سه‌ر لێوه
 نه‌و دیده سییات سوورمه‌بین مه‌که
 پرچت پر چینی، رووی جه‌بین مه‌که

ده‌ست مه‌به‌ره سه‌ر، زولفی زوخالدا؟
 پرچت لوول مه‌که، دلهم مه‌لووله
 مه‌لوولیم ویننی، نه‌گرېجه‌ی لووله
 به‌سیه‌تی نازی ئیشاره‌ی چاوان
 مه‌لا (۱) مه‌کوژه، بی گونا (۲) و تاوان
 سه‌وزه‌ی سییاچه‌م، پرچ لوولی چاومه‌ست
 بو پیتوه‌ندی من، لوولیه‌که‌ی به‌قه‌ست
 کاتنی تیلا‌ی چاو، به‌من نه‌نویننی
 تیر نه‌ده‌ی له‌دل، گیانم نه‌سیننی
 هه‌ر چه‌ند نه‌و تیره، به‌شیوه‌ی نازه
 به‌لام نازیش بی، ناز، به‌نه‌ندازه
 مردم به‌م حاله‌ی، په‌شیوه‌ حاله‌وه
 هه‌ر گه‌رد و خوله، له ده‌رماله‌وه
 جه‌رگت له‌ت ک‌ردم به‌په‌یکانه‌وه
 خۆتم بو ده‌رخه له نه‌یوانه‌وه
 سه‌وزه، ناز مه‌که، ئیتر بو کیته؟
 ناز بو (مه‌لا) بو، وا، نه‌ویش شیتته!
 سویندم به‌قورئان، هینده کوشته‌ی تو
 هه‌ر کفن ماوه، که بیدروون بو
 نه‌پیتی ناموشو، نه‌پیتی ده‌لیله
 مه‌لا له دووریت که‌فته و زه‌لیله
 هاوارم به‌رن بو برای هاویشته
 سه‌وزه‌ی سییاچه‌م، براکه‌تی کوشته
 با نه‌ویش شوین خوین برای خو‌ی که‌وئ
 به‌لکو تیریک‌ی غه‌مزه‌ی به‌ر که‌وئ

(۱) مه‌لا: مه‌به‌ست خۆیه‌تی - مه‌لا وه‌له‌وخان

(۲) گونا: گوناھ-

***

شای وهلهد چاوان

پیره میترد له ژماره ۵۷۲ ی سالی ۱۹۳۹ ی رۆژنامه کهیدا ئهم شیعره ی (مهلا ولهوخان) ی وهرگیتراوه. دهقی شیعره که بیست بهیته. وهرگیتراوه که شانزه بهیته. ههروهها دهقی هه ورامی شیعره که مان له کتیبی (که شکۆلی که له پوری ئه ده بی کوردی) مامۆستا (محمد مه د عه لی قهرداغی) په وه وهرگرت. لاپه ره ی ۱۰۹ .

«شای وهلهد چاوان، شای وهلهد چاوان
غه زاله ی خوتهن، شای وهلهد چاوان
شیوهت مه ر (شیرین) ئه رمه نی باوان
نیم نیگات (فه ره اد) کوشت وه بی تاوان
ئهو شهرت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که ر
عیشق و دلداریت، دانگی زیاد که ر
ئاره زووی دیدار، دین (فه ره اد) که ر
(شه ودیز) نه حه لقه ی که مه ند ئازاد که ر
ویت بیوش وه ره خت شه و ره نگ شه تاوان
نیم نیگات فه ره اد، کوشت به بی تاوان
شه ودیزت زین که رد وه تفاقه وه
وه ره خت و ره شمه ی ته مه تر اقه وه
ده ماخت وه بورج کۆی ئافاقه وه
بی خه وف نه رزه نگیی نه و سه رتاقه وه
شه مال بۆی عه ترت وه (کۆکه ن) باوان
نیم نیگات فه ره اد کوشت وه بی تاوان
چون شیرین نه بورج په نجه ره ی جامرپز
وهس که ر نیگای ناز عه ی ن ئاهو و بیز
وهس ده رستیزه ی (شیرۆ) ی شه ره نگیز
با نه وه رۆ هون خوسره و په روپز
شیرۆ په ریت جه رگ خوسره و شکاوان
نیم نیگات فه ره اد کوشت وه بی تاوان
شیوه ی مه حبووبیت ها وه خاله وه
ره سمت مه نشوورن نه ی مه خاله وه

قه تاره ی گوله نگ لال و باله وه
ته شریف بهر وه زید (چه مچه مال) هوه
چه مچه مال نه شاه سه ندت نه باوان
نیم نیگات فه ره اد کوشت وه بی تاوان
شیوه ی مه حبووبیت وه شیرینه وه
قه ده م ره نجه که ر نه (هه رسین) هوه
ته شریف بهر وه کاو بیستونه وه
وه مه یل وه رین فه ره اد وینه وه
وه ناز نازه وه چه رخنای چاوان
نیم نیگات فه ره اد کوشت وه بی تاوان
حه یفه ن په ی شه خسی ساحیب جه مین بۆ
وه قامه ت له یلی وه ره نگ شیرین بۆ
عیشق و دلداریش وه خه شم و قین بۆ
چون شیرین قاتل فه ره اد چین بۆ
حسابت ئیده ن نه پای حساوان
نیم نیگات فه ره اد کوشت وه بی تاوان

وهرگیتراوه که ی پیره میترد:

شای وهلهد چاوان، شای وهلهد چاوان
غه زاله ی خوتهن، شای وهلهد چاوان
شیوهت وه ک شیرین، ئه رمه نی باوان
غه مزه ت فه ره ادی کوشت به بی تاوان
دل سۆزی و شه رتی شیرین به یاد که
شه ودیز له ره شمه و پیوه ند ئازاد که
به رگی بیوشه، ره نگی شه تاوان
عیشوه ت فه ره ادی کوشت به بی تاوان
شه ودیزت زین که به تفاقه وه
به ره خت و ره شمه ی ته مه تر اقه وه
ده ماخت به بورج کۆی ئافاقه وه
بی خۆف له زه نگی بانئ تاقه وه

شه‌مال بۆنی توژی له‌فه‌ره‌هاد پژان نازت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان وه‌ک شیرین له‌بورج په‌نجه‌ره‌ی جام‌پیز به‌س به‌رخینه‌ی چاوی ئاهو و بیس به‌س بده‌هانه‌ی شیرۆزی شه‌رانگیز با نه‌پژئی خوینی خه‌سه‌ره‌وی په‌رویز شیرۆ خه‌سه‌ره‌وی بۆت خسته‌ی ئامان عه‌شقت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان شیوه‌ی شیرینت وا به‌خاله‌وه ناوت مه‌شه‌وووه له‌مه‌خاله‌وه به‌بالی باه‌رووی له‌علی ئاله‌وه بنیشه به‌سه‌ر (چه‌مچه‌مال) هوه چه‌مچه‌مال بۆ توژیازی باوان نیگات فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان حه‌یفه بۆ که‌سی خاوه‌ند جه‌بین بی به‌قامه‌ت له‌یلی به‌ره‌نگ شیرین بی له‌گه‌ل عاشقان به‌خه‌شم و قین بی به‌عشق کوشنده‌ی فه‌ره‌هادی چین بی وا ناوت که‌ه‌وته ریزه‌ی به‌دناوان عه‌شقت فه‌ره‌هادی کوشت به‌بی تاوان

***

بادی ئیلاخان (بادی له‌یلاخان)

ئهم شیعره که پیره‌مێرد دووجار وه‌رگێڕانه‌که‌ی بلاوکردۆته‌وه به‌هۆی سی سهرچاوه‌وه سی بیروپام له‌لا دروست بوو.

سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م بریتیه‌ی له‌که‌شکوێی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که بۆ حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلی نووسیه‌وه له‌به‌شی (ئه‌سل و پۆحی) مه‌وله‌ویدا به‌شیعری مه‌وله‌وی داناوه و ده‌قی هه‌ورامی وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردی نووسیه‌وه. پروانه ۳۸، ۳۹ له‌یادی مه‌لا ولدخان.

سه‌رچاوه‌ی دووهم، دیوانی مه‌لای جه‌باریه‌ی، که له‌لا په‌ره‌ی ۳۹ دا ئه‌وه شیعه‌ره به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه، به‌ناوی (بادی له‌یلاخان) هوه به‌شیعری (مه‌لا فه‌تاحتی جه‌باری) دانراوه و له‌

په‌راویزیا نووسراوه «مه‌لا فه‌تاح له‌کاتیکدا ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ی بۆ دۆسته‌که‌ی (له‌یلا خان) نووسیه‌وه ته‌وه خۆی له‌ولاتی پۆم بووه و بییری نیشتمان و دۆست و ئه‌غیارانی کردوه».

سه‌رچاوه‌ی سێیه‌م، دوو ژماره‌ی رۆژنامه‌که‌ی پیره‌مێرد خۆیه‌تی، یه‌که‌م، ژماره ۳۸۴ ی سالی ۱۹۳۳، دووهم ژماره ۸۶۴ ی سالی ۱۹۴۷، که له‌هه‌ریه‌ک له‌و ژمارانه‌دا ئه‌وه شیعه‌ری (مه‌لا ولدخان) ی بلاو کردۆته‌وه. له‌نوسخه‌ی ۳۸۴ دا شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می وه‌ک خۆی هه‌شتۆته‌وه و وه‌ری نه‌گێڕاوه و له‌وتیه‌وه که ده‌لیت «ئاخ زۆر ده‌میکه‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم» وه‌ری گێڕاوه‌ته‌سه‌ر شیوه‌ی سلیمانی.

وه له‌پیشه‌کیدان نووسیه‌ی «ئه‌مه‌ش به‌یادی مه‌لا ولدخان» ئیتر نه‌ینووسیه‌وه که ئه‌مه شیعیری مه‌وله‌وییه یان نا؟ به‌و پێیه ده‌بی شیعیری مه‌لا ولدخان بیته‌، چونکه له‌شیعه‌ره‌که‌شدا دیاره‌که شاعیر باسی خۆی ده‌کات و ناوی مه‌لا ولدخان ده‌هینیت. بۆ ئه‌وه‌ش که ره‌نگه شیعیری مه‌وله‌وی نه‌بیته‌، له‌دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مووده‌رسدا ئه‌وه شیعه‌ره به‌رچاوی ناکه‌وی و له‌دیوانی مه‌وله‌وی و پۆحی مه‌وله‌وی پیره‌مێردیشدا ئه‌وه شیعه‌ره نابینرێ. به‌هه‌ر حال ئیتمه به‌ناوی مه‌لا ولدخانه‌وه بلاوی ده‌که‌ینه‌وه هه‌تا له‌داهاتوودا خۆمان یا براهه‌کی ئه‌دیبه‌به‌ه‌لگه‌یی له‌م به‌لگانه‌ی ئیستای من باشته‌ ئه‌م باسه ده‌سه‌لمینیت. هه‌روه‌ها له‌وه ده‌چیت که نه‌جمه‌ددین مه‌لا ئه‌وه شیعه‌ری له‌نوسخه‌ی ژماره ۳۸۴ ی رۆژنامه‌که‌وه راگوتستیه‌ته‌که‌شکوێله‌که‌وه!

لێره‌دا ده‌قی شیعه‌ره‌که‌ی مه‌لا ولدخان و مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری ده‌نووسین و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد که له‌ده‌قی هه‌ورامی ناو که‌شکوێله‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا وه‌ری گرتووه بلاو ده‌که‌ینه‌وه.

مه‌لا ولدخان:

بادی له‌یلاخان، بادی له‌یلاخان
بادی عه‌نبه‌ر بۆی، بورجی له‌یلاخان
مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بلند ده‌ماخان
شانه‌زه‌ن وه‌ زولف به‌رازه‌ی شاخان
شیاپی گیسووی چنوری زاخان
ته‌سکین دله‌ی زامداری داخان
پیشدادی نه‌فخه‌ی نه‌و خونچه‌ی باخان
په‌هه‌به‌ر و شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
ده‌قاق شه‌هید سۆنه و کولاخان
چاروکه‌ش وه‌ گرد نه‌و حجله و کاخان
یه‌ خه‌یلێ وه‌خته‌ن دوور که‌فته‌ی له‌یلم
ئاواره‌ی وه‌ته‌ن، وێلی دوجه‌یلم

گومکردهی یاران سهرگه شتهی بیدم
 غهیر نه تۆ کهس نیهن ئومیدم
 نامهیی نه شهرح دلّهی پر دهردم
 سۆزئ نه هجران هه ناسهی سهردم
 نویسام وههون زامانی کاریم
 به رهش پهی یاران تو وه دیاریم
 بوره بگریاش وه هوزانه وه
 بدهرهش وه دهست دلّسـۆزانه وه
 ههر کهس جهو دهمدا سۆزهش ته دلّ بو
 دیکى دهر وونش پهی من وه کولّ بو
 مگروان ماچان لیلالیم لیلهن
 په نامهی مه لّان جه ههردان ویلهن
 ده خیلّه شه مالّ نه رووی دلّشادی
 باوهره نامهی گهردن ئازادی
 ئهر زانوی چه نییم ها وهراوه
 ئاردی ورودی په یکى جه لاهه
 کى زانو چون بو ئهی دنیای یادی
 با بیوت نه بهین گهردن ئازادی
 نهک ئه جهل دهردم وه ترست زانو
 دینی یارانم وه حهسرهت مانو

وهرگێڕانه کهی پیره میترد:

بادی له ییلا خان، بادی له ییلا خان
 بادی عه نبهه بۆی بورجی له ییلا خان
 مه شاطهی چه ره ی بلند ده ماخان
 شا زهن به زولف به ره زای شاخان
 شینیای گیسووی چنوروی زاخان
 مه ره مهی دلّهی زامداری داخان
 له ره ی ریشووی خاوتارای به یداخان
 له رزه ی زنجیره ی ئاوی شتاخان

پیتشادی نه فخره ی، نه و خونچه ی باخان
 ره هبه ری شقه ی شه و بۆی ئیلاخان
 ده قاقی شاپه ر سه قهر و کلاخان
 جارو کوش وه کرد نه و حجله و کاخان
 ئاخ زۆر ده میکه دوور که وته ی له یلم
 ئاره زووی دیار ویلی دوجسه یلم
 یاران لیم گوم بوو سهرگوشته ی به یدم
 ته نها بۆ تۆیه هیوا و ئومیدم
 نامهیه له شه رح دلّهی پر دهردم
 سۆزی له هیجران هه ناسه ی سهردم
 نوو سیومه به خوین برینی کاریم
 بیسه بۆ یارم له بری دیاریم
 بیگێره مالّ مالّ به هۆزانه وه
 به قهوم و قیله و دلّسـۆزانه وه
 ههرچی ده بینى که سۆز له دلّه
 بۆ سهرگه ردانیم جه رگی به کولّه
 به گریان ده لّی لیلالیم لیله
 نامه ی مه لاکه ی له ههردان که یله
 بیده ره دهستی بلّی وه سیته
 (مه لا ولدخان) ره نجهرۆ و شیتته
 سه ره تای زووخواو نه جه رگش سه ردان
 بکه ونه فریاش یاران هام فه ردان
 ده خیلّه شه مالّ له رووی دلّشادی
 بۆم بیته نامه ی گهردن ئازادی
 ئه گهر بزانی چه ن چاوه رپیی تۆم
 زوو هه والّیکى له ییلا دینی بۆم
 وا چه رخ له گه لّ من که وتۆته ساردی
 با له به ینا بی گهردن ئازادی
 نهک ئه جهل لیتمان ببینی فرسه ت
 دیدهنی یاران بخاته حهسره ت

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
بادی عه‌نبه‌ر باد، بورج له‌یلا خان
مشنیای تای ریز به‌ره‌زای شاخان
مه‌شاته‌ی گیسوی بلند ده‌ماخان
نه‌سیم مه‌حروم مابه‌بین یاران
شاره‌زای شوقه‌ی شه‌وبو نه‌وهالان
نامه‌یه‌ک نه شه‌رح دلّه‌ی پر دهردم
شه‌رحی نه سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
یه‌خه‌یلخ وه‌ختنه‌ن دوور که‌فته‌ی زیدم
غه‌یر جه‌ تز وه‌ که‌س نیه‌ن ئوم‌ی‌دم
نوسنانم وه‌ زوخ زامان ک‌اری
بره‌ش وه‌ زامن تون وه‌ دیاری
نامه‌م بگ‌یلان وه‌ هوزانه‌وه
بده‌روش وه‌ ده‌س دل‌سه‌وزانه‌وه
وه‌و سوز سینه‌ی دل‌ خه‌راشه‌وه
هام‌سه‌ران یه‌ک یه‌ک بواناشه‌وه
هه‌ر که‌س دل‌سه‌وز بوو سوز‌یش نه‌ دل‌ بو
دیک دهر وونش به‌ی من وه‌ک‌ول بو
بگ‌ره‌وان باجان لیلایم لیل‌نه‌ن
به‌نامه‌ی مه‌للان نه‌زانی ویت‌نه‌ن
شه‌مال ده‌خیله‌ تو وه‌ دل‌شادی
باوه‌ر نامه‌یه‌ک گه‌ردن نازادی
ئه‌وه‌ من ر‌ییم وه‌لای (ر‌ومه‌وه)
مه‌ر دوعای خویشان باوه‌ر‌ومه‌وه
سه‌رنیام وه‌پای مولک ر‌ومه‌وه
هه‌ر دوعای خاسان باوه‌ر‌ومه‌وه

(۱) پروانه دیوانی مه‌لای جه‌باری، ناماده‌کردنی (عه‌بدو‌لجه‌بار محممه‌د جه‌باری). ل ۳۹ .

***

پیره‌می‌رد و شیعره‌کانی میرزا شه‌فیع

پیره‌می‌رد چند شیعرتیکی (میرزا شه‌فیعی) وه‌رگ‌ی‌راوه‌ و له‌ ر‌وژنامه‌که‌یدا بلاو کرد‌وته‌وه.
ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم چوار شیعرتیکی ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگ‌ی‌راوه‌ته‌ سه‌ر شیتوه‌ی سلیمانی و بلاوه‌
کرد‌وته‌وه.

- ۱- ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر.
- ۲- شیرین پیتی داوه‌.
- ۳- میرزام زامی حه‌ی.
- ۴- سیوه‌یل وه‌ختیه‌تی.

هه‌ربه‌ک له‌ شیعرتیکی دووه‌م و سیتیهمی چند جار‌یک وه‌رگ‌ی‌راوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ژیان و به‌ره‌می ئه‌م شاعیره‌ی برای ئه‌دیوب (ئوم‌یدی کاکه‌ره‌ش) له‌ هاوک‌اری ژماره
۸۴۴ ی ۱۹/۶/۱۹۸۶ دا نووسیه‌یه‌.

«ئه‌م شاعیره‌ له‌ سالی ۱۷۸۵ ی^(۱) زاینیدا له‌ ناوچه‌ی ئیلاخ هات‌وته‌ دنیاوه‌ و بو‌ی‌تیکی
به‌ناوبانگی هه‌ورامانه‌. خاوه‌نی زانست و ئه‌ده‌بیتکی به‌رز بووه‌ شیعرتیکی به‌کوردی و فارسی هه‌یه‌،
برای (ئه‌لماس خان)ی شاعیره‌، له‌ سالی ۱۸۳۵ ی زاینیدا ک‌وچی دوایی کرد‌وو، په‌نجا سال
ژیاوه‌».

(۱) له‌ ر‌وژنامه‌که‌دا نووسرابوو ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵ ی ک‌وچی. که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه‌ و ساله‌کان سالی زاینیدین.

***

یاری دل‌ په‌یکه‌ر

له‌ دیوانی پیره‌می‌ردی مام‌وستا هاواردا لاپه‌ره‌ی ۱۷۵، شیعرتیکی له‌ژیتر ناوی (یاری دل‌
په‌یکه‌ر) دا بلاو کراوه‌ته‌وه، وه‌ به‌شیعرتیکی پیره‌می‌رد دانراوه‌ و هیچی له‌ باره‌وه‌ نه‌نووسراوه‌. به‌لام له‌
راستیدا شیعرتیکی (میرزا شه‌فیعی) ه‌ و پیره‌می‌رد وه‌ری گ‌ی‌راوه‌. شیعره‌که‌ی شه‌فیعی بیست و شه‌ش
به‌بته‌ و وه‌رگ‌ی‌راوه‌که‌ی پیره‌می‌رد بیست و یه‌ک به‌بته‌.
شه‌فیعی:

ره‌عنای دل‌ په‌یکه‌ر^(۱)...

ره‌عنای دل‌ فریب، ریشه‌ی دل‌ په‌یکه‌ر
زولف وه‌ هه‌فت له‌شکر، رای ده‌شت ره‌ی که‌ر
یانه‌ی دهر‌دینان وه‌ خاک نه‌ی که‌ر
هه‌رفی مو‌اچوو وه‌ نه‌ت نه‌یو قار

بگیرهش نه گۆش، پهری رۆزگار
 دهقیقی جهم کهر تهرهقهی هۆشت
 باپه ند (شه فیع) بهیۆ نه گۆشت
 عومرم عهزیم نوور دیده و دل
 ههرچی مه عشووقه ن، نمانۆ چون گول
 ههر کهر کهرۆ بۆش بهر تهرهف مهیۆ
 ژاکای بی عهر، بی شهرف مهیۆ
 ئهر سه د جهی فیشتهر پر هۆش و فامی
 یهک تهن قوبول کهر پهری غولامی
 ئهویچ یهکۆ بۆ جیهان دیده بۆ
 سر پۆش خامۆش نارامیده بۆ
 بزانیۆ بهقهدر دیدهی خومارت
 نهوانۆ پهی کهرس تۆمار کارت
 مهیۆ تۆ رهنجش مه غدوور بداری
 تاکه رۆت وه شهوق خزمهت گوزاری
 رۆ جه رۆبیشتهر مهیل تۆ پیش بۆ
 دل بهند قوللاب غولامیی ویش بۆ
 ئامانهت مهرزن دهینت وه گهردهن
 به تال کهر خهیاڵ فره کهرسه کهردهن
 بایهک بهدهن بۆ رۆحت چهنی دۆست
 به وینهی بادام دوو مه غز و یهک پۆست
 چون مهیۆ مهفتوول پیچیان وههم
 زهرهیی مهیلتان جههم نه بۆ کهرم
 هه یفه ن فره کهرسه بوینۆ رهنگت
 دووربا دوور جه تۆ مهزریۆ زهنگت
 ههرزهی ههرزه کار ههرجایی مهبی
 داخل وه مهیدان رسوایی مهبی
 ئینتهای ناخر هه مسهران ویت
 تیرتانهی تال موازان په ریت

خاترشاد مه کهر وه ههرزه کاران
 مه کهرۆت وه پوول نارپه وای شاران
 ویت مهدهر وهدهست فره کهرسه خهیل
 با وه ره وهیاد مه جنوون و لهیل
 شهرت و وه فاشان تا رۆی مه ردهن بی
 فیکر و زیکرشان زاری کهردهن بی
 هه زار مه شاخ نه تیجهی عهره ب
 ساحیب شهوق و زهوق ته رانهی تهره ب
 ساق گهرده نشان چون بلوور ساف
 جه دوور مه درهوشان بی لاف و گه زاف
 پهی پیش که لهیل کهرسه نه بی چه نی
 ته مه ننا نه کهرد ئه و شه خسی هه نی
 مه جنوون لۆنگی داشت عه سا و که شکۆلی
 مه گرتش مه کان نه ههردهی چۆلی
 لهیل هه زار کهرسه ته مه نا مکه ردهش
 ههر مه واتش قهیس تا گیان سپهردهش
 (شه فیع) ئه ی ره نجه پهری تۆش به ردهن
 نه سیحه ت خاس پهری تۆش کهردهن

(۱) دهقی ئه م شیعه له که شکۆلی (مه محمود پاشای جاف) وه وه رگهراوه.

وه رگهراوه که ی پیره میترد:

یاری دل په یکه ر، یاری دل په یکه ر
 یاری دلفریب، ریشه ی دل په یکه ر
 نمونه ی نه خشی خودای بانی سه ر
 شیوه ی شیرینت خوسره و شهیدا کهر
 سیای زولفانت پتی تاری زولمات
 دهمت له ناویا سه رچاوه ی هه یات
 ههوت گورزی پرچت ههوت له شکری ره ی
 بازو و شکینی سه د کاوسی که ی

سیوت نارنجی زوله یخای په ست کرد
 پوژی رووت مانگی که نغانی مه ست کرد
 جه مالت مه جال بی نوقته ته کا
 جه لای جه لالت دل پوخته ته کا
 نه مهت پی نه لیم به دل سوزانه
 تووره یی نه بی و توژ و به هانه (۱)
 قینت هه لنه ستی گوی بگره له من
 پابه ندی من بی نهک به ندی دوشمن
 گوله کهم، ناوت لای عاشقان گوله
 ناوی لای به ندهت وهک به ندی دلّه
 گول کهوته دهستی خراب و چاک
 بونی نامیننی ئیتر نه ژاک
 گول بۆ که سیکه قه دری بزانی
 ببدا له سهر وهک چقه ی سولتانی
 هه ندی سهر سهری دواي جوان نه که وی
 گولی بۆ بونی سه عاتیک نه وی
 دواي نه وه که وته دهستی و بونی کرد
 هه لیه پچور کیننی وهک شیت ده ستورد
 به نای نارپه و ناوی نه زپ
 په رده ی عیسمهت و جوانی نه دپ
 تو خوت مه ده ده ست هه رزه ی هه رزه کار
 دوور با نه بیته په ندی پوژگار
 دوستی یه کیک به، دانا و سر پوژ بی
 هه رچی ببینی مات و خاموش بی
 تو ماری شوخیت نه خوینیت ته وه
 وهک به ندهت تاسهر بمینیت ته وه
 پوژ له پوژ پیشتر عه شقی زیاد بی
 هه میشه مه یلی ئیوه ی له یاد بی
 یهک به دن یهک پوچ یهک نه فسه یهک دوست
 ببینه بادامی دوو مه غز و یهک پوژ

ته نها مه جنونیک لیوه ی لۆنگ به شان
 نهک لووتو پووتی نارپه وای شاهان
 خو نه گهر سالی ژوور سی بست که وی
 چاو باشقال نابی ته نها توئی نه وی

(۱) لای م. ه. نه م نیوه به یته به هه له نووسرابوو - تووره یی نه بی و توژه به هانه -

***

شیرین پی داوه

پیره میترد سی جار وهر گپیرانی نه م شیعره ی بلاو کردۆته وه یه که م جار له ژماره ۵۶۸ ی
 پوژنامه که یدا سالی ۱۹۳۹ . دووهم جار له ژماره ۷۶۰ ی پوژنامه که یدا سالی ۱۹۴۴ نه م جار
 ده ستکاری ده قه که ی کردووه و لپی زیاد کردووه . سیپه م جار له گه لاو پوژ.

نه وی جاری دووهم و سیپه م وهک یه که له بهر نه وه دوو وهر گپیرانی بلاو ده که ی نه وه . هه روه ها له
 که شکۆلی که له پووری نه ده بی کوردی مامۆستا (محهمد عه لی قه رده اغی) دا ته نها وهر گپیرانه که ی
 پیره میترد بلاو کراوه ته وه . پروانه به رگی دووهمی ل ۱۳۳ . نه وه ش هه مان وهر گپیرانی ژماره
 ۵۶۸ ی پوژنامه ی (ژین) ه.

وه رگپیرانی یه که م:

شیرین پی داوه، شیرین پی داوه
 نه و جووته سیوه ی که خوا پی پی داوه
 سه د سه نعان له دین بوی وهر گه رپاوه
 شاهان شعور ریان ناوه به لاوه
 سیو له سهر سینه ی نه مام پرواوه
 نه و سیوه ریشه ی دلی کیشاوه
 دوو شه کره سیوی تازه ی گول به دهم
 پیست ته نک ناسک نمونه ی ئیرهم
 له توپی کراسی که تانی عه جه م
 نه دره وشین وینه ی نه ستیره ی ناوته م
 ده وریان به دوگمه ی زیوین ته نراوه
 نه و سیوه ریشه ی دلی کیشاوه
 نه قشی سیو وهک له وح به هزادی نه رژه نگ
 کالای سهر بالای نالای شوخ و شه نگ

بنازم بهسـونع نیگارندهی پرهنگ
 مهحکی کرد بهسیو سیوهیلی سیوهنگ
 تهلای دهست تهوشار باوی نهماوه
 تهو سیوهی پیشهی جهرگی کیشاوه
 سیوی شارراوهی ژیر سوخمهی تهتلهس
 عالم بۆ مردووی بۆن نهکردووی کهس
 بالآ توول نهی پرههواوههوهس
 سیوه لهززی بهبای ههناسهی نهفیس
 بید موشک لای تهو بۆنی نهماوه
 تهو سیوه پیشهی پۆچی کیشاوه
 وهک قهندیلی زیوههلاوهسراوه
 بهچلی گـولی داری توپاوه
 کهزانی پهنجهی بۆ راکیشراوه
 تهتویتتهوه وهک شهکر بهچاوه
 لای شاعیر توخمهی تفاحی ناوه
 تهو سیوه پیشهی دلای کیشاوه
 گول له شهرمی تهو کهوتوته عهرق
 وهک سیوی بههشت پر نور و پهنهق
 سهر گول پهمهیی وهک پهنگی شقق
 قهبتانی دوری رشتهی لبقای ههق
 شکلی دوو ماری له دور کیشاوه
 تهو سیوه پیشهی دلای کیشاوه

وهرگیپانی دووهم:

لاسابی توحفه‌ی تفاح

تهو کچه جوانهی که به (س)ی ناوه^(۱)
 له سینی سینهی، که، زیوی خاوه
 دوو سیوی تازهی تیا دانراوه
 له کردهوی خوا سهرم سوورپماوه
 له قالبی دور سیو داریژراوه

پیشهی جهرگمی پی راکیشراوه
 شیوهی سیو لهوحی بهزادی تهرژهنگ
 سیحری ههلاله گیانداره و بی دهنگ
 جلوهی له ئیعجاز (ید بیضا) وه
 تهو نووره گیانی منی کیشاوه^(۲)
 هه له دهست تو دای فهردی فریاد پهس
 توحفه‌یهکی وا لوکس و نهفیس
 له دور تهرووشی بهشنوی نهفیس
 کهچی نهژاکتی بهسهه پهنجهی کهس
 دامام له پرووی سنعی خوداوه
 تهو سیوه گیانی منی کیشاوه
 نهمامی (سهرو) ه و سیو موتوریهیه
 مهلین تهو سیوه هاوپهنگی بهیه
 بههپی پروزهرد چۆن رایهی تهوهیه
 تامی (نۆشداروی) (کاس)ی (کهی)یه
 چی بکهم مار ههلقه‌ی له دوری داوه
 پتی دهست دریتی دهستم پراوه
 تهلین بههشتیش سیوی وای تیاپه
 من تهنیا تههم تهوی لهو خواپه
 تهو سیوهم باتی هه لهم دنیاپه
 حازر بهقه‌رزدان لام نارپه‌واپه
 هاوار زۆر ئاخ و داخم کیشاوه
 تاسهی تهو سیوه گیانی کیشاوه

(۱) پیره‌مید دیاره لهم وهرگیپانه‌دا ویستویه لاسابی شیوهی شاعر دانانه‌که‌ی (شه‌فیع) بکاته‌وه. بۆیه له ده‌قه‌که دور کهوتوته‌وه و تهو جار‌ه‌ش که له گۆفاری گه‌لاویژدا بلاوی کردوته‌وه. ناوی (میرزا شه‌فیع)ی نه‌هیناوه!!.
 (۲) لهو پارچه‌یه‌دا شیعه‌که بووه به‌دوو بهیت، که ده‌بوا سن بهیت بوایه.
 ***

میرزام زامی حه‌ی

له شیوه‌ی (گۆران)دا که‌وا باوه پتی ته‌لین شیوه‌ی (هه‌ورامی) سی ده‌قی ته‌م شیعه‌هه‌یه،

ئەگەرچى لە ناوەرۆك و باسەكاندا جىياوازيان ھەيە بەلام ھەر بەھەمان شىئوھ و جوۆرى قافىيە وتراون و لەوھ دەچى يەك لاسايى ئەوى تىرى كوردبىتتەوھ. پىرەمىتەرد لە ژمارە ٦٩١ى رۆژنامەكەيدا سالى (١٩٤٢) ھەقە ھەورامىيەكەى بلاو كوردتەوھ نووسىويە (بەندىكى مېرزا شەفيح بەزبانى خۆى). وە لەژمارە ٩٨٦ى سالى ١٩٤٨دە وەرى گىپراوھ بۆ سەر شىئوھى سلىمانى و پىرەمىتەرد ھەقەكەى لە كەشكۆلى مەحموود پاشاى جافەوھ وەرگرتوھ.

دەقيكى كەى ئەم شىعەرە لە كەشكۆلى كەلەپوورى كوردى (مەمەد عەلى قەرەداغى) ل ١٣٨ بەناوى (غولام شاخان) ھەو بلاو كراوھتەوھ. وە ئاماژە بۆ ئەوھ كراوھ كە ئەم شىعەرە و ئەوى (شەفيح) زۆر لە يەك نزيكن وە لە ھاوكارى رۆژى ١٥/١/١٩٨١د كاك (مەمەد صالح عەبدولكەریم) جوۆرىكى تىرى ئەم شىعەرەى بەناوى (پارچە شىعەرىكى بلاو نەكراوھى ئەلماس خان) ھەو بلاو كوردتەوھ.

لېرەدا دەقى شىعەرەكەى (مېرزا شەفيح) لەبەر كەشكۆلى (مەحموود پاشاى جاف) دەنووسىنەوھ و وەرگىپراوھەكەى پىرەمىتەردىش كە لە سالى ١٩٤٩د بلاوى كوردتەوھ دەنووسىن.

«مېرزام زام ھەى، ...»

كەس نىھەن چوون من، زەدەى زامى ھەى
 تىپى ھەى چوون تىپ، ھەفت لەشكەرى رەى
 پىنچ رىشەى نەخل عومرم كەردەن پەى
 سالى ھەى وە حوكم سەرنوشت ھەى
 دەمى شەھرىوھەر نەھەنگامەى دەى
 مەعلووم بۆ جەلات دل بى ھۆش خەى
 من زامم جەھەى كەى ئاوھردەن كەى
 دلەى كۆسەل كۆس كەفتەى وەى بەوھى
 ئاوھرد نەخەيال سەير باخچەى بەى
 دوو بەى دىم نە شاخ عەرەر ئاساى نەى
 نە فەوق نەمام جفتى سىياحەى
 مەئموورەن وە ئەمر موستەحفىز بەى
 دل وات ھەى دەردىن مدارا تاكەى
 من وە فتواى دل دەس بەردم پەى بەى
 بەى نەخۆف دەس شى نەپەناى ھەى
 ھەى شىياپەى دەس وەفەرموودەى نەى
 دل كەفت نە قوللاب تورك سىياحەى

لەرزىم سستىزام شىم نە بەحر خۆى
 كەلىمەى تەوحىد وانام پەياپەى
 ھانام كەرد ھەى دۆس ھەى دلسۆزان ھەى
 دل چىش كەرد بەوتىش نە تەماشاى بەى
 ئىستە نەھىجران ھەى و بەى و نەى
 دل مشو نەھۆش ھەردەم پەياپەى
 پەى دەرمان دل كەوتەى وەى بەوھى
 پۆشام لۆنگ پۆس دنيا كەردم تەى
 قەدىم ھەكىمان وەدەرد بەردەن پەى
 پەنەم واتشان ھەى بى خەبەر ھەى
 ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ ھەى
 نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان كەى
 مەپىزۆت نە ھەلق ھەردەم پەياپەى
 زام ئەفەى يان تەك پەروھردەى نەى
 ئالوورەى عەرەق عەتر زەردەبى بەى
 سارىش نە بۆ كى كەردەن كى كەى
 مەزانى (شەفيح) دل بى ھۆش خوەى
 كەى مېو سارىش زەردەى زام ھەى
 كۆ بۆوھ بالات خاك وە بەرزى نەى
 تا فەسل دىوان مەحشەر مەبۆطەى

وەرگىپراوھەكەى پىرەمىتەرد:

مېرزام زامى ھەى
 كەس نىبە وەك من گەستەى زامى ھەى
 تىپى ھەى وەك تىپ ھەوت لەشكەرى رەى
 رىشەى نەمامى عومرى كەردم تەى
 حوكمى ھەى بەحوكم سەرنوشتى ھەى
 لە دواى مانگى لە ھەنگامەى دەى
 دلەم زامار و وا كەوتە وەى وەى
 ھەر بەداخەوھم كەى بى بكرى كەى

دلہی کۆست کہوتہم بہئاوازی نہی
 کہوتہ خہیالی سہیری باخچہی بہی
 دوو بہی لہ لقی عہر عہر ئاسای نہی
 پاسہ وانیا نہ جووتی سیاحہی
 مہئموورن بہئہمر کردگاری حہی
 ناتوانی بہیان بہشہویش دہرکہی
 من بہتہفرہی دل دہستم برد بۆ بہی
 بہی بہوہی وہی خۆی خستہ پەنای حہی
 حہی گہستی دہست و گہرمی ہہناسہی
 کۆلہواری کرد کولی کرد پەنجہی
 دہست لہرزی و دہستی بہردا لہ بہخہی
 کہوتہ کہلیمہی شادہ بہحہی حہی
 وا ہہر چہند ئہکم بۆم ناکری چارہی
 ہہر ہاواربہ بہرزہ چریکہی
 دہلیم گۆپت بی بگری تۆ وادہی
 مہگہر بہشیری مہمان دہوای کہی

***

بہہاری نوی رینگ

لہ دیوانی پیرہمیردی مامۆستا ہاواردا لاپہرہی ۲۳۶ شیعریک بلاو کراوہتہوہ بہناوی
 (بہہار، بہہار تازہ رینگ) وہہیچی لہبارہوہ نہنووسراوہ و بہشعیری پیرہمیرد دانراوہ. بہلام
 ئیمہ دہقی ہہورامی ئہو شیعہرمان لہ کہشکۆلی (مہحموود پاشای جاف) دا دۆزبہوہ. پیرہمیرد
 دووجاری جیاواز لہ بہکتر ئہو شیعہری وەرگپراوہ و بلاو کردۆتہوہ. جارتیک لہ سالی
 (۱۹۴۲) دا و جارتیک لہ سالی (۱۹۴۹) دا. سہبارتہ بہژیانی ئہم (میرزا موسا) بہ، ہہر
 ئہوہندہ زانراوہ کہ نازناوی (بیمار) بووہ و خہلکی زہردیاوای قہرہداغ بووہ.

وہہار جہ نۆ رینگ،

دیسسان نہو وہہار ہہم نمنا رینگ
 تہرز تہموورہی تاف وہش ئاہہنگ
 لالہ بہراما چون لال جہ رووی سہنگ

شکۆفہی باخان وەرہق شکاو کہرد
 ہہر چلئی جہلئی، منمانۆ وہ فہرد
 ہہر گول موینی بیدارن جہ خاو
 چہمہنان کہیلہن جہ بۆی نافہی ناو
 وہنہوشہی وہنہوش ئہسرین نہسرین
 بیہن وہزینہت سہحن بہساتین
 نہورۆزی گولان خہیمہی سی ستوون
 پہی بہزم ئارابی ہۆردانہ ہاموون
 ما باقی گولان دیدہی نیم خہو
 چون مہستان جہ بہزم بادہی کہیخوسرہو
 گشت تورمہی قرمز عہرہق چین وہسہر
 لہب ئالوودہی مہی عہقیق ئہحمہر
 بولبول وہ نہغمہی ہونین (ماہوور) (۱)
 چون شیرین نہپای خوسرہو گرئہن (موور) (۲)
 تہئسیر نالہی مورغان چہمہن
 ئایرہن پہی دل دوور کہفتہی وہتہن
 کہیف و سہرمہستی فہسل نہو وہہار
 گشتان نہدہشتان سہیر سہوزہدار
 پہی کہسی وہشہن دل وہ ئومید بۆ
 نەک چون من غہریب دوور کہفتہی زید بۆ

(۱) ماہوور مہقامیکی مۆسیقای نارام بہخشہ.

(۲) شیوہن کہ بۆ مردوو ئہکری.

وہرگیترانی بہکەم: ۱۹۴۲

بہہار تازہ رینگ، بہہار تازہ رینگ
 دیسان نواندی بہہار تازہ رینگ
 وینہی تہموورہ تافگہی خۆش ئاہہنگ
 لالہی ئال دہرہات وەک لال لہ رووی سہنگ
 گوپکہی درہختان ئاوس بہگہلان
 با ئہیکاتہوہ بۆ نہشئہی دلان

گولان خه والوو له خه وهلساون
 بوژهنگی دلان وهک نهرمه ساون
 وهنهوشه بهنوئش نهسرینی نهسرین
 سهرخوشه و گهردن کهچه بو تاین
 بولبول بهنهغمه شوری پهلهوی
 (قه تاری ره شول) به نیوه شهوی
 تهئسیری ناله مورغانی چه مهن
 ناگره بو دل دوورکه وتهی وهتهن
 که یف و سهرمهستی^(۱) فهسلتی نهوبههار
 سهیری سهه بزهزار دیاره و دیار
 بو کهسهی خوشه دل بهئومید بین
 نه وهک من غه مبار ئاوارهی زید بین

(۱) سهرمهستی، بههله نووسراوه سهرمهستی

وهرگیترانی دووهمی:

بههاری نوئی رهنگ
 دیسان نهوبههار، نه نوینتی رهنگ رهنگ
 تاف بهخوری ساف سازی خوش تاهنگ
 لاله نه ره قستی له سهر سهحنه سینگ
 درهختی باخان وا گوپکهی دهرکرد
 ههر چلتی جلی تازهی له بهر کرد
 کوپه ی گول تازه هله سن له خه و
 دهم و چاو نه شوون بهئاونگی شه و
 وهنهوشه له بهر نهسرینی نهسرین
 گهردن کهچ نه کا ماته مین سهرشین
 له ولاره خونچه پی پی ده که نی
 له نجهی قه هقه هه بیه شخی نه نوینتی
 تیپی گولانی چه مهن نیوه خه و
 دهچن بو بهزمی شیرینی خه سره و

تهئسیری ناله مورغانی چه مهن
 گری دلّه بو شیبای وهتهن
 که یف و سهرمهستی فهسلتی نهوبههار
 گهشتی دهشت له گهل دهستی دوست و یار
 بو کهسهی خوشه دل به هیوا بین
 نهک به بهردی دهرد لانهی شیواو بین

***

له خه وهه ستابووم

له دیوانی پیره میتردی ماموستا هواردا له لاپه رهی ۱۲۲۱د شیعریک به ناوی (قمبر علی) یه وه
 بلاو کراوه ته وه. له ویدا نووسراوه که نه وه شیعری پیره میترده و به ناوی قه مبه ر علییه وه وتوویه.
 به لام له راستیدا قه مبه ر علی یه کیکه له شاعیره کانی شیوهی گوران و نه و شیعره شیعری نه وه
 و پیره میترد وهری گپراوه. وه ماموستا هوار به مبهی نه زانیوه و ههر به شیعری پیره میتردی داناوه.
 وه نه شاعیره به (قمبر علی رهوانی) ناویانگی هه یه. پیره میترد له (ژین) ی ژماره ۵۷۷ ی
 سالی ۱۹۳۹د، وهرگیترانی نه شیعری بلاو کردو ته وه.

ههروه ها جاری دووهم له ژینی ۹۸۱ ی سالی ۱۹۴۹د بلاوی کردو ته وه. نه مه شیعره که ی
 (قمبر علی) یه وهک له که شکوئی (مه محمود پاشای جاف) دا نووسراوه.

«بیدار که رده وه، ...»

ئیمشهو باد به ختم بیدار که رده وه
 شه و شه قهی شهرم جه ویش به رده وه
 صوب له ب وه خندهی شه فهق زه رده وه
 بهرق پیش خانهی شه و صوب ستیزا
 سویای ستاران له رزاو گوریزا
 جه سه ر مناران بلند بین نه دهر
 خییزا بانگ بهرز (الله اکبر)
 بولبول وه نه غمه ی خوش ئاواز بهرز
 وهنده وه جه بام سهر مه فتول طهرز
 جیهان دیده گان، جیهان ئافه رین
 گرد که وتن نه و شوون فکر دنیا و دین
 که سهی داوای تهخت پادشاهیشه ن
 که سهی فکری ویر بین نه واییشه ن

کەسێ وەخەرمەن جەواهیێر دارۆ
 کەسێ ستارەش سەنگ لێش مەوارۆ
 شیخ نەفکری ویر کەشف و کەرامات
 موتریبان ئەو پای نەغمە و مەقامات
 بت پەرستان گرد کلێسیایانە
 مە ی نۆشان سەرمەست کونج مەبخانە
 عاشقان بێ هۆش پا جەسەر نەناس
 رەقیبان را چەفت رەهەند وە ناخاس
 بەدکار ئەوپای بەد خێر ئەندیش ئەو خەیر
 حاجیبیان ئەو حەج دەیری یان ئەو دەیر
 گەردوون وەهەرکەس کارێ سپەردەن
 بەگشت سەرنوشت رووی پەشتی پەردەن
 من شووم ستارە ی سەر زەمینانم
 کەس ئەزانۆ جە کامینانم!؟

وەرگێڕانە کە ی پیرەمێرد:

لەخە و هەستابووم، لەخە و هەستابووم
 بەر لە بەیان بوو، لەخە و هەستابووم
 شعور لە کەللە ی خالی پەستابووم
 گویم راگرتبوو، بۆ بانگ وەستابووم
 شەوشەق، کراسی خومی خۆی داکنە (۱)
 ئوفوق بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند
 بەرقی پێشخانە ی سەحەر ستیزا
 سوپای ئەستێران لە رۆژ گوریزا
 لەسەر منارە سەریه‌رزی بێ دەر
 بلند بوو بانگی (الله اکبر)
 بولبول بەنەغمە ی خوش ئاوازی بەرز
 ئەیخویند لەسەر چل بەنالە ی سەد تەرز
 ئافەریدەگان هەریەک بەرەنگی
 بۆ کرد و کۆشی دەنگ و ئاهەنگی

یەکی ئەکەوتە شوین خولیا ی شایی
 یەکی ئەگـریا له بی نەوایی
 یەکی هەستابوو پارە ی ئەژمارد
 یەکی دامابوو بۆ نیو هۆقە ئارد
 شیخ له رابیتە ی کەشف و کەرامات
 گۆرانی بیژیش شەیدای مەقامات
 بت پەرست هەولێ کلیسیایانە
 عەرەق خۆرەکان مەستی مەبخانە
 بەد کار شوین بەدی و خێرەومەند بۆ خێر
 حاجی بۆ کەعبە رابان بۆ دێر
 هەر کەس کارێکی پێ سپێراوه
 لە رۆژی ئەزەل خـوا بۆی داناوه
 هەر من بێ کارم وەک کاربای پیرەم
 خۆشم نازانم کە له کام تیرەم!؟

(۱) لای م. ه ئەم بەیتە بەم جۆرە دەستکاری کراوه:

شە و شەوکراسی خومی خۆی داکنە
 ئاسۆ بەشەفەق کەوتە شەکەر خەند

وەرگێڕانی دووهمی پیرەمێرد: ۱۹۴۹

بـیـدارـی کـردـم، ...
 بای سەختی بەختم بیداری کردم
 زەنگی شەو زەنگ و شیاری کردم
 تووشی خەیاڵی دلداری کردم
 شەوی تاریک و دەردی دووری یار
 لە بارەگای هەق خستیم هەوار
 پەردە ی لیلی شەو هەلپێچرایەوه
 دەرگای رەحمەتی خوا کرایەوه
 بەرقی پێشخانە ی سەحەر ستیزا
 سوپای ستارە لەرزا و گوریزا

لهسهه منارهه بئندی بئ سهه
 بهرز بوو ئاوازهه (الله اکبر)
 بولبول به نه غمهه عه شقی گولوهه
 جوشی نه خسته که لله و دلوهه
 به جارئ نه هلی جیهان خرؤشا
 هه کهس بؤ رؤژی خؤی تیده کؤشا
 دهوله مه نده سوودی لیک نه دایه وهه
 فه قیر بؤ نانیک نه سوورایه وهه
 عابد به نالهه (یا هوو، یا من هوو)
 موتره بؤ به زمی مه یخوران نه چوو
 بت په رسته له پای بتدا سهه به خاک
 زیگری ده رویشان نه گه بییه نه فلاک
 حاجی بؤ حه ج و دز بؤ جه رده بی
 کارخانه یش کاربان به بی په رده بی
 هه کهس کاریکی پی سپیرا بوو
 گهردوون وهک رؤژان هه له دهورا بوو
 هه چیت نه پروانی نه یزانی چیه
 هه منم شوینی مه علووم نییه
 خویشم نازانم که چیم و له کویم
 دهنگی دؤستی راست نه هاتوته گویم
 «یا دؤست نه ماوه یا من نه مدیوه»^(۱)
 فرمان فرانه لهم دیوه و دیوه
 کلاروم نییه دهستی پیابگرم
 نه یشزانم کهوا بئ کفن نه مرم
 تن تن و تنه خه لک نه یفرؤشن
 هی وایشمان هه یه نیریش نه دؤشن»

(۱) شیعه که خؤی له ویدا تهواو ده بی و نهوسئ به یته شیعه ری پیره مدیره.

***

ههروهه پیره مدیره نه م شیعه وه رگتیراوهی (میرزا موسا) ی له ژماره ۷۴۶ ی (ژین) ی سالی
 ۱۹۴۴ د بلاء کردؤته وه.

دیدم تو خودات به ههق ناسیه
 تو ی سازاند به بی مانه ند و شیوه
 تو ی کرد به سه رمه شق گولی به هاران
 به سهه قافلّهه تیپی نازداران
 شوکرانهه جوانیت شهوی چواردهی مانگ
 وهه ماله کهم به یانی پیش بانگ
 تا به کامی دل سو جدهت بؤ به رم
 پیلاو و نازت به خه مه سهه سهه رم
 من رؤژی نه وهل که تو م دی به چاو
 تیریکم درا له جه رگ و هه ناو
 به داو و ده رمان سا رتشی نایی
 مه گهه تو چاره ی بکه ی به نیگیایی
 په شی به خستی من له خالی تو به
 په نگ زه ردیم لیمؤی په نگ کالی تو به
 زه عیفیم وینه ی گه لای پایزه
 خه م و مه ی نهت و هیجران به ریزه
 هینا و میانه ته کاتی گیانه لالا
 یا خوا بالای تو دوور بی له به لالا
 تایی له توره ی زولفی موشکینت
 له و کلافه ی خا و بؤ عه نبه رینت
 پیتم بده نه زری به زری بالات بی
 زه کاتی حوسنی خالی ثالات بی
 نه وسایه هیچت له سهه نامینئ
 خوا خوینی منیش له تو ناسینئ

***

های قوربان تاکه ی

پیره مدیره له ژماره ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی رؤژنامه که یدا شیعه ریکی وه رگتیراوه و ناوی

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیرئ ههیه که (صرعی) ناوه، ئەمه هی ئەوه، بۆ ئەو بیژراوه». ئیمه له کهشکۆلی مهحمود پاشای جافدا، دهقی ههورامی ئەو شیعره مان دۆزییوه. بهلام سهبارت بهژیان و بهرهمی ئەم شاعیره هیچمان دەست نهکوت. ئەمه دهقی شیعره که و هەرگێرانه کهی پیره مێرد.

های قوربان تاکه‌ی ئەی ئینتیزاری
تای تاقت بپیان که‌ی ته‌شرف ماری
فیدات بام ساده‌ی بۆ نه‌ی سه‌رده‌مدا
خه‌فته به‌ر وه‌ جه‌رگ به‌زمه‌که‌ی جه‌مدا
خه‌یلپوهن دیده‌ی هه‌راسانه‌که‌ت
مه‌حروومهن جه‌گه‌رد به‌ر ئاسانه‌که‌ت
بخرامه وه‌ناز ئەی به‌رگوزیدم
پا بنیه‌ر وه‌بان بینایی دیدم
به‌ل جه‌ مه‌مه‌نه‌ت گه‌ری پالاکه‌ت
په‌وشه‌ن بۆ په‌ی دین به‌ژن بالاکه‌ت
ئەر باری ته‌شرف شه‌مه‌که‌ی دینم
هاوه‌خته‌ن ئەجه‌ل بۆ وه‌سه‌رینم
ئهو مه‌کیشای جه‌ور هه‌جرا نه‌که‌ی ویت
مزانای وه‌ حال دپوانه‌که‌ی ویت
ئیسسه چون هه‌جرا دووربت نه‌وه‌رده‌ن
سه‌ر مه‌ودای په‌یکان نه‌ دل نه‌ویه‌رده‌ن
ئیتتر نیت وه‌ ته‌نگ بی‌ قه‌راری من
وه‌ی زایه‌له‌ی به‌رز شین و زاری من
ها وه‌خته‌ن جه‌بو من هه‌جرا نه‌که‌ی ویت
سه‌ر سلآم‌ه‌تی من بوازان لیت
ئهمجار جه‌و دما چیش مه‌که‌ی جه‌ ده‌ست
فه‌ریادی (صرعی) و عه‌ده‌که‌ی ئەله‌ست

وه‌رگێرانه‌که‌ی:

های قوربان تاکه‌ی وا چاوه‌رئ بام
تای تاقت بپا وه‌خته به‌رئ بام

فیدات بام ساده‌ی شه‌وی له‌ناکا
له‌ شپوه‌ی جلوه‌ی مانگی رووناکا
به‌رووی شه‌مالا بکه به‌مالا
مل له‌ ده‌سمالا، پچ له‌ خرخالا
به‌لا روله‌نجسه هه‌ی به‌رگوزیده
دیده‌که‌م پێیه بنی سه‌ر دیده
به‌ سه‌رگه‌ردت بام با گه‌ردی که‌وشت
چاو روون کا بۆ دین بالای بی خه‌وشت
هه‌ینه‌هه‌ بزانه ئەگه‌ر بیی و نه‌یه‌ی
به‌ زۆر ئەمکوژی و ئەبیه پیاوکوژی پیتی
ناخ چی بکه‌م خۆرگه‌ تۆیش عاشق ئەبووی
ئه‌وسا بۆ پرسه‌ی عاشقی خۆت ئەچی
ئیتستا نازانی سه‌ودای عه‌شق چیه‌ه
هه‌زار هاوار که‌م تۆ باکت نییه
زۆری نه‌ماوه ئەمرم و ئەمبه‌ن
دیاره سه‌رخۆشیی من له‌ تۆ ئەکه‌ن
ئه‌وا من رۆبیم تۆ به‌سه‌لامه‌ت
چۆنی له‌ ترسی پرسى قیامه‌ت

***

پیره‌مێرد و مه‌جدووبی شاعیر

(مه‌جدووب) شاعیرێکی شپوه‌ی (گۆزان) هه‌ورامیه‌. شاعیرێکی هه‌یه به‌ناوی (قیبله‌م مه‌لال بۆ) که پیره‌مێرد سێ جار وه‌ری گێراوه، جارێک له‌ دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۷۰دا بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (وه‌ک ژه‌رتال بی) نووسراوه به‌ناوی مه‌جدووبه‌وه بلاوی کردۆته‌وه. واته به‌لای مامۆستا هاواره‌وه شاعیری پیره‌مێرده و به‌ناوی ئەو شاعیره‌وه نووسیوه. به‌لام وه‌ک لێره‌دا ده‌قی هه‌ورامیه‌که‌ی ده‌نوسین شاعیری مه‌جدووبه و پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه. جاری دووهم پیره‌مێرد ئەم شاعیره‌ی له‌ رۆژنامه‌که‌یدا ژماره ۵۸۰ی سالی ۱۹۳۹دا بلاو کردۆته‌وه. جاری سێیه‌م له‌ ژینی ژماره ۷۴۰ی سالی ۱۹۴۴دا بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه وه‌رگێرانی دیوانه‌که و ئەوی سێیه‌م جار ده‌نوسین.

مه جڏووب

قيبله م لال ٻو،... (۱)

دلتي غهير جه خه م خالت مه لال ٻو
 ٺه و دل ٺه دانهي شه و چراي لال ٻو
 تو خودا بازهش يا وهزو خال ٻو
 ديدتي دايمانه دينو پالات
 هه ردهم نه رهڙيو وه گهردي پالات
 ٺه و ديدنه ديدهي جهير توند خيڙ ٻو
 تو خودا بازهش باسو ما بيڙ ٻو
 سهري وه سهري كه مان ٻو هه رڙو
 شه وان سهه نه ڏو وه ٺاسنه اي تو
 ٺه و سهه ٺه سهه ردار دهوران ٻو
 تو خودا بازهش با سهه رنگون ٻو
 دهستي دهس نه دوت نه كه مهه په پوهس
 نه شوت وه گهردهن په يا په ي، دهس دهس
 ٺه و دهسته ٺه ردهس جه لاد بهور ٻو
 تو خودا بازهش با بهسته ي جهور ٻو
 پايي په ي په يره تو نه ٻو، وه پا
 وه را ي يانه ي تو نه شـ ٻو وه رارا
 ٺه و پا ٺه پا ي پاڪ به در مونير ٻو
 تو خودا بازهش با نه زنجير ٻو
 قيبلم با دهسم جه دامت ٻو
 (مه جڏووب) نه زومره ي غولامانت ٻو

(۱) ٺه شيعره بهه ٺه له ديواني ودي ديوانه ي ماموستا عوسمان هه وراميدا به شيعري ودي دانراوه. به لام ماموستا عوسمان هه ورامي خوي له گوڦاري (به يان) دا ٺماره ٩٥ ي سالي ١٩٨٤ د روني کرد ٺه وه كه ٺه و شيعره، شيعري مه جڏوويه و بهه ٺه له ويدا دانراوه.

وه رگيڙانه كه ي پيره ميڙد:

وهڪ ٺه هر تال ٻي، وهڪ ٺه هر تال ٻي
 تامي زمانم با هه ر وا تال ٻي

دلتي ٻي غه مي خالت مه لال ٻي
 ٺه و دلنه دانهي شه و چراي لال ٻي
 با گه وههري تاج روسته مي زال ٻي
 تو خوا لتي گهري با بهزو خال ٻي
 سهري سهه ربه رز بيت ٻو باره گاي تو
 به شه و سهه نه دا له باره گاي تو
 ٺه و سهه سهه ردار دهوراني دوون ٻي
 تو خوا لتي گهري با سهه رنگون ٻي
 ديدم ديدنه كه نه بيني چاوت
 چاوت نه ريڙي به گهردي پيلاوت
 ٺه و ديدنه ديدهي ٺاهووي ته نيا ٻي
 تو خوا لتي گهري با نابينا ٻي
 دهستي پر نووري يدي بيضا ٻي
 ٺه گه له دهسته ي زولفت جودا ٻي
 هه ر چنه فرعه وني پي پر ٺا زابي
 ٺه و دهسته با هه ر بهسته ي قه زابي
 په ي په ي په يجهورت نه ٻي په يا په ي
 وهڪ سي به ر پيگات نه پيوي په ي په ي
 ٺه و پا يه پا يه ي عه رشي ره حمان ٻي
 يا خوا پا بهسته ي کوٽي زيندان ٻي

وه رگيڙاني سي به مي پيره ميڙد سالي ١٩٤٤

دلتي مه لال ٻي

دلتي له خالت، خالي مه لال ٻي
 تو خوا لتي گهري با بهزو خال ٻي
 ٺه و دلنه دانهي شه و چراي لال ٻي
 سهه ر، سهه ربه ست نه ٻي به مه ي مه يخانه ت
 به شه و سهه نه دا له ٺاسنه ات
 ٺه و سهه سهه ر سهه ر سهه رداري چه رخ ٻي
 له سهه ر پريندا وهڪ سهه ر به رخ ٻي

دیدم دیده‌ک نه‌بینی بالات
 دائم نه‌پژئی به‌گه‌ردی بالات
 ئەو چاوه ئەگه‌ر چاوی شایی بی
 یاخوا هه‌ر کوپیر و بی بینایی بی
 دهستی که دهستی تو نه‌نیتته دهست
 بۆ خزمه‌تی تو نه‌جولتی په‌بوه‌ست
 ئەو دهسته ئەگه‌ر (یدی بیضا) بی
 یاخوا ئەو دهسته هه‌ر به‌سزا بی
 پییه‌ک که له پتی تۆدا دیل نه‌بی
 وه‌ک قه‌یسی دوجه‌یل ئارا گیل نه‌بی
 ئەو پییه ئەگه‌ر پتی فریشته بی
 له خشته چوویی و هه‌ر شکسته بی
 (مه‌جذوب) له زومره‌ی غولامانت بی
 دهستی به‌نده‌گی به‌دامانت بی

***

پیره‌مێرد و (داخی) شاعیر

له دیوانی (پیره‌مێردی نه‌مری مامۆستا هاوار) دا لاپه‌ره‌ی ۲۴۴ شیعریک بلاو کراوه‌ته‌وه به‌ناوی (دلّه با به‌س بی) وه به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه. به‌لام له راستیدا ئەو شیعره شیعری (داخی) شاعیره. وه پیره‌مێرد دووجار ئەو شیعره‌ی وه‌رگێراوه و له رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه.

جاری په‌که‌م: ژین ژماره ۸۱۲ سالی ۱۹۴۵.

جاری دووهم: ژین ژماره ۹۳۰ سالی ۱۹۴۸.

جاری دووهم نووسیبویه شیعری (داخی به‌راست) واته شیعری داخییه و به‌ناوی داخییه‌وه هه‌لته‌به‌ستراوه و نه‌نووسراوه.

لیته‌دا پیوسته ئەوه‌نده‌ی که به‌ده‌ستمانه‌وه‌یه سه‌رباره‌ت به‌داخی و ژیان و به‌ره‌مه‌می بخه‌ینه پیش چاوی خوینه‌ران:

۱- له کتیبی (یادی مه‌ردان) ی مامۆستای پایه‌به‌رز (مه‌لا عه‌بدوکه‌رمی موده‌ریس) دا به‌رگی دووهم لاپه‌ره‌ی ۴۱۲، ۴۱۳ دا سه‌باره‌ت به‌داخی و ئەو شیعره نووسراوه:

«دۆستیکی تری مه‌وله‌وی (شیخ عبدالله‌ی داخی) یه‌که شاعیریکی به‌رز بووه و هه‌ر چه‌ند

به‌باشی بۆم ساغ نه‌بووه‌ته‌وه کتیبه، به‌هه‌ندی نیشانه‌دا وا دیاره شیخ عبدالله‌ی مراد وه‌یسی خالۆزای مه‌وله‌وی بی. به‌نیشانه‌ی ئەوه‌شا که مه‌وله‌وی گه‌لی پارچه شیعری خۆی بۆ ئەم نووسبویه، ئەبی ئەمیش شیعری زۆری بۆ ئەو نووسیبی. هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و شیعره‌ی لیته‌دا مه‌به‌ستمانه و دهق و وه‌رگێرانه‌که‌ی ده‌نووسین له لاپه‌ره ۴۱۴- دا مامۆستا ده‌فه‌رموی (ئیمه‌ وای بۆ ئەچین داخی ئەم پارچه شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی کۆچی دوا‌یی مه‌وله‌وییه‌وه و بۆ لاواندنه‌وه‌ی وتی)».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان هه‌ورامی له گۆفاری (به‌یان) ی ژماره ۹۵ ی سالی ۱۹۸۴ له‌م باره‌یه‌وه نووسیبویه «ئەم شاعیره‌مان هاوچه‌رخ و هاوده‌می مه‌وله‌وی بووه و نامه و هۆنراوه‌شیا بۆ یه‌کتر ناروووه. له دیوانی مه‌وله‌وییدا لاپه‌ره ۱۰۲، ۱۰۵ هۆنراوه‌یه‌کی مه‌وله‌وی تۆمار کراوه که بۆ ئەم شاعیره‌ی نووسبویه، له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆر په‌یوه‌ندی به‌م به‌شه‌وه هه‌یه، به‌پیتویستم زانی لیته‌دا بینوسمه‌وه: مه‌وله‌وی ئەم پارچه هه‌له‌به‌سته‌ی له وه‌رامی شیخ عه‌بدووللای داخییا نووسبویه، که شاعیریکی به‌رز بووه، وه زۆر جار نامه‌ی به‌هه‌له‌به‌سته بۆ مه‌وله‌وی ناروووه و ئەویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه. جارێکیان مه‌وله‌وی له وه‌رامدانه‌وه‌دا دوا ئەکه‌وی. داخییش غه‌زه‌لیکی بۆ ئەنێری وه له‌غه‌زه‌له‌که‌یا گله‌یی ئەکا به‌رامبه‌ر به‌دواکه‌وتنه‌که‌ی».

هه‌روه‌ها مامۆستا عوسمان ده‌نووسیت «له‌م هۆنراوه‌یه‌دا نۆ به‌یت شیعری مه‌وله‌وی به‌ر چاو ئەکه‌ون، نه‌ک تاچه شیعریک داخی بۆ خۆی ناما‌ژه‌ی هه‌موو هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی ئەکات».

لیته‌دا ده‌قی هۆنراوه‌که‌ی (داخی) ده‌نووسین، وه‌ک مامۆستا عوسمان نووسیبویه و له‌ پال ئه‌ویشدا مه‌به‌ستی خۆمان که هه‌ردوو وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرده ده‌نووسین:

«دلّه باوه‌س بو، دلّه باوه‌س بو(۱)
 هوشیار به‌ر واده‌ی مه‌ستیت باوه‌س بوو
 زیامت باوه‌س وه‌ده‌س هه‌وه‌س بوو
 وه‌س فامت نه‌ فیکرکه‌رده‌ی عه‌به‌س بوو
 باوه‌س خه‌یالت خه‌یالی خال بوو
 وه‌س حالت په‌ی زولف زوخال به‌د حال بوو
 وه‌س وه‌ته‌مای وه‌سل نازک نه‌وه‌الان
 سه‌رمایه‌ی عومرت به‌در وه‌ تالان
 بدیه هه‌مده‌ردان، هه‌م فه‌ردی هه‌م مه‌شق
 نازک خه‌یالان ده‌روون ده‌ریای عه‌شق
 گه‌ردین وه‌ خه‌یال نازک که‌رده‌وه
 وه‌ باری فی‌راق ئەندۆی ده‌رده‌وه

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌الی‌که‌وه
 وه په‌ژاره‌ی خه‌م بووم لالی‌که‌وه
 مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
 نه‌ی وارگه‌ی په‌رشو‌ر وه ناکام وه‌شته‌ن
 خالی بی یاگه‌ی نازک خه‌یالان
 بی مه‌دداح مه‌نده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
 مه‌یخانه خالی، مه‌یخواران بی شه‌وق
 باده‌که‌ش ماتم باده‌نو‌ش بی زه‌وق
 زیاده‌جه‌گردین شای سینه‌سافان
 مه‌خوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (۲) جافان
 جاداری ره‌ویه‌ی (بی‌سارانی) بی
 ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
 ئەشعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
 جه‌خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌نمانا
 فه‌ردی وه‌ش مه‌زموون (مه‌لا) که‌ی گو‌ران
 ئەبیاتی ته‌رکه‌ی مه‌دداحی بو‌ران
 واتای واجیوه‌ند (خانا) ی دل خه‌مین
 فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) ده‌روون ماتمه‌مین
 ئەفکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
 ئەبیاتی نه‌بات - نه‌جه‌ف - په‌روه‌رده
 بی نمون جه‌فیکر خه‌یال خاسیش بین
 بی وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
 واده‌ی موناجات (قاضي الحاجات)
 وه که‌زه‌ی ده‌روون سه‌دده‌ق دل هه‌رسات
 ئەی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فافته‌ر جه‌لال
 مه‌سفت وه قه‌لم سهرنوکی خه‌یال
 «یا جه‌گو‌نای من که‌ره‌م تاوانته‌ر
 ره‌حمت جه‌تاوان من فراوانته‌ر»
 «تو‌م هه‌نی وه‌تاک دانا و توانا
 تو‌م هه‌نی، هه‌نی وه‌کی‌م بو‌هانا»

نه‌فه‌سلی فیراق وه‌سه‌د زاری و ده‌رد
 ئەی لاله نه‌گه‌نج خاتر به‌ر ماوه‌رد
 «تاقه‌ت بی وه‌هون جه‌سه‌ختی زامان
 تک تک چه‌نی هه‌رس ریتزا وه دامان»
 نه‌وه‌ختی هه‌یجران خاتر نا شادی
 وه‌ی چه‌ند به‌یت مه‌وات گه‌رده‌ن نازادی
 «من شه‌وی ناله‌م جو‌ش تاوه‌رده بوو
 سه‌گی ئاسانه‌ت بی‌دار که‌رده بوو»
 چوون واده‌ی هه‌وه‌س باده‌ی حه‌قیقی
 ماماش وه خاتر جیلوه‌ی ته‌حقیقی
 ته‌نخوای وه‌جه‌ی مه‌ی مه‌یخانه‌ی باقی
 ئەی دانه‌مدا شایاش وه ساقی
 «یاران ویه‌ردن نو‌به‌مه‌ن وه‌ی ده‌ی
 ئیسه‌ وه کاره‌ن ساقی نه‌شه‌ی مه‌ی»
 واده‌ی ئاره‌زووی دیده‌ی جه‌مین گو‌ل
 چوون واز که‌ر قفل سندووقخانه‌ی دل
 ئەی لولوی نه‌خت په‌سه‌نده‌ی خاسان
 په‌یدا که‌رده‌ی سه‌عی بی شو‌ی غه‌واسان
 مه‌وست ئەو سه‌حرا په‌ره‌ی حه‌کاکان
 تا بوو وه زینه‌ت جه‌رگه‌ی دلپاکان
 «باله‌خانه‌ی چه‌م دیوانه‌که‌ی توو
 پا نه‌نا وه‌و گل ئاسانه‌که‌ی توو»
 «تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا
 نازیز بو‌جاری پا بنیه‌ر پیتشدا»
 ته‌عریفی تفه‌نگ خالی هه‌یجرانبار
 وه‌ی فه‌رده مه‌که‌رد نه‌عالم ئیظهار
 «خاراوی خانان، طاق قول، لول وهرده
 چوون نیگای دل‌بهر هه‌زاره که‌رده»
 «دروستی و هه‌لمه‌ت قه‌ضا خه‌یال طهور
 نار و ناله و دوود ره‌عد و به‌رق و هه‌ور»

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالوه
 وهی گشت جه واهیر دانهی لالهوه
 غه یوری مه عشوق حه قیقی حازر
 وه نیم ته جه لاله نه صورهی ظاهر
 دیت چهنی کوورهی دهروونش که رد سهرد
 چون پای خه یالان نازک گهردهش بهرد
 ئینصافهن وه سهن ههرزهی بی مایه
 وهس عومرت وهی طهور بهدر وه زایه
 بی به ده لهن عومر، خاسش ههر پاسهن
 باختش پهی مه عشوق بی به دهل خاسهن

(۱) ئەم شیعره بریتیه له چل و یەک بهیت، له نوسنخه‌ی که شکۆلی مه محمود پاشای جافدا سی و ههوت - ۳۷ - بهیت بوو.

(۲) ئەو ناوانه‌ی له ئێوان دوو کهوانه نووسراون هه مووی ناوی شاعیرن وه ئەو بهیتانه‌ی له ناو کهوانه‌ی بچوو کدان بهیتی (مهولهوی) ن.

وه رگی پانی به که می:

دلّه با بهس بی، دلّه با بهس بی
 هوشت بی ئیتر مهستیت با بهس بی
 ههوسارت با بهس به دهس هه وهس بی
 بهس هاو نشینت له گهل ناکهس بی
 با بهس خه یالت به دحالی خال بی
 بهس مه ئالی عومر پامالی مال بی
 بهس ئاره زووی وه سل نهویهر نه مامان
 بتخاته قورا و سهرتا به دامان
 سهیرکه هام فهران هام دهرس و هام مهشق
 نازک خه یالان دهروون دهریای عهشق
 هه موو به ناله و ئاهی سهردهوه
 به سوژی دووری و کزهی دهردهوه
 ههر کهس به مه یلی نهو خالی که وه
 به په ژاره‌ی خال چاو کالی که وه

به نابه کامی باده‌ی مه رگیان چیشته
 هه وارگه‌ی پر شوژ جیهانیان جی هیشته
 شوینیشیان گوم و نازک خه یالان
 دهوریهان چۆل بوو پیروژه خالان
 مه یخانه خالی مه یخواران بی شهوق
 ساقی ناباقی خال خاسان بی زهوق
 کوچی دوایی کرد شای سینه سافان
 مه خدومی (مه عدوم) مه ولهوی جافان
 (بیتسارانی) بوو، شیخی بیتساران
 زه مزه مه‌ی ته بیات نه ما وهک جاران
 ته شعاری (یوسف) شعاری (خانا)
 له ریتی ته ده بیدا گورج و ته وانان
 واتهی (وهله و خان) خانی شاعیران
 فهرمووده‌ی (شه فیع) پیری ماهران
 ته بکار ته فکار (صالح) ی کورده
 نه باتی ته بیات (نه جهف) په رورده
 سوژی دهروونی (دتیوانه که‌ی شه‌م)
 کفته‌ی (رهنجووری) دهروون دهریای خه‌م
 شاعیری بهرزی کوردیمان زور بوون
 له ریتی ته ده بیدا بهزات و زور بوون
 په‌ی دهر په‌ی که وتنه ریتی ته و دنیاوه
 وهک تاق تاق که ره ههر (داخی) ماوه
 داخه کهم ته ویش که پیره میرده
 له داخی ته وان به ئاهو و دهرده
 پرووی وا له قایی (قاضی الحاجات)
 به ناله‌ی شه وان که وته موناجات
 ته پار پیتسه وه بو زید و مه لبه‌ند
 گیرۆده‌ی جه هلهن، پرگار بن له به‌ند
 ته لئی ته‌ی خودای مولک و ئینس و جان
 بمانپار تیزه له ته فره‌ی شه‌یتان

به ژانی زامان خوښی لیم بیژرا
 پیالهی عه‌یشم ودرگه‌را و ریژرا
 تاقت بوو به‌خوین له ئیشی زامان
 له‌گه‌ل فرمی‌سکا، پژایه دامان
 به‌ناهی سارد و به‌فرمی‌سکی گهرم
 به‌پیشی سپی که لپی نه‌کرئ شهرم
 نوره‌ی به‌زه‌بی و ره‌حمی تو‌مانه
 نه‌گینه‌ی رۆ‌رۆی دوابی رۆ‌مانه

وهرگپړانی دووهمی: که له دیوانی پیره‌میردی م. ه دا بلاو کراوه‌ته‌وه:

دلّه با بهس بی، دلّه با بهس بی
 ودره‌وه هوش خوت دلّه با بهس بی
 جلّه‌وت با بهس به‌دهس هه‌وس بی
 به‌گری سه‌ودا دلّت قه‌فنه‌س بی
 با بهس خه‌یالت خه‌یالی خالّ بی
 به‌پیری عه‌قلّت ورکی منالّ بی
 تاکه‌ی په‌یجوری دیدی بازانی
 تاکه‌ی گیرۆده‌ی گهردن قازانی
 سه‌یرکه هام فهران هام دورد و هام مه‌شق
 نازک خه‌یالان ماسی دهریای عه‌شق
 هه‌ریه‌که به‌داخ له‌یلتکی بی مه‌یل
 دهردی پر میحنه‌ت دلّ له هیجران که‌یل
 به‌ره‌و دوا چونه هه‌وارگه‌ی ژیر خاک
 ناوی ون کوردن، دهرانی بی باک
 خالییه شوینی نازک خه‌یالان
 نه‌ما گورانی نه‌گریجه و خالان
 له هه‌موان پیشتر شای سینه‌سافان
 مه‌خدوومی (مه‌عدوم) مه‌وله‌وی جافان
 جینشینی نه‌و (بی‌سارانی) بوو
 خاوه‌ن ته‌ریکه‌ی هادی ثانی بوو

نه‌بیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
 (مه‌لاکه‌ی گوزان) شاعری دانا
 نه‌شعاری ره‌نگین (دیوانه‌که‌ی شه‌م)
 واته‌ی (ره‌نجووری) دهررون پر له‌خه‌م
 من که له شیعردا ناگه‌مه‌ نه‌وان
 هاوار نه‌به‌مه‌ باره‌گای په‌زدان
 هانام به‌تویه‌ی نه‌ی خودای بی‌چوون
 عه‌فوت له تاوان به‌نده‌گان نه‌فزوون
 منیش دواي نه‌وان نه‌رۆم به‌نویه
 له گونا‌ه تویه، به‌خشنده‌ش، تو، به

نه‌و شاعیرانه‌ی مه‌لا عه‌بدوئلای داخی ناوی هیناون نه‌مانه‌ن: مه‌وله‌وی، بی‌سارانی، یوسف،
 خانا، مه‌لاکه‌ی گوزان، وه‌لی دیوانه، ره‌نجووری، شه‌فیع، مه‌لا ولدخان، نه‌جه‌ف، صالح.

***

پیره‌میرد و شیعریکی (پیر میکائیل)

پیره‌میرد له رۆژنامه‌که‌یدا^(۱) شیعریکی نه‌م شاعیره‌ی شپوه‌ی (گوزان)ی وهرگپړاوه و
 پیشه‌کیه‌کی کورتی بو شیعره‌که نووسیوه، به‌م جوړه:

«نیمه پیر میکایلیکمان بووه که نه‌م نیلی جافه له ته‌نگانه‌دا هاواری نه‌که‌نی، نه‌م زاته وه‌کو
 له ویلایه‌تدا که‌رامه‌تداره، له شعریشا به‌شداره. جار جار هه‌ندی شیعری نه‌و نه‌نوسم، هیمنه‌ت و
 به‌ره‌که‌تی حازر بی نه‌مه‌ته»^(۲).

هه‌روه‌ها ماموستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی نووسیویه «دهرباره‌ی نه‌م شاعیره‌یش شتیکی
 نه‌و تو‌م ده‌ست نه‌که‌وت. نه‌م شیعیرانه‌یش که لیره‌دا ده‌یان‌نوسم له که‌شکو‌لی مه‌لا عه‌زیزی
 ریثاوی وهرگیرون و به‌روونی ناوی (مه‌لا میکاییل) یان له‌سه‌ر نووسراوه»^(۳).

ننجا ماموستا نو پارچه شیعری نه‌و شاعیره‌ی هه‌ر به‌شپوه‌که‌ی خو‌ی نووسیوه به‌لام نیمه له
 دیوانی ته‌واوی بی‌سارانیدا که ماموستا عوسمان هه‌ورامی ناماده‌ی کردووه و ده‌سنووسه، ده‌قی
 نه‌م شیعره ده‌نوسینه‌وه.

مه‌ولام گولخونجی ساوا و نه‌شکو‌فته
 سه‌ودای چه‌ند بلبل تیدا نه‌هوفته
 هیتمای نه‌بریان نامش به‌گولن
 نه‌ژنه‌وان به‌گوش ناله‌ی بلبلن

به نیم نیگای ویش هیچ نم زانو
چهند شیخ سنعان ئیمان مهستانو
نهر بلبل نه رووش نه غمه بانوو
دین دینداران باتل مه مانوو
ئانه که سیوهن نه شکوفته ساوا
داخو یانه کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷ .

(۳) که شکۆلی که له پوری ئه ده بی کوردی محمهد علی قهرداغی ل ۲۲۷ .

وهرگێرانه که ی:

مه ولام گولخونچه ی ساوا ی نه شکوفته
وه بۆن عه ترش یانه ی دل روفته
سه ودا ی چهند بولبول تیشدا نوهوفته
نهرگس شه و بیدار ئه و هیمان خوفته
ناوی نانری هیشتا به گولئی
نه که ووتۆته گوتی ناله ی بولبولئی
با ی به یان که ئه و له خه و ههستیئی
له شیخی سنعان ئیمان ئهستیئی
دهرده دار له سه ر نه و شکوفته ی وا
به بۆنی عه تری خه م ئه دهن به با
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ئاخو مالتی کی پی ده بی ئاوا

***

پیره میرد و شیعیکی حه سه ن ئه فه ندی مامی

پیره میرد چهند جاریک باسی ئه م حه سه ن ئه فه ندی مامه ی کردووه که شاعیر بووه و به لام
شیعره کانی فه وتاون، له یه کج له ژماره کانی رۆژنامه کهیدا^(۱). به ناوی (یادی رابوردوو) وه وه
باستیکی کورت و شیعیکی مامی نووسیوه: «دراوسیه کمان بوو، (حه مه ی قاله به نا) ی ناویوو،

دهنگی زۆر خووش بوو حه سه ن ئه فه ندی مام خوی دابویه فیتری مه قامات و شیعیری خووشی
کردبوو. به عاده تی ئه وسایه دوو ژنی هه بوو هه ردوو کیشیان جوان بوون، رۆژی قینی هه لده سی
به جار ی هه ردوو کبان ته لاق ئه دا، شه وی به سه رادی که سیانی لا نبیه، ناگری تی به رنه بی، ده ست
ئه کا به شیوه ن، گۆزانیه کی (حه سه ب حالئ) خو ی نازانی، دیته لای مام چهند شیعیریکی
به شیوه ی شیوه ن بۆ ئه نووسی ئنجا به سۆزه وه ئه یگوت، زۆر ته ئسیری بوو هه ندیکم له بییر ماوه،
ئه مه بوو:

به دوو تییر دل بریندارم، ره وانه خوین له دامانم
له ناو فرمیسیکی خو ما غه رقه، سه ر تا به دامانم
وه سیته دوو ژنه ی دوو دل، دل ناسووده نییه یه ک ده م
منیش ئه و دوو دلله ی ویرانه مال بووم وا په شییمانم
خودا تا دای به من، وای دا به جار ی وه سلئی دوو دولبه ر
ده سه یری چی به سه ر هینام فه له ک چون کردی تالانم
ئه میشم چوو، ئه ویشم چوو، وه کو کوردی له جه ژنان بوو
بینای ژین و ژبان تیکچوو به جار ی مالتی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئای ۱۹۴۷

***

نه و به هار ره شه (۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وهرگێرانی ئه م شیعیری (بیسارانی) له رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه و خو ی نووسیویه
که شیعیری (بیسارانی) یه، ئیتمه ده قی هه ورامی شیعه ره که مان له دیوانی بیسارانی ماموستا
عوسمان هه ورامیدا دۆزیه وه و بۆ به راورد ده ینووسین.

«نه و به هار ره شه، نه و به هار ره شه
له پیش چاوی من، نه و به هار ره شه
هه وری ماتم ره نگ روو له گه رده شه
من به سه ر گولدا، گریانم به شه
نووری بیناییم له جی دا نه ما
ئه ستیره ی به ختم وا له ناو ته ما
پی شادیم کووره له داوی خه ما
ره نگم به هییه، له ده ست وهره ما

هەر چەند ئەببەنم پەرهی خونچەهێ گول
 وێنەهێ ئەو گولە، لەت لەت ئەبێ دڵ
 ماته می و بەهار دەردیکە مشکل
 بولبول، مەخوینە، پتر لەسەر چل
 هەر گول ناسۆرێ هەر سۆسەن خاری
 هەر گولشەن زامان هەر لاو لاو ماری
 هەر پۆژێ شەوێ، هەر شەوێ تارێ
 بە دەست دنیاو، لە گیان بیزاری

(۱) پروانە ژین ۵۶۱ سالی ۱۹۳۹ .

دهقی شیعرهکه:

نەو وەهار سیان، ...
 ئەمسال وە تالەم نەو وەهار سیان
 نوور بینایی جە دیدەم جیانیان
 بە هیچ رەنگیدا مەتاو و دیان
 من هەر یەند مەگنوم چەم بەدین گول
 چوون خونچەهێ نەوخیز لەت لەت مەبو دڵ
 هەرگول نەشتەری، هەر سۆسەن خاری
 هەر چەمەن زیندان، هەر شەتاو ماری
 وە بەختم بدیە تەور شییوبان
 سپای مەینەتان وەنەم دیوبان

***

لەیل بەجەمال

۱۹۴۴

ئەم شیعەرە بەتاشکرا دیارە کە شیعری یەکی ئە شاعیرانی شیوهی (گۆران - هەورامی) یە و پیرەمێرد وەری گێراوە، بەلام وەک گەلی پارچە شیعری تر کە لەبەر دەستماندا، پیرەمێرد ناوی کەسی لەسەر شیعەرە کە نەنوسیبووە؟! گەلی گەراين و ماندوو بووین دهقی هەورامییە کە یان نەدۆزیهو!

مهحمود پاشای جاف

نەجەمەددین مەلا
 لە نەوڕۆزی سلێمانیدا

به قهله می سوور به په نجهی شمشال
فتوای مهرگی دام وهک نایه ی قتال

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴

(۲) له کاتی خویدا که مندالی ساوا نهمرد و وهک نیستا دکتور و دهرمان نه بوو ده بانگوت (شهو) یاخود (نال) و گرتوویه تی. ئەمانه شتیکی ئەفسانهیی بوون.

***

زیلله ی زایه له (۱)

پیره میترد دوو جار نهم شیعره ی شاعیر (کلاشی) ی، وەرگیتراوه، جارتیک له سالی ۱۹۳۷ د و جارتیکیش سالی ۱۹۴۵. له که شکوولی مه محمود پاشای جافدا شیعرتیک هه یه به ناوی (نوه به نه مامی) له سه ریه وه نووسراوه (شیعر مه لا مسته فای کلاشی)، تارمایی و کاریگه ری نه و شیعره له شیعره که ی پیرمیتهددا دیاره. به لام سی بهیتی دوا ی شیعره که ی پیره میترد په یوه ندی به و ده قه وه نییه.

زیلله ی زایه له ی له رزانه و لاگییر
پزیله و تاسه سه ر به ن له رزی و سی تیر
زپه ی قه تاره و لاره ی ژتیر گه ردن
چهنه که سی خسته چه له مه ی مردن
به شه وقی سینه و بوئی میخه کبه ند
شیخی کرد به په ند، سو فی کرد پابه ند
هاو ارم به خوا له لاروله نجه
په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجه
ره گی گیانی به ست به ده ست و په نجه
چاو هه لئه خلیسکی بو سه ر نه و گه نجه
به تای داوی زولف که مه ندی گورگییر
دلی چهنه که سی کردووه به نیچیر
به شییری برۆی وهک گونا هکاران
له ت له تی کـردووه جگه ری یاران
بو به دبه ختی سه خت به دئیقبالی من
بو ره نجه رۆیی و ویران مالیی من

له یل به جه مال، له یل به جه مال (۱)
دهرکهوت له روویدا، جلوه ی زولف و خال
دلی به ند نه کرد به ریشووی ده سما
نیم نیگای شیخی نه خسته خه یال
نه گریجه ی جهرگی نه کرد به زووخال
پیکه نی نیکی بو خه م و مه لال
جارتیک بو یه کجار هه ر وهک مشت و مال
هه زار روسته می نه خسته ناو چال
له گه ل دره ختان نه یسمی شغال
گولا و نه فشانی گولی گونای نال
پتی به بو ن که کهوت نه مرد دایکی نال (۲)
تیری برژانگی وهک خه دهنگی زال
عاشقانی خو ی نه خست لال و پال
پرشنگی چاوی به خوماری کال
سه رانه ی نه سه ند له دیده ی غه زال
واته ی نه و ده مه و به دوو لیوی نال
لوقمانی په ک خست له نه قل و که مال
(حجر الأسود) بو ی بوو به خال
حاجی ته وافی خو ی نه کرد به تال
مینای گه ردن ی به جلوه ی جه لال
قوربانی پیایوی بو ده بوو هه لال
له دوگمه ی سوخمه و کوزمه ی به بی کال
عه تری شه مامه ی نه با بای شه مال
میخه ک به ند له سه ر سینه ی زبوی قال
خرنگه ی دی له گه ل پاوانه و خرخال
شیرینی نه رمه ن که وته گروگال
به لایه لایه ی بانوی چه مچه مال
خو ی نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
کوردستان پر بوو له شه وق و جه مال

له پټی گوزهریک رۆژئ تووشی بووم
 وهک برووسکهی ههور شهوقیدا له رووم
 تیری برژانگی کیشایه ناو دهست
 نایه کهوانی سهختی برۆی مهست
 گوڤشا و گوڤ کیشای پهنجهی لئ بهردا
 وهک گیڤهی شمقار کشا لهسهردا
 دای له پهپهی دل جیگاکی خهتهر
 له گازی پشتم نووکی چوو دهه
 دهستی زهلیلیم گرت بهزامهوه
 بهلنگه فترتی بۆی تلامهوه
 ئیستاش برینم کهوتوته ناسۆر
 له گیانهلادام وا بهدهستی زۆر
 دکتۆرئ نییه بیت بۆ دهوای زام
 خهخواری نییه دانیشئ له لام
 بی یار بی پهفیق بی ماوا و بی دهر
 وهک ماران گهستهی زامی پر خهتهر
 «لیفه شپه کهم ئهدهم بهسهردا
 به خه یال ئهویش دینم له دهردا
 چی بکهم جیگا کهم ری بهو ناکهوی
 بیکه بهمیوان بۆ تاقه شهوی
 توخوا لیتی گهرئ با ههر خه یال بی
 نامهوی عه شقم کزی ویسالی بی»

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۷۳ سالی ۱۹۴۵ .

***

بهندی ئای ئای (۱)

پیره میترد ئهم شیعهری له شیبوی (گوزان) هوه وهرگیتراوه بۆ سههر شیبوی سلیمانی. بهلام وهک
 خۆی نووسیبویه خاوه نه کهی نه زانراوه کتیه. ئیمه دۆزیمان هوه که شیعری بیسارانیه (۲). پیره میترد
 نووسیبویه «به کوریتی، به ندیکی ئای ئای-م، له ئای ئای بیتهکانی وهک، مچه نۆریدی، و باوه
 زهینهل، بیستبوو، ئیستایش نازانم هی کتیه؟! وا ئه و نه دی که له بهرم ماوه، به شیبوی خۆمان

ئهینوسمه وه، خۆزگه یه کتیک بۆی ئه دۆزیمه وه هی کتیه؟! .

ئه مشه و گرتیکی وام کهوته دهر وون
 بلتیهی گه یییه تۆی سه قفی گهردوون
 له کلپه ی ئاگر، که زۆری هانی
 هاوارم ئه کورد هه ی ئاوه دانی
 ئای خیره ومه ندی ئه هلی په حمه تی
 گۆزه یه ئاوم بگه به نیستی
 به هاوارمه وه هات نه وهاله یی
 شیرین ئه ندای چوارده ساله یی
 چوست و چالاکي به گورجی و به تاو
 په لاماری برد بۆ گۆزه یی ئاو
 گۆزه ی هه لپری و کردیه سه رما زوو
 وه یزانی ئاوه، توممه ز نهوت بوو
 من له دووره وه بۆنی نه وتم کورد
 به لام ئه و رشتی پیما ده ستوبرد
 به ده ست و زبان ئه لالامه وه
 نه وتم پیا مه که ئه پارامه وه
 له بهر به ختی من، نه هاتی ئه جهل
 هاوارمی نه بیست له بهر په له په ل
 که نهوت نزیکي ئاگر که وته وه
 ئاگر سه ره له نوئ گری به سه ته وه
 ئیستاش سووتاوی ئه و ئاگری عه شقم
 له راو و ره سما پوخته ی ئه و مه شقم
 لافی عاشقی بی سه ره نجامه
 تا، وا نه سووتی نا پوخته و خامه

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۸۵ سالی ۱۹۴۷ .

(۲) ئهم شیعهرمان له دیوانی بیسارانی مامۆستا عوسمان هه ورامی وهرگرتوه.

دهقی شیعهرکهی بیسارانی بریتیه له نۆ بهیت، وهک له دیوانی ده ستنووسی مامۆستا عوسمان
 هه ورامیدا نووسراوه، بهلام لای پیره میترد بووه به دوانزه بهیت. واتا سی بهیتی لئ زیاد کردوه.

ههردوو دهقه که مان خسته پیتش چاوی خویته ران.

ئه مشه و ئایری گری بهست نه دهر وون
بلتسهش یاوا وه سه قفی گهرد وون
جه کوروی ئایر، جه بلتسهی نار
ستیزام چوون بهرق، ئاو کهردم هاوار
جه هاوار هاوار شفا و لالهی من
جه ههیی ئاو ههیی ئاو شین و زالهی من
تمهز مژ نهوۆ بهک خودا تهرسی
مسلمان سیفته راگهی ههق پهرسی
ماوهروۆ گۆزهی نهفت (بیت المال)
مه شانۆ وه پرووی گری بهستهی شه مال
پیتسه مهزانو په گۆزهی ئاوهن
تمهز په خوۆ نهفت تهوهن پیت تاوهن
گۆزهی نهفتش کهرد وه بلتسه مدا
قرچهی گۆزهی نهفت یه نند ستیزه مدا
ههرد تا سه حهر بی ههرد سۆزام به سۆز
سه حهر سفتهی کۆم باد بهردش چوون تۆز
ههرد کهس وینهی من ئیقبالش چهفتهن
مهوا چوههیی ئاو نه سیسش نهفتهن

***

پیره میرد و شیعیکی یوسف بهگی ئیهمای

پیره میرد له رۆژنامه کهیدا له ژیر ناوی شاعیریکی نه ناسراودا شیعیکی وه دگپراوه. شیعه که
خوی یانزه بهیته، پیره میرد سیانزه بهیتی لی زیاد کردوه و بوته بیست و چوار بهیت، ئیحه
نیشانه مان له ئیوانبانا داناوه.

دهقی شیعه هه ورامیبه که مان دهست نه که وتوووه، به لام له ههرد لایهک که بلا و کراوه ته وه به شیتوهی
سلیمانی ههرد یانزه بهیته.

سه بارهت به ژبانی ئهم شاعیره ئه وه نده مان دهست کهوت که لیره دا دهینووسین: «یوسف بهگی
ئیمامی له تیره ی ئیمامیبه که به کیکه له ئیلتی جاف له دوری محهمه د پاشای کوری
که یخوسره به گدا ژیاوه پیاویکی به جهرگ بووه، جارتیک برایه کی له چیا دهین پلنگ دهیکوژی،

بو رۆژی دوایی یوسف بهگ نه چیتسه هه مان شوین و له وی پلنگه که ده کوژی و بهو بوته یه وه
شیعیکی دهلی» (۱).

(۱) پروانه هاوکاری ژماره - ۸۴۴ - ۱۹/۶/۱۹۸۶ چهند سه رنجیک له که شکۆلی که له پووری ئه دهیی کوردی -
ئومید کاکه رهش.

***

کهوته ئارایش (۱)

کهوته ئارایش، کهوته ئارایش
نازداری جافان کهوته ئارایش
له پاش ئارایش هاته فه رمایش
ته لمیت به ندانه بو لای دیزبایش
خوی خسته بهرگی سه فه ریبه وه
به لاروله نجهی دل به ریبه وه
تافتهی ئال و تاقهی هندی زهرد
پۆشای به بالای عه رعه ری بی گهرد
تاجی له سوورمه ی کشمیری سه د رهنگ
له وینهی نه خشی به هزادی ئه رزه نگ
شده و سرکه یی کیشا به ده ورا
رۆژ شیرینتر بوو له هاله ی هه ورا
ده سمالی شیلهی عه نکه بووتی رهنگ
کیشای به دووشا شاهانه ئه و رهنگ
بهو ئال و والای شوخی شیرین ته رز
دلی شیری دلی ئه هینایه له رز
پیشه ی جگه ری ئه پساند به پیه وه
برژانگی گیانی ئه برد له جیه وه
ئاسکی شیروانه چاو به نیگا وه
گاگا له رووی ناز ئاوری ئه دا وه
قه د و قامه تی بوو به قه د قامه ت: (قد قامت)
که هه ستا، هه ستا شوژی قیامه ت

.....

به و گرشمه و ناز خه رامانه وه
 كسه وته رڤ له رڤي دووانه وه
 پڤي نايه ركاب سوار بو ده ستورڤ
 پهري ناسماني تاوزهنگي بو گرت
 خوڤ خورشیدی بو باره یشی شیرئ
 بوراقی میعراج، به خوای ئه سپڤرئ
 شیر و خورشیدی شیعارئ ئیران
 له و شیوه به وه هاتوته مهیدان
 كهلی شاکهلی پر کردبو له نوور
 دهشتی گهرمیان بو به وادی (طور)
 به پڤی خاوسی چوم به ره و پیری
 نه متوانی راکه م داد له دهست پیری
 ئه و به سه بادی هه لوه ستایه وه
 كه وانی برۆی توند کیشایه وه
 تیری برژانگی هات دلمی پیکا
 دل و دهر وومی هه لدر و پیکا
 ئیستایش زامی تیر نا دیاریمه
 یادی ئه و تیره ی یادگاریمه
 ئاخ دهستی چهرخ و تیره بارانی
 نه ئه و ئیله ی هیشت نه نازدارانی
 شوین ماله گه وره ی کوهگای چاومه ستان
 بو به مه کوهگای جهرده و خارستان
 دهک فهلهک به قین، کوپراییت دایه
 بوچ وا به زه بییت به کسه سانیه
 له جیتی به گزاده و شیرین سواران
 پر له چه قه ل و گورگه هه واران

(۱) له كه شكۆلی كه له پووری ئه ده بی کوردی مامۆستا محمه مد علی قه ره داغیدا ل ۱۱۹ ئه م شیعه به ناوی
 عبدالله به گی ئیسماعیل به گه وه نووسراوه ته وه .

***

یار شیوهی چۆنه؟!

پیره میترد دووجار ئه م شیعه ری له رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه. له جاری یه که مدا که بلاوی
 کردۆته وه سالی ۱۹۴۳، ناوی شاعیره کهی نه نووسیوه و توویه «شاعیری نه خوینده وار حه سه ن که نۆش» له راستیدا
 به وەرگێرانه که دا دیاره که (حسه ن که نۆش) ی خاوه نی ئه و شیعه، هه ر چه نده نه خوینده وار بووه،
 به لام شیعه کهی زۆر جوان و شاعیرانه یه. شتیکی ئه و توۆ سه باره ت به ژبانی ئه م شاعیره
 به دهسته وه نییه. یاخود رهنگه هه بڤ و ئیمه دهستمان پیدا نه گه یشتی. به داخه وه دهقه
 هه ورامیبه کهی ئه م شیعه جوانه مان دهست نه کهوت.

له لایه کی تریشه وه مامۆستا محمه مد ره سول هاوار له دیوانی پیره میتردی نه مردا لاپه رده ی
 ۱۷۳، شیعه کهی به هی پیره میترد داناه و ئاگاداری ئه وه نه بووه که ئه وه شیعه ری پیره میترد نییه.
 هه ره ها په راویزی بو شیعه که کردوه و باسی ئه وه ی کردوه که پیره میترد نه یویستوه له
 وه سه کهیدا له خوار سنگی ئافره ته که وه باس بکات!!.

***

یار شیوهی چۆنه (*)

وه رگێرانی یه که می سالی ۱۹۴۳

یار شیوهی چۆنه، یار شیوهی چۆنه
 بڤ چاوینی بڤ، یار شیوهی چۆنه
 برۆی مالی جیم، چاوخانه ی نوونه
 گولنکه ی پووشین کلابتوونه
 کارخانه ی دهستی خودای سرورشته
 له به شه ر ناکا حۆری به هه شته
 هه ر چه ند له نه سلی دایکه حه وایه
 به لام نمونه ی نه قشی خوايه
 ئافه ریده سونع، بڤ هاوتای ئیزه د
 دووربڤ له حوکمی چاوه زاری به د
 جله ی جه ده ولی چاوی سوورمه رپڤ
 چاوی ئاسکی کردوه گپڤ و وپڤ
 برژانگ سیافام به سوورمه ی کۆی (طور)
 به تیری نیگای دل خانه ی زه نبوور

پرووی سفیدهی سویح، به شه فقه قمرمز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته لای خسره و قالی نه وجه لا
 زمرووتبهند بووه له گوڤه ی ته لا
 هه ناسه ی دهوای دلله ی پر خه مه
 به نه موسستیه له ناوی مریمه مه
 دوو په رده ی گولنار ناوی ناوه لیو
 ماچیکی لیوی شیخ نه خاته کیو
 سی و دوو ددانی دانه ی مرواری
 له قوتووی له علا جلوه ی دیاری
 هه ر چوار تهره فی یاقووت ته نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی دیویه
 چه ناگه ی زیوی سپی قال بی خال
 کو ی غه بغه ب مینای پاکتاوی زولال
 گهردن گهردنی ناسکی خوته ن گیل
 یا گهردنی قاز ده لیله ی ره ویل
 سونعی شیرینی دهستی سروشته
 وینه ی جه مالی حوری به هه شته
 کی نه لی نه سلی جنسی هه وایه
 ئافه ریده ی دهست زاتی خوایه
 های له و هستا یه ی چند سعته سازه
 سهیر که ن نه و شیوه و گرشمه و نازه
 سهیری جه دوه لی دیده ی سوورمه ریژ
 له چاویا چاوی غه زال گیژ و ویژ
 برژانگ ریژراوه به کلی کو ی (طور)
 دل کون کون نه که ن وهک شانیه ی زه نیوور
 سه ر گونای سپی ئالوده ی قمرمز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته لای قال جه لادراوه
 زومرووتی له سهه ر ته لا داناوه

هه ناسه ی دهوای سه رعی و سه رسه ری
 سلیمان موری نایه سه ر سه ری
 چالی تینویتی ناوی حه یاته
 قه تری ئاره قی دهوای مه ماته
 قول به بازیه هند دانه ی لاله وه
 په نجیه به رهنگی خه نه ی ئاله وه
 سنگ ته خته ی عاجی شه تره نجی شاهان
 شاماتی شاهان نه خاته ئامان
 دوو سیوله و سنگه ته لیسم به نده
 کهس نه یزانیوه به های سیو چه نده
 له وه به ره و خوار بو کهس نه بینرا
 په رده ی نه ده بی به سه را کی شرا

(*) پیره میژد جاری سییه م له ژماره ۶۳۱ ی ژینی سالی ۱۹۴۱ د ئه م شیعری بلاو کردۆته وه.

وه رگیژانی دووه می ۱۹۴۹

جه مالی چونه، جه مالی چونه
 تبارک الله، جه مالی چونه
 برۆی سه ری جیم چا و مالی نوونه
 جن دهستی وه شانده، به شم جنوونه
 دوو په رده ی گولنار ناوی ناوه لیو
 په ری سه ر قافی بو که و تۆته کیو
 سی و دوو ددانی لولوی گه وه هه ره
 به زه رده خه نه گیان و دل به ره
 دهوری به حه لقه ی یاقووت ته نراوه
 (طلسم) ه و له ده و زه مزه م به ستراره
 چه ناگه ی گو ی زیو که میکی چاله
 خالیکی تیایه هاوار له و خاله
 گهردن گهردوونه ی ئاهوی خوته ن کیل
 گهردنه که چیه تی سه د شیرین و له یل

پریسه وه له لای راستی ئه و ریگاوه که له پریسه وه ئه رویت (بو نه ورۆلی پارچه) به خاک سپیرواوه».

نه سه ره دیاری، نه سه ره دیاری
نارۆ شه خسی دیم نه سه ره دیاری
چون چه شمه ی حیات خال زه نه خ داری
چه رخ چه م چون باز که وتوون مه ی تاری
شه ونم نه رووی بهرگ گول باغ به هاری
سه یادی سه یدان چون من هه زاری
جه سه فحه ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه ئه مر شای لامه کانی
سه ر ئیللی ره و ئیل زولف کلافانی
شه م شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سه ره سه ره که مان گرت مه حکمه
کیشا تا سه ره سه ره کیش سهردان وه هه م
خه میا و هه وادا عه له م که رد قامه ت
شه صتی نه و که مان په ی که رده ی زامه ت
سه راسه ره سارای ته ن وه هه ونا و وه رد
په ره په ره ی جه ره گ په ران په ران که رد
تا چه رخی چه په گه رد مدران وه پاوه
گل مده ون وه زام ناسه ور نماوه
(مه جذوب) م جه زه ل، هه ر دوور نه شادیم
کوشته ی سه ره ره و ئیل ئیل مرادیم

(۱) بروانه ژین ژماره ۹۶۶ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) بروانه یادی مهردان، مه لا عه بدولکه ری موده پریس، به شی دووهم لاپه ره ی ۴۸۸ .

وه رگیترانه که ی پی ره میترد:

له سه ره دیاری، ...

ئه مه رۆ یارم دی له سه ره دیاری
ده م کانی حیات گه رده ن خال داری
دیده ی دیده ی باز دلان شکاری

چالی تینوبه تی چه شمه ی حه یاته
له شیی رینی دا ئاوی نه باته
قوۆ به باز بیه ند دانه ی لاله وه
حه لقه ی زولف به سه ره لیمۆ کاله وه
ده ست ده سه ته وانه ی زه ردووی تیدا
مر به م خۆ ده سه تی هینا وه پیدا
گواره ی گوتی کاتی ئه له ریته وه
ره گی گیان به ناز ئه کیشیته وه
سنگ بلووری ساف ئاوتنه ی زبوه
مانگ عه کسی شیوه ی خۆ تیدا دیوه
با شاعیری شی (حه سه ن که نوش) بی
له وه لا، ئه شی هه ره په رده پۆش بی
خوا به سه نه تی خۆت به رتیره
مه یده به نانه هل گیانی عه زیره
ئه سه په رده ت بارگه ی دوانزه ئیمام بی
تا که رنی دوا بی دنیا ی به کام بی

***

له سه ره دیاری

پی ره میترد ئه م شیعه ری وه رگی تراوه و له رۆژنامه که یدا (۱) بلاوی کردۆ ته وه به بی ئه وه ی ناوی شاعیره که بنووسیت، یا خود باسی ئه وه بکات که شیعه که وه رگی تراوه! ئیمه له ئه نجامی گه ران و پشکنین ده قی هه ورامی ئه و شیعه ره و خاوه نه که یمان دۆزیه وه که شیعه ری شاعیر (ئه حمه د پریسی) یه و (پریس) دێبه که له نزیک هه له بجه . ئه م شاعیره هاوچه رخی مه وله وی بووه . و اتا (مه جذوب) ی شاعیره .

مامۆستا مه لا عه بدولکه ری موده پریس ده فه رمۆ «ئه حمه د پریسی کوری خه سه ره و چاوه ش و له خیللی میکایلی جافه و له دبی پریس له ناو هۆزی نه ورۆ لیدا دانیشته وه» (۲). هه ره ها مامۆستا له کتیبه به نرخه که یدا (یادی مهردان) به شی دووهم لاپه ره ی ۴۹۱ هه تا ۴۹۷، شه ش پارچه شیعه ری ئه م شاعیره ی بلاو کردۆ ته وه . له دوا لاپه ره یدا نووسیویه :

«سالی له دایک بوون و مردنی ئه حمه د پریسی نازانم، ئه حمه د پریسی له دبی پریس دانیشته وه و هه ره له ویش کۆچی دوا بی کردوه . له گۆرستانه که ی (مله ی مزیار) له ژوور دبی

صیادی نیچیر وهک من ههژاری
 شیوهی لاهوتی تهرلان تهواری
 سه رهوتلی ئیل زولف کلافانی
 شه شیهوی شیرین نهسلی جافانی
 دیم به له نجه ولار له راگوزاری
 بژ گیان کیشانی من هاته خواری
 کهوانی برۆی کیشا به هه ودا
 تیری برژانگی هاویشته له سه ردا
 گقهی کرد و هات درا له جه رگم
 به خویناوی دل گولگون بوو به رگم
 شه هیدی عه شقم کفتم پی ناوی
 پایه بلندم به ناو و داوی

پیره میرد و چهند شیعریکی (حه مه ناغای دهر به نند فه قهره) و (ئه حمهد به گی کۆماسی)

حه مه ناغای دهر به نند فه قهره (تالعی) ۱۷۳۲ - ۱۷۶۵ ی زاینی. پیره میرد له کاتی خویدا، چهند جارێک (گلکۆی تازهی له یل) ی به ناوی (حه مه ناغای دهر به نند فه قهره) وه وهر گیتراوه. یه کهم جار له تورکیا له ژماره ۱۲ ی سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی که ده کاته سالی ۱۹۱۹ ی زاینی هه ره به شیهوی خۆی شیعره کهی بلاو کردۆته وه و دپه به دپه به رانه ری کردووه به تورکی. وه پیشه کیهی کورتی بۆ نووسیوه به تورکی تیایدا باسی شاعیره نه خوینده واره کانی کورد ده کات که به و حاله شه وه زیرهک بوون و شیعی جوانیان داناوه. وه نووسیویه ئه وه دهقه هه موو شیعره که نییه و ئه وه هه ره ئه وه ندهی له یاده. که هاتوشه ته وه بۆ سلیمانی چهند جارێک هه ره به ناوی حه مه ناغاهه گلکۆی تازهی له یلی بلاو کردۆته وه. به للام له م دوا بییه دا چهند نووسه ره و شاعیریک که وتنه سو راغی خاوه نی راسته قینه ی و هه ردوو دهقی (گلکۆی تازهی له یل) ی ئه حمهد به گی کۆماسی و (گلکۆی تازهی یار) ی حه مه ناغایان به شیهوی خو یان بلاو کرده وه. له و مامۆستا به ریزانه (ئه بو به کر هه وری) له کتیبی (شیعی کۆن و نو) دا که سالی ۱۹۷۵ دهر چوو به باسی ژبان و به سه رهاتی هه ره یه که له و دوو شاعیره ی کردووه، وه ئیمه سه رنجی خوینه ره بۆ ئه و کتیبه راده کیشین و نامانه وی لیره دا دووباره ی بکه ی نه وه و تکایه پروانه لاپه ره کانی ئه و کتیبه. ته نیا سه رنجیک که من سه باره ت به و کاره ی خوا لیخوشبوو هه مه ئه وه به که مافی پیره میرد له وهر گیترا نه که دا خورا وه. چونکه هه موو ئه وه دهقه وهر گیترا وانه ی شیعره که بۆ سه ره شیهوی سلیمانی له لایه ن پیره میرد وه بووه.

ههروه ها (س. ع شادمان) چهند جارێک له گوڤار و رۆژنامه کوردییه کاندایه م باسه ی

کردۆته وه و بیرو رای نو ی و شیوا ی قسه له سه رکردنی دهر بریوه له گوڤاری (به یان) یشدا له م سالانه ی دوا ییدا هه ریه که له مامۆستایان مسته فا نه ریمان و مه حمود زامدار لیکنۆینه وه و ساغ کردنه وه یان له م باره به وه نووسیوه. پروانه ژماره کانی ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۱۱ ی به یان. ههروه ها مامۆستا عوسمان هه ورامی له (رۆشنیبری نو ی) ی ژماره ۴۵ ی سالی ۱۹۷۵ دا دهقی ته واری شیعی (گلکۆ) ی ئه حمهد به گی کۆماسی بلاو کرده وه. له بهر دوور و درێژی شیعره که ته نها وهر گیترا نه که ی پیره میرد بلاو ده که ی نه وه.

پیره میرد جگه له پیشه کی و شیعره که ی گوڤاری (ژین) ی ئه سته مو ل که نووسیویه و وه ری گیترا وه بۆ تورکی، له م ژمارانه ی رۆژنامه که ییدا ئه م باسه ی هیئا وه ته پیشی.

۱- ژبان ژماره ۴۶۷ ی سالی ۱۹۳۶

۲- ژین ژماره ۶۱۳ ی سالی ۱۹۴۰

ئه و ئیستا شیعره که ی (ئه حمهد به گی کۆماسی) که پیره میرد به شیعی (حه مه ناغای دهر به نند فه قهره) ی زانیوه و وه ری گیترا وه ته سه ره شیهوی سلیمانی دهنووسین، له نوسخه که ی (ژبان) ی سالی ۱۹۳۶ دا شیعره که ی به ناته واری وهر گیترا وه، به للام له کتیبه که ی مامۆستا (هه وری) دا به ته واری بلاو کرا وه ته وه.

گلکۆی تازهی له یل،...

رۆژیک چومه سه ره گلکۆی تازهی له یل
 چومه سه ره قه بری له یله که ی پر مه یل
 له دیدم باری فرمیتسک وینه ی سه یل
 چومه سه ره رینی به دلله ی پر جوش
 کیلی مه زاریم ماچ کرد به په رۆش
 وتم ئه ی نازیز ئه لماسی ناو خو ل
 موباره کت بی یانه ی ته نیای چو ل
 سه ریک هه لبره سه ولی خه رامان
 وا مه جنونه که ت هات به قور پیوان
 کوچی بی واده ت کاریکی وای کرد
 دیوانه ی کوردم هوشی له دهس برد
 بلیسه ی عه شق و دووری بالای تو
 گری خستۆته لاشه و تان و پو
 وهخته وه که قه قنهس له ش بی به زوخال
 شاد بی به توژی لاشه که م شه مال

يا وهكو مه جنوون شيتي لۇنگ به كۆل
لەش بى به خۆراك وه حشيانى چۆل
سوئند ئەخۆم ئەى لەيل به يادى پيروۆز
بهو ئە گريجانەى ژاكاوى ئالۆز
بهو دانە خالەى پيروۆزە رەنگەت
بهو جى تاريكهى كىش و بى دەنگەت
به يادى جوانى له دەس دەرچووم
به جيتگەى له يلى تازه كۆچ كر دووم
لهو ساوه چەرخى چەپى بى نامان
تۆوى جوانى تۆى له خاككا روان
لهو ساوه كه تۆى به زۆر لى سەندم
رەگ و ريشەى دل جەرگى هەلكەندم
تۆى برد بۆ خانووى تازهى ناو مەزار
منى هيشته وه بۆ جەورى رۆژگار
به وئىنەى مه جنوون دەر وون له غەم كەيل
هەر له يلى له يلمە له هەردەى دو جەيل
وئىنەى بى گەردت هامپازى رامە
لەگەل جەفا و جەور دايم سەودامە
دل پر له خەم و دەر وون زوخالم
كافر به زەيبى ديتۆ به حالتم
شەوان زارى و شين رۆژان رۆ رۆمە
يەكجار له دوورى بالاكەى تۆمە
مال ويرانيم و بهختى شيوووم
وهك ئاهوى سەحرا له رەو جىماوم
جيتى حەسانە وهم چيا و دەشت و هەرد
خۆراك و ئاوم چەرمە سەرى و دەرد
حالى تۆ چۆنە شای وه فاداران
كى هاوارتە سووچ و ئيواران
لهو جى تاريكه تۆ به پەنەهانى
لەگەل كى ئەكەيت پازى نيهانى

له باتى قۆلى قەيسى غەمگىنت
كام بەردى ئەلخەد وا لەسەرىنت
داخم ئەو داخه له يلى خاتر نەنگ
بۆ زولفى رەشى شيوووى ژير سەنگ
به دەمى شانە كەدات ئەهينا
ئەتكرد به پەرزىن به پرووى جەبينا
ئەو چاوه رەشەى ئاهو بىزى تۆ
ئەو قەوسى ئەبرۆى شەو ئەنگىزى تۆ
ئىستە به دەستى چەرخى نىلى رەنگ
بى رەونەق بووه وهك نەقشى پرووى سەنگ
ئىستر بۆ سۆمى ديدەم تار نەبى
زىندەگى له لام زەهرى ماسار نەبى
ئەو لاشە جوانەى نازكتر له گول
بى به خۆراك ماس و ميوووى گل
منيش سەرسام و هەلۆ خواردوو بم
به لاشە مردووى به گيان زىندوو بم
تۆ بهو زامە وه مەزار جيتگەت بى
من بهم نازە وه كۆسار پىگەم بى
خولاسە هەر چەند شين و زاريم كرد
خۆم تلانە وه و بى قەراريم كرد
خۆلى قەبرەكەم ئەكرد به سەرما
به نىنۆك جلم ئەدرى له بهرما
نەجوابىكم بىست نەراز نە دەنگى
نە خشەى پووشى نە لەرەى سەنگى
به دەس ئەم مالى به پرووى جەبىنما
خۆلم تىكەل كرد لەگەل ئەسرىنما
هېچ كەلكى نەبوو شين و گرىبه و رۆ
لې پارانمە وه ديسان سەرلەنۆ
وتم ئەى نازدار، له يله كەى دل سوۆز
حەكىمى دەرمان دەردى مه جنوون دۆز

له بهر چی مهيلم له لات سارد بووه؟!
 پهيمانی پيشووت له ياد دهرچووه؟!
 من بهم دلّهی خواو بئ قه راره وه
 به برينه کهي ئيسسته و پاره وه
 وا له ژوور سههرت نه گريم نه نالم
 خاکی قه بره کهت به ليو نه مالم
 تو هيچ دهر به ست نيت به بئ قه راريم
 به قورپيووان و شيوهن و زاريم
 زور پارامه وه به دلّهی مه حزون
 هه تا بلّيسه م گه يشته گه ردوون
 ديم وا دهنگي هات له ژير خا که وه
 له و قه بری تاريخ هسه رنه تا که وه
 وا هاته بهر گويم وه ک رازی جاران
 وتی ئهی مه جنوون و ئلی کوساران
 سویند به و يه زدانه بئ هاوتا و ته نیا
 که بالای منی له تو کردووه جیا
 نه وه نده خاکم له جهسته باره
 نه رتيگه ی وه لام نه رتي گوفتاره
 وام له ژير خاک و هه وای ساردی سهنک
 ئيتر من چی بکه م که نه نگاتئ دهنگ
 له ناو خانووی خوئ نه سير کراوم
 به تاي زولفی خوّم زنجير کراوم
 نازانم بوچی وام لي کراوه
 مل و قاچ و دهس زنجير کراوه
 نازانم بوچی ئيسسته بهم پهنگه
 له ش جنراوی ژير ته رافه ی سهنگه
 گونا هم چی بوو له دنيا ی فانی
 غه يری دلّداری به بئ په نهانی
 بوچی نه م دنيا و ابئ وه فايه
 له جياتی وه فاي به شی جه فايه

به لي تو هه رچه ند که نه که ی زاری
 شان نه گه رتي به بئ قه راری
 بهس که لکی چيه ؟ سوودی نادا پيت
 بچو بگری بو به ختی ره شی خوّت
 له و دنيا هيچ کهس به تاوات ناگا
 لي ره شا هيچ کهس به فریات ناگا
 هه رکهس له دايک بي یا بوويت
 بو شاری ئيمه ئاخري هه ردیت
 هه رچه ند تو ئيسستا زور بئ قه راری
 له گیانی خوّت و دنيا بيزاری
 کاتی تو ش هه ردی رژی له رژیان
 له شاری ئيمه نه بی به ميوان
 ئيتر نه ی نه حمه د بو کوچی شازن
 نه بئ شيوهن که ی تا رژی مردن

***

پيره ميږد و شيعريکی طالعی

(حه مه ناغای دهر به ند فه قه ره)

پيره ميږد له سالی ۱۹۴۷ د ۱۱م شمير شيعره ی بلاو کردو ته وه و نازناوی (طالع) يا (طالعی) له کو تايی شيعره که دا هاتو وه که دياره شيعری حه مه ناغای دهر به ند فه قه ره يه . به لام پيره ميږد له م وه رگي پانه دا زور له ده قی شيعره که دوور که وتوته وه!

« قيبله م ئيتتيفاق، ...
 قيبله م ئه ر مه بوّت چه نيم ئيتتيفاق
 ئه ر ده واکه ري دهر دانی فيراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانی طاق طاق
 بينايی ديدهم، گوزبده ی ئافاق
 دلّ به تون مايل هم به تون عوشاق
 تايي جه تاتای گيسووی پر نيفاق
 يا بوچی نه عه کس خالان نه رزاق
 عه لاکه ر وه حال جه سته ی ئينحيراق

باعیښه پهی که یف دلّ مدان مه ذاق
تاکه ی هه ر دهنگت بهرز بۆ جه نفاق
هه ر طاق طاقمه ن چوون طهیری طاق طاق
(طالیع) تا زینده ی دهوری نفاقه ن
چون طهیری طاق طاق ویردش هه ر طاقه ن

وه رگپړانه که ی:

نازیز موشتاقه ،.....

دلّ بۆ ته وافی که عبه ت موشتاقه
سه برم نه ماوه، تاقه تم تاقه
وهک تاق تاقکه ره ویردم تاق تاقه
له شم سووتاوی ناگری فیراقه
گیرۆده ی عه زاب دهوری نفاقه
قوربان زانیومه به ئیتیفاقه
هه ر چه ند ته کلیفی (ما لایطاق) ه
له دهستی زولفت هه ر تایب تاقه
هه و دای به قیه ی زام دلّی عوشاقه
به تاقی برۆت که تای سه رتاقه
سوجه گای راستی زومره ی عوشاقه
تا طالع (۱) زیندووی جه ور و موشتاقه
موشتاقی زولفی بیگهردی تاقه

(۱) طالع یا خود طالعی: نازناوی شیعری (حه مه ناغای دهر به ند فه قهره) بووه.

***

دیسان، پیره میرد و شیعریکی شه فیع

پیره میرد سالی ۱۹۴۷ ئەم شیعره ی وهرگپړاوه، به لام ناوی شاعیر و سه رچاوه که ی نه نووسیوه،
ئیمه له که شکۆلی (مه حمود پاشای جاف) دا دهقی شیعره که مان دۆزیه وه، که شیعری (میرزا
شه فیع) ه و پیشتریش هه ر له م دیوانه دا چه ند شیعریکی وهرگپړاوی شه فیع مان له لایه ن
پیره میرد وه نووسی.

«سووه یل جه ختشنه ن،.....»

روئ نه و سووه یل جه هد و جه ختشنه ن

خرید کالای زه رپین ره ختشنه ن
ره زانینتزار واده ی وه ختشنه ن
گره ی به راقش لوا وه شاران
په ی پۆشاک ی به رگ عه رعه ر چناران
صوف جه شام ناوهر د، به کره س جه (باکو)
تورمه جه کشمیر، ته خت هو لاکو
موقه دده م جه میسر، لوی جه له نگاهوور
دیبا جه ده که ن، نه کسون جه لاهوور
نه طلّه س جه فه رنه گ، سووتی جه طه به س
جه مه لتان فه لم خه ت زه ده ی سه د ره س
خارا جه جواریه رخ مه خمه ل جه قزله ر
نه و ره نگ باف جه نه سل به حره ی ن به نده ر
جه کاخ ت ماهوون، نه لّماس نیلی
جه سماقی که توون، نالای خه لیلی
جه کاشان زه رپاف، زه مین طه لایی
جه نه سراب ناوهر د نه قش دووتایی (۱)

(۱) شیعره که دوورو درتزه و ته نها نه و نه ده مان لی نووسیوه.

وه رگپړانه که ی پیره میرد:

سیوه یل وه ختیه تی،...

سیوه یلی پایز، جه هد و جه ختیه تی
فریدی پارچه زرین ره ختیه تی
گه لاریزان به ختیه تی
جاړ درا قوماش بیخ له شاران
بیپۆشن به رگی عه رعه ر چناران
ناوریشم له شام نیلی له باکو
تورمه له کشمیر ته ختی هو لاکو
زربه فت له میسر لونگ له نگاهوور
دیبا له (دهکا) ناسوت له لاهوور

ئەتلەس لە فەرەنگ گەرمەسوت لە تەس
 لە مەلتان قەلەم خەت زەدەى نەورەس
 خارا لە خوارزم مەخمەل لە قەزلەر
 ئەورەنگ باف لە ئەسل بەحرەین بەندەر
 لە کاخ ماھوت پو، ئەلماسى فەیلی
 لە شماخ کەتان ئالای خەلیلی
 لە کاشان زەرەفت زەمین تەلایی
 لە اسراباد جاو بەرى دووشایی
 لە شیروان پارچەى کوبەکچی ئابى
 لە بەسرە جانفیس توحفەى عەنابى
 لە تەوریز قوماش قوتنى وەزیری
 لە موسل شالى ریسى جزیری
 خەتایی لە مولک خاقانى فەغفور
 لە بابل قەسەب شاھانە دەستوور
 متبەق لە موور ئەحرامیش لەبەن
 لە جیھان ئاباد پشت لیفی گوڵکەن
 کیخوا لە مەعرەز بازارى سەردەشت
 زنجیرەى زەریف لە کارخانەى رەشت
 ئەسفەهان دیبای نیمچە مەداخل
 لە کرمان شالى ئالای ھەزار گوڵ

***

بیدی مەجنوونی^(۱)

ئەم شیعەرە لە لایەن ٢٩٤ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاو کراوەتەو و نووسراوە (بەناوی بیسارانییەو و توویە) و اتا شیعری پیرەمێردە و بەناوی بیسارانییەو بلاوی کردۆتەو. بەلام ئێمە دەقی ھەورامی شیعەرەکەى (بیسارانى) مان^(۲) دۆزیبەو و پیرەمێرد لەگەڵ ھەندى دەستکاریدا شیعەرەکەى وەرگێراوە.

بیدی مەجنوونی، بیدی مەجنوونی
 بالابەر ز و نەرم، زار و زەبوونی
 بە لارولەنجە، لەیلا نموونی
 بەلام لە داخی دل سەرنگوونی

ئاوارە و لەرزان بەگوى تافەو
 پەخشان بەشنۆى ھەوای سافەو
 عەنبەربار بەبۆى مسكى نافەو
 پەخشان بەپەلکی زەركالافەو
 بە دەنگى تافگەى ساز و سەمتووری
 ئەینۆشى بادەى ئاوی بلووری
 سایە بانى بان تەختى گەنجووری
 بەلام تامت تال بەدەردى دووری
 وتم: شۆرەبى، دەستنیشانى دۆست
 سێبەر دەوای (تا) (۳) سەلفات و زینک (۴) پۆست
 درەختان سەربەرز بەبى قۆرت بى سۆست
 بۆچ سەرت شۆرە وینەى کەفتەکۆست (۵)
 جواوبى دايبەو بەزبانى حال
 بۆچ تۆ نازانى پیری کۆنەسال
 من سەربەرزىک بووم شیرین پەر و بال
 سوچدەم بردە بەر بالای سۆسەن خال^(۶)

(۱) بیدی مەجنوونی: شۆرەبى

(۲) ژین ژمارە ٨٤٧ سالى ١٩٤٦ .

(۳) وا بەناوبانگە کە سێبەرى درەختى (بى) بۆ (تا دار) باشە و کە بچیتە ژێرى (تا) کەى لە کۆل ئەکەوئ.

(۴) سەلفات و زینک: حەببىكى زەرد کە دەدریت بە تا لێھاتوو.

(۵) کەفتە کۆست: کۆست کەوتوو.

(۶) شیعەرە کە تەواو نەبوو و پیرەمێرد ئەوئەندەى لى وەرگێراوە.

شیعەرەکەى بیسارانى: (۱)

تەرز بید تار،...

تەرز بید چوون زولف، مەلەرز و بەتار
 بە ھەوای پرشنگ تاف بى قەرار
 نەپای بالوول کۆ سەخت وەرنسار
 وەلگ بید زایف، تەرز توول زەبوون
 زەبوونتەر جە تەرز تاي گوللا و توون

مهلهرز و بهباد سهرد سهبابی
نه پرووی گول سۆز ساق مینایی
په رسام ئه رهه ی بید ده سنیشان دهست
تهرک تهر ئه ندام سای سه هه ند په یوهست
چیشهن دره ختان رووشان نه بالان
تۆ سهر سه راویز پرووی زه مین مالان
بید ئاما جواب به زوان لال
چوون په رسات حاله بوا چوون هه وال
منیچ نه و نه مام نازک نه و ئا و بیم
سهر ته رز له رزان تاف سه را و بیم
ناگا په ی ته قدیر دیده سیاوی
خا و ئالوودی سوب خیزا جه خاوی
ئامانه سایه م مه خسه ل دا خالان
کو کو، کوئی خه رمه ن خه مان دا تالان
جه و ساوه جو یای نه و نازاره نان
پوچی سه راویز بی قه راره نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه ورامی، ده سنووس.

***

خودایه، بههار

پیره میترد ئه م شیعه ری به ناوی (بیسارانی) یه وه وتووه، له وهش ده چی که شیعه ری بیسارانی
بیته، ماموستا م. ه نووسیویه که پیره میترد ئه م شیعه ری له به هاری دوا ی شه شی ئه یلوولدا وتووه.
له کاتیکدا شیعه که سالی ۱۹۳۹ بلا و کراوه ته وه. ته نها به لگه ش ئه وه یه که سروشتی
شیعه که ی بیسارانی بو کۆست که وتن و ماتمه و نیوه دپیری دوا بیشی که ده لیت «بههار خه زانی
حوزنی ئه یلووله» له واتای پیره میترد ده چیته.

خودایه بههار، خودایه بههار
بگه ریته وه بو زستان بههار
وهک هه وری بههار بو خۆی بگری زار
رۆژی رووناک ییته شهوی تار

وه نه وشه ی شین پۆش مل که چ نگوون سار
سۆسه ن کون کون بی، به نینۆکی خار
دهنگی که و بپری له ده وری کووسار
سروه ی با نه بی له سه ر په لکی دار
ئه ستیره ی سیوهیل وینه ی تازیدار
ره شپۆش بی شه وقی نه بین ديار
هه وته وانه لیک بپرتین، تارومار
له یلا به ئاهی مه جنوونی هه ژار
له ناسماندا بو ی نه بی قه رار
زراوی زوه ره (۱) بتووقی به قسار
دجله که ف چین و لیل دیوانه وار
پی له زنجیردا بنالینین زار
قیبله که م رۆبی دل م مه لوله
بههار خه زانی حوزنی ئه یلووله

(۱) زوه ره: مه به ست له ئه ستیره ی زوه ره یه.

***

پیره میترد و شیعه که ی مهحموود پاشای جاف

له لاپه ره ۳۳۸ ی دیوانی پیره میتردی ماموستا هاواردا، شیعه ریک بلا و کراوه ته وه به ناو نیشانی
(یادی مهحموود پاشای جاف) وه ماموستا هاوار وه های زانیوه که شیعه ری پیره میترده و بو یادی
مهحموود پاشای وتووه، به لام له راستیدا ئه و شیعه ره شیعه ری مهحموود پاشا خو یه تی و له
لاواندنه وه و شینی شهش برابدا وتوویه، که مهحموود پاشا مه رگی هه ر شه شینانی بینیوه، ئه و
شهش برابیه شی بریتین له: وه سمان پاشا، هه سه ن بهگ، حه مه عه لی بهگ، سلیمان بهگ، فه تاح
بهگ، قادر بهگ، وه ئه م قادر بهگه ئه وه نیبه که مه وه لوی شیعه ریکی شین و لاواندنه وه ی زۆر
به رزی له کاره ساتی کوچ کردنیدا وتووه، به لکو ئه میان برای مهحموود پاشا بووه و قادر بهگی،
لای مه وه لوی مامی مهحموود پاشا بووه. به م پیته ده بیته، مهحموود پاشا شیعه ری تریشی
هه بیته، ئنجا یاخود ئیمه ده ستمان نه که وتوون، یاخود له کاتی خویدا ون بوون!

ئه و لیره ده دهقی شیعه که ی مهحموود پاشا و وه رگی ترانه که ی پیره میترد ده نووسین.

ههروه ها دهقی هه ورامی ئه م شیعه ره مان له که شکۆله که ی (مهحموود پاشای جاف) خو یه وه
وه رگرت، که ماموستای دل سۆز و به ریز (عه لی بهگی حسین بهگی جاف) خسته یه به رده ستمان

وادهی خیلّه و خوار

وادهی خیلّه و خوار ئیلاخ بیزانه
 وادهی گهرمه سیتر سه حرای شیروانه
 براکانم هیچ کهسیان نییهن دیار
 وهک جاران سوار بن بۆ راووشکار
 هانا هاسی بهور، سی نامدارم رۆ
 سی پلّهنگ هیممهت شیر کردارم رۆ
 سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام رۆ
 سی پلّهنگ نه هیب، وهقت داوام رۆ
 سی (سه عد وه قاص) سهر تاورددم رۆ
 سی رۆ نه زولفان داخان بهرددم رۆ
 ئیلا (سوله یمان) ئه و بی ئه ندیشه
 ئه و جههد و غیرهت عه داوهت کیشه
 ئه و شمقار شوخ نه ریمان شیمه
 ئه و مهرد مهیدان بی خه وف و بیمه
 ئه و شوپره سواره گورجی نه زینه
 ئه و حاتم هیممهت سه رحه د نشینه
 هاره ی یه ده کان نیه اش وه تاوبی
 سه رزمین به عه شق هات هات راوبی
 ئیسته نادیار رووی سهر بیساته ن
 تالعش نه گییج نهرد ناهاته ن
 نه نه فه تاح بهگ ئه و پوسته م رهنگه
 ئه و پیله تن ته ن بورز و نه ههنگه
 ئه و هه لۆ هیممهت قه هار قینه
 ئه و دهست و بازووی شوخ رهنگینه
 سه رتاپا ته یار وینه ی فلا مه رز
 جه سه همش ماته ن زه واره ی گو ده رز
 ئیسته نادیار دهشت شیروانه ن

داخ ئه و سه رمه شق کول ده ورانه ن
 نه نه سه سه ن بهگ ئه و نه وجوانه
 ئه و شیوه ی شیرین، ئه و میهره بانه
 ئه و میسر مه زن ئه و توول لاوه
 ئه و باهوو به دهن، ئه و چه رخ و چاوه
 ئه و فه غفور نه ژاد مه نشووری جه عام
 دنیای پر مهینه ت وه نه ش نه دا کام
 نه نه قادر بهگ ئه و ته یار شه خته
 ئه و کهس بی کهس یانه ش دهر به سته
 خانمان خه ریک نه هاتی بی دهر دهن
 ئیش فه تاح بهگ عه لاوه ی دهر دهن
 جه زوبان لال بم که چه ن کارتان
 مه نده ن وه بی سهر ده سته ی سوار تان
 فه لکه هانه فیکر سه ودای مه کر و فه ن
 خاک وه بی زنجیر شیر مکه رۆ به ن^(۱)
 ده ی لی بۆ جه رهنگ سایه نیشانتان
 هۆردارۆ ماردم ئاته ش ئه فشانتان
 وه للا ئه ر فه لکه برایتش مه رد
 یا چون تو، ئاه سه رد مکه رد
 ئه ویش سیفته ی جه رگ ویش مشنه فته وه
 تا ئه بهد جه مه رگ دوور مکه فته وه
 برا، چون فه لکه که سه ش نه مه رده ن
 مه رگ جوانان وه عاده ت که رده ن

(۱) بهن: بهند، زنجیر.

وه رگی پرا نه که ی پیره میتر د:

وادهی خیلّه و خوار، ئیلی جافانه ن
 ده می گهرمه سیتر ده سته ی شیروانه ن
 له براکانم کهسیان نییه ن دیار
 وهک جاران سوار بن بۆ راو و شکار

هانا، برابان شوین نادیارم رۆ
سی پلنگ هه بیهت شیر شکارم رۆ
سی شاهین سی باز شیروانی ماوا
فه لکه له زۆریان کهوتبووه داوا
نای سلیمان بهگ عه دالهت پیشه
له دتوی کیوی قاف بی نه ندیشه
ئهو شوژه سوواره زینه تی زینه
ئهو حاتم هیممهت سهرحه د نشینه
چابووک سواری به ناو و داو بوو
له شیروانه دا هات هاتی راو بوو
ئیستا نادیار سهر رووی بیساته
له دواي ئه و عه شرت رووی له نه هاته
هیجگار فه تاح بهگ ئه و رۆسته م په نگه
ئهو پیله تهنه ی شیوه نه هه نگه
ئهو شاباز هیممهت ئه و هه لۆ قینه
ئهو شان و باهوو ئه و سه هم گینه
سه رتاپا بلند وینه ی فه رامورز
ئه هاته له رزه له نه عه ره ی ئه لبورز
ئهوی تیا نییه دهشتی شیروانه
بو به له لای من چو ل و ویرانه
ناخ بۆ قادر بهگ دۆستی مه وله وی
گه ردن که چی بوون شیر سهر زه وی
ههر ئه و زانیویه شینی بۆ بکا
ههر به یتیک جامی فرمیسک له ته کا
خانمان خه ریک شین و هاواره
داخی فه تاح بهگ له سه ر گشت باره
ناخ لال بم له کوین شوژه سوارانیان
بیده نگ و ئاهه نگ گه لی یارانیان
به و خواجه فه له ک گه ر برای ئه مرد
به ناله دنیای هه راسان ئه کرد

دهستی نه ئه چوو به مه رگی جوانان
ویران نه ئه بوو جیتی خان و مانان
خوی که سی نییه و جه رگی بی ئیشه
مه رگی مه ردانی کردوو به پیشه

***

پیره میرد و شیریکی مه لای جه باری

گه لی جار له و کتیبانه ی که چاپکراون و له که شکو ل و ده ست نووسدا شیعی (مه لا ولدخان) و
(مه لای جه باری) تیکه ل بوون، وه شیعی ئه م کراوه به ی ئه و و به پیچه وانه شه وه.

هۆی ئه م تیکه ل نییه ئه وه یه که هه ردوو شاعیر له کو تایی شیعه کانیاندا نازناوی (مه لا) یان
به کار هیناوه. هه روه ها ئوسلوبی شیعی دانان و سروشتی شیعه کانیان که زۆر رۆمانتیکیه
نزیکن له یه که وه و بگه ره هه ر له یه ک ده چن. له به ر ئه وه هه ر له م دیوانه دا که شیعی (بادی له یلا
خان) ی مه لا ولدخان نووسرا، ته ماشامان کرد له لاپه ره ٣٩ ی دیوانی (مه لای جه باری) دا ده قی
شیعه که چاپکراوه. هه روه ها شیعی (شیرین به سته وه)، هه ر به هه مان شیوه.

لیته شدا شیریکی مه لای جه باری به شیوه ی خوی و وه رگێرانه که ی پیره میرد ده نووسین. ئه و
وه رگێرانه مان له که شکو لی (حه مه صالح ئاغای قرلی) دا دۆزیه وه لاپه ره ی ٩٥ که نه جمه ددین
مه لا به خه تی خوی سالی ١٩٣٧ بۆ نووسیوه ته وه. له و که شکو له دا مامۆستا نه جمه ددین مه لا
شیعه که ی به شیعی مه لا ولدخان داناوه. ئه ویش له پیره میردیه وه وه رگرتوو به لام له راستیدا
شیعه که هی (مه لای جه باری) یه و پیره میرد به نازناوی (مه لا) که دا لیتی تیک چوووه. وه ده قی
شیعه که به شیوه ی خوی له لاپه ره ٣٥ ی (دیوانی مه لای جه باری) دا (١) تۆمارکراوه. له به ر ئه وه ی
مه لای جه باری شیعه کانی ناسک و هه لقوقلای سۆز و نه ندیشه یه کی خاوین و قوول بووه، له
نیوان زۆر شیعه را ده ناسرینه وه. هه روه ها مامۆستا (علاء الدین سجادی) له (میژووی ئه ده بی
کوردی) دا (٢) لاپه ره (٣٠٧ - ٣١٨) دا شیعی (میرزام یا وه عده ی نه و وه هارانه ن) و شیعی
(شیرین تاتا کرد) ی نووسیوه و گه لی وه سفی شاعیریه تی مه لای جه باری کردوووه.

ئنجا بۆ ساغ کردنه وه ی ئه م شیعه که شیعی مه لای جه بارییه و بۆ ده رخستنی چۆنیه تی
وه رگێرانه که ی پیره میرد هه ردوو ده قه که ده نووسینه وه.

(١) پروانه (دیوانی مه لای جه باری) ناماده کردنی عه بدولجه بار محمه د جه باری.

(٢) میژووی ئه ده بی کوردی - علاء الدین سجادی ل ٣٠٧ - ٣١٨ .

***

به‌هار

ساقی سادەى شى وه‌هار ئاماوه
گولان سه‌ركيشان نه‌تۆى سه‌حراوه
هه‌واى دلگوشاد ئه‌رد به‌هه‌شته
فه‌ر وه‌رووى سه‌حراى گه‌رمه‌سپير وه‌شته
وادهى بادهى ناب سه‌ه‌ير وه‌هاره
سه‌ر زه‌مين مه‌زه‌هر لقاي دلداره
زه‌مه‌مه‌ى مه‌زاق دل ئه‌فگارانه
سه‌داى ته‌پل تپ ده‌رده‌دارانه
وه‌قت نوشاونوش سه‌بوى قه‌رقه‌فه
ده‌نگ زه‌له‌ى زيل دائره و ده‌فه
دوره‌خته‌ن، سه‌وزه‌ن، شنۆى شه‌تاوه
نه‌ورۆزه‌ن سوزه‌ن هه‌واى پاى كاوه
مه‌يه‌ن، مه‌عشوقه‌ن، موحبه‌ته‌ن مه‌يله‌ن
خه‌مان له‌ب‌ريزه‌ن، پيالان كه‌يله‌ن
شه‌ره‌ن شورشه‌ن غه‌وغان غ‌ريوه‌ن
مه‌ر جلوه‌ى جه‌مال دلان فريوه‌ن
نه‌ گشت ديارى ته‌جه‌لاى تووره‌ن
فيته‌نەى گيرودار قه‌تل مه‌نسوره‌ن^(۱)
- فنا في الله - هان مه‌ست دله‌فگا
بى باک مه‌واچان (أني أنا الله)
په‌ندان سه‌رمه‌ست جان فيداى جانان
(أنا الحق) چون زكر زاهيمه‌وانان
بوتنا بگيرين خسره‌وى به‌زمى
چه‌نى هه‌ستيه‌ بکه‌رين په‌زمى
به‌زمى چون مه‌جلس به‌همه‌ن وه‌كام بۆ
گاه هه‌ديس جه‌م، گاه باسى جام بۆ
گاگوش نه‌ سه‌داى چه‌قانه و چه‌نگ بۆ
چه‌م نه‌ ته‌ماشاي ساقى گولپه‌نگ بۆ
ئەى ساقى ده‌خيل من وه‌ى زامه‌وه

التفاتی که‌ر بو وه‌لامه‌وه
عيلاجى پيم ده‌ر سوودمه‌ندم بو
باعث حه‌يات قه‌يدبه‌ندم بو
پستگارم كه‌ له‌ى به‌ند و دامه
قه‌ده‌م ره‌نجان که‌ر وه‌عه‌دم ته‌مامه
ته‌ش‌ريف باوه‌ره وه‌ سه‌بووته‌وه
وه‌ پيالەى گولپه‌نگ چون ياقووته‌وه
وه‌ سینه‌ى سيمين زه‌رف زره‌وه
وه‌ جام گول فام بۆى عه‌نبه‌ره‌وه
هه‌ر که‌س بگيلو جامى په‌ى کامى
دهرمان په‌ى تيش هه‌ر ده‌رد و زامى
موترب تۆيش وه‌ چنگ دلنه‌وازه‌وه
وه‌ سوز سه‌متوور سه‌داى سازه‌وه
وه‌ موزيقه‌ى مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
ده‌م وه‌ سه‌داى ساز ئه‌رغه‌نونه‌وه
مه‌رباچان (مه‌لا) يش نه‌هه‌ستى هوش ره‌ست
بى وه‌كاسه‌ليس مه‌ستان ئه‌له‌ست
مه‌يلى كه‌ به‌ناز به‌سه‌بووته‌وه
به‌وه‌ ده‌مى گولپه‌نگ وه‌ك ياقووته‌وه

(۱) مه‌به‌ست له‌ شه‌هيد كردنى (مه‌نسوى حه‌للاج) ه.

***

به‌هار

ساقى سادەى وا به‌هار هاته‌وه
گول سه‌ريان كيشا له‌ بساته‌وه^(۱)
ليقاي دلگوشاي ئوردى به‌هه‌شته
ته‌جه‌للای جه‌لاى دل جه‌لاى گه‌شته
شه‌ونم خشلى کرد به‌سه‌ر سونبولدا
بولبول بانگى دا به‌گوپچکه‌ى گولدا

وادهی بادهی ناب سههیری به هاره
 چیمهن فهرشی سهوز بهر پیتی دلداره
 دهمی نوشانوش شنهی قهرقهفه
 فهسلتی زرهی زیل دائره و ددغه
 زهمزه مهی جووشی دل نه فگارانه
 دهنگی ته پللی تیپ دهرده دارانه
 شوژه، شوژشه، داوایه شه ره
 جلوهی جه مالتی دلفرپینه ره
 گولته بولبوله به هاره سهیره
 له گولشه ن دهنگی (صبح الخیر) ه
 مهیه، مه عشووقه، نیگایه، مه یله
 مهستی چاوی مهست پیالهی که یله
 درهختان سهوز و شنوی شه تاوان
 نه ورژه، سوژه، ههوای پای کاوان
 له ههر وادیه ته جه لالی (طور) ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور) ه
 (فنا فی الله) یه، مهستی دل نه کا
 بی په روا دهلتین (انی أنا الله)
 په ندانی سهرمهست جانفدای جانان
 وهک زکری دهروتیش (انا الحق) واتان
 ههی ساقی دهخیل من بهم زامه وه
 دامانگی رتم بی به لامه وه
 جامی کم بهرئ بوم سوو دمه ند بی
 مایه ی ره هاییم له قهید و به ند بی
 مه یلی که، بوز ناز به سبوت ته وه
 بهو دهمی گولر هنگ وهک یاقووته وه
 بهو سینه ی سیمین زهرفی زهرده وه
 بهو بادهی گولناب بون عه نبه ره وه
 موتریب توش بهو چهنگ دلخوازه وه

بهو سوژی سه متوور سه دای سازه وه
 بهو موسیقی مه شق سه د قانونه وه
 بهو نهوای پر عشق ساز نه رغونه وه
 بهزمی وهک عهیشی به همهن به کام بی
 گاه حه دیسی عشق، گاه به حسی جام بی
 گاه مه جلیس مه خمور، دیده ی ساقی بی
 گاه مهست و مه دهوش باده ی باقی بی
 ههر کهس وهرگری جامی بۆ کامی
 دهرمانی دهرد و مه ره می زامی
 پتی فه نا و مهستی سه ریکی لیته دین
 عار و نامووسی ههستی فرپیده دین
 خه لک با ههر بلین (مه لا) چوو له دست
 بوو به کاسه لپس مه ستانی نه له ست

(۱) به لای منه وه گهر بینووسیا به - گول سهربان کیشا له توتی خاکه وه - جوانتر بوو.

***

میرزا یاقووب

نه جمه ددین مه لا له که شکوئی (قزلی) دا لاپه ره ی ۹۷ نووسیویه: (هاوزه مانن له گه ل حاجی قادری کوئی). له شیعریکیا (واته حاجی) نه لئ:

حیکمهت و نهزمی میرزا به عقووب
 وهک فه لاتوونه شیعه ره کان وهک

ئه م شیعره ی (میرزا) بریتیبه له سیانزه بهیت، دوو نیوه به یتمان له بهر نه ماننی به شیتی
 لاپه ره که دهست نه کهوت. دیاره که شیعه ره کهش (پیره میرد) وهری گپراوه (۱).

دل مهستی یار بوو، ...

ئه مشه و دل مهی نوش، سهرمهستی یار بوو
 به باده ی گولر هنگ، لیوم سر شاد بوو
 دهمی ده ما دم، بۆسه و که نار بوو
 دل گه یسوه گه نج وه سللی حه بیبی
 گاهی له بالا، گاهی نشیبی!

گا دهستهی زولفان سیبای چون عه‌نبر
 وهک خه‌رمانه‌ی مانگ له دهوری نه‌خته‌ر
 نه‌یکرد به‌دهسته یار به‌دهستی خو‌ی
 نه‌پیت‌چایه زام سار‌پیش نه‌بوو بو‌ی
 دولبه‌ر وهک ساقی خو‌ی مه‌ی ده‌گیت‌را
 منی وهک (سه‌نعان) له دین وه‌رگیت‌را
 نه‌و ساقی و نه‌و جام نه‌و باده‌ی گول‌نار
 نه‌دره‌وش‌شایه‌وه، عه‌کسی... (۲)
 ناگا، نه‌ردی به‌د، خال‌حالی هیتا
 به‌یانیی کزه‌ی شه‌مالی هیتا
 گوتم لی بوو ده‌نگی سو‌فی ده‌ریا دل
 بانگی کرد هه‌لسه بنووسه به‌دل
 هه‌لسام به‌دل‌ه‌ی له‌توپه‌ته‌وه
 زوبان به‌کـفـر و... (۳)
 نه، مه‌ی، نه مه‌ینو‌ش، نه مه‌ی په‌رست بوو
 شیشه‌ی دل به‌دهست دل‌به‌ر له‌ت له‌ت بوو
 پاپه‌ریم له‌خه‌و سه‌رسام و مه‌ده‌هوش
 نه له‌یل، نه ساقی، نه سو‌فی نه جو‌ش
 منیش له زید (۴) و وه‌ته‌ن ئاواره
 وهک ئاسکه‌ی ته‌نیا که‌و‌تمه هه‌زاره

(۱) ده‌قی هه‌ورامی نه‌م شیع‌ره‌مان ده‌ست نه‌که‌وت

(۲، ۳) نه‌م شو‌تانه له ده‌ست‌نوسه‌که‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لادا نه‌ما‌بوون.

(۴) زید: نیشتمان، شو‌تینی له دایک بوون.

***

شیع‌ریکی خانای قوبادی

له که‌شکو‌لی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا که بو (حه‌مه صالح ئاغای قزلی)، نووسیه‌وه له لاپه‌ره
 ۱۹۶۱د شیع‌ریکی (خانای قوبادی) نووسراوه، دیاره نه‌ویش له‌گه‌ل شیع‌ره‌کانی هاوشانی خو‌یدا
 پیره‌میت‌رد وه‌ری گیت‌راون و نه‌جمه‌ددین مه‌لا له رۆژنامه‌کانی (ژبان)ی وه‌رگرتوون، یاخود له هه‌ندی
 ده‌ست‌نوسی پیره‌میت‌رده‌وه. هه‌روه‌ها نه‌م شیع‌ره له لاپه‌ره ۱۴۰۰ی که‌شکو‌لی که‌له‌پووری نه‌ده‌یی

کوردی مام‌وستا محهم‌ده‌ علی قه‌ره‌داغیدا تو‌مار کراوه. وه له په‌رویزدا نووسراوه: نه‌م پارچه له
 (نووسراوی په‌ریشان) وه‌رگیراوه و ده‌سکاری شیوه هه‌ورامیه‌که‌ی ئاشکرایه».

زل‌یخای سانی،...

زل‌یخانی میس‌ری ده‌وری جوانی
 ریشووی پیتی سه‌ریه‌ست ده‌وری پیتانی
 ریزی به‌ست وینه‌ی سو‌پای ئیرانی
 برۆ شیوه‌ی قه‌وس ئوستادی مانی
 په‌ریه‌ته سه‌ر دیده‌ی قه‌ترانی
 برژانگ وهک تیری چه‌رکه‌س که‌مانی
 په‌ره‌ی جه‌گ سمی، لاهووت مه‌کانی
 عه‌بن عه‌بنی وهک عه‌بن، شابازی لانی
 به‌ نیچیر نه‌گری شه‌هلای شیروانی
 نه‌نف نه‌لف نه‌قش ئوستادی مانی
 عاره‌قی ره‌ونه‌ق عه‌تری ریحانی
 ده‌م قه‌تره‌ی ئمای مای زینده‌گانی
 گیان نه‌دا به‌سه‌د سه‌دساله‌ی فانی
 لیتو له‌علی یه‌مه‌ن به‌ده‌خشی کانی
 وهک یا‌قیق له ده‌ور دانه‌ی رومانی
 گه‌ردن وهک بلوور باده‌ی که‌یانی
 به جووته سیوه‌ی باغی جینانی
 هم‌یلای ساحیر بابلستانی
 خانات خسته دووی شیخی سه‌نعانی

***

که‌هانته‌

له‌به‌شی شیع‌ری (ئاینی) پیره‌میت‌ردا نه‌م شیع‌ری (که‌هانته‌)ه‌مان له‌یاد چو‌بوو. لیت‌ده‌دا
 ده‌ینووسینه‌وه. ئینجا په‌یوه‌ندی بابه‌ت و ناوه‌رۆکی نه‌م شیع‌ره و شیع‌ره‌که‌ی (عیتل به‌گی جاف) و
 بیرو‌راکانی مام‌وستا محهم‌ده‌ ره‌سول هاوار که له لاپه‌ره ۲۵۶ی دیوانی پیره‌میت‌ردی نه‌م‌ردا
 نووسیه‌وه، وه باری سه‌رنج و تیبینی خو‌مان، ده‌رباره‌ی، له پیتشه‌کی نه‌م دیوانه‌دا له به‌شی
 پیره‌میت‌رد و شیع‌ردا ده‌نووسین. نه‌مه‌ش ده‌قی شیع‌ره‌که‌ی پیره‌میت‌رد که تارمایی شیع‌ری (هه‌روا

هه رچی پتغه مبهه خه بهری داوه
له باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه رموی نیشانهی تیکچوونی جیهان
بئی باوه ریبه و زه عیفی ئیمان
زۆر کهم ئەمینی نوێژ و جه ماعت
له ئەمانه تیش ئەکه ن خیانهت
عزت ئەچیته لای پیاوی زالم
قه در و ئیمانی نامینی عالم
بره و ئەستینی شهراب و قومار
مال گران ئەبئی له شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه قییر و ههژار دهخاته رۆ رۆ
دهوله مند زهکات نادهن به ئیحسان
راستی نامینی زۆر ئەبئی بوختان
گۆرانی سووک و قسهی نارهوا
په سه ندر ئەبئی له زبکری خوا
پیاو به ئەمیری ژن ئەچیت به پتوه
له مه جلیسدا نان ئەخۆن به پتوه
پیاو دانه نیشی و ژنان ئەگه رین
شهرم نامینی ژن و پیاو هاورین
دایک و باب قه دریان لای کور نامینی
کهس له مه کته بدا قورئان ناخوینی
پیت و به ره که هت ئەروا له ئەرزى
کور و کچ پتک دین له پرووی بئی عهرزى
ئهمه نیشانهی ناخر زهمانه
وادهی دهجال و فیتنهى شهیتانه
له تهم و دوو که ل دنیا پر ئەبئی
له سن جیگادا زهوی رۆ ئەچن

کهس گوئی له ئەمیری چاکه ناگری
له نههی عاله م، نههی ئەکری
پهحم و بهزهیی لای کهس نامینی
هه ره که سه بهشی خوئی ئەفرینن

***

دیسان - مهولهوی و چهند شیعریک

نامهیهک و شیعریک:

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹د (۱) به سه ره هاتییکی مهولهوی و نامهیهکی تۆمار دهکات، نامه و شیعره که به فارسییه و پیره میترد وهری گپراوه و نووسیویه «داخه کهم ئەم کاغه زهیش فارسییه، هیشتا ئەوسایه مهولهوی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار!، ئەبئی وهک ئاساره کانی تری ئەمهیش بکهین به کوردی» (۲).

لیره دا پیره میترد زانیارییه کی نوئی و خالیکی گرنگمان بو تۆمار دهکات که مهولهوی له سه ره تای ته مهنی ئەدهبی خویدا به فارسی نووسیویه. «نامه فارسییه کانی له یادی مهردانی مامۆستا (عه بدولکه ریمی مده رس) دا زۆریه بلا و کراوه ته وه» (۳). پیره میترد نامه شیعریه که مان بهم جۆره بو و رده گپرتته سه ره شتیهی سلیمانی:

مهولهوی

کاغه زتیکی زۆر خویش و سهیری مهولهوییه، که له وهبری (زههاو) دهه ئەگوتیریتته وه دهوری هه له بجه، ئەوسایه شیخ عهلی ئەبا به یلن قائمقامی هه له بجه ئەبئی، ده روپشتی سالی ۱۲۷۴- ۱۲۷۵ دواي ئەوه که محمه مد بهگی که یخوسره وهگ به عنی (حه مه پاشای باوکی مه حموود پاشا) و ئەوانی تر ئەکه ن به قائمقام، خوئی سه ره ئیلتی به جی نایه لئی وه سمانی خانه ئەکا به کار به دهست. و ابزانم ئەم وه سمانی خانه یه یا برا یا باوکی دایکه پیروزه یه، شاوه یس برای بووه، که مادهی عه زیزی شاوه یس و کوژرانی حه مه پاشا، ته ئریخییه، ئەو عوسمانی خانه یه گه لئی به دکردار و ناهه مواری بو خویشانی مهولهوی ئەبئی. ئنجا مهولهوی و مه حموود پاشا ئەناسی و مه حموود پاشایش دیاره چهند مهولهوی خویش ویستوه، کاغه زتیکی بو مه حموود پاشا نووسیویه دوو فه سه له، یه کیتیکیان به شیعره که ماجه رای په زالهت و قرپ و جری عوسمانی خاله و شاوه یسی برای پهت و گوریس و جل و هۆر و هه مانه کوژر دهنه وه و مولکی خه لکی داگیر کردنی ئەحمه دی کامهران و په سوول و خله مالی تیا نووسیویه. فه سلئی دووه میان (نشر و نظم) ه و نکته و جناس و حکمت و فه لسه فه یه. داخه کهم ئەو کاغه زهیش فارسییه، هیشتا ئەوسایه مهولهوی نه که وتۆته کوردی نووسین، ناچار، ئەبئی وهک ئاساره کانی تری ئەمهیش بکهین به کوردی:

موهاجیر بووین که هاتین، خواستی خوا بوو
 (عەلی) (٤) مان دی، خەلافەت بەو درابوو
 لە تەئسیری (محەممەد) (٥)، میری گەورە
 خەلافەت گەیبی، سەر (عوسمان) (٦) بەدەورە
 دلی ساداتی ئیمە، هیندە رەنجاند
 بەهەشتی سەر زەمینمان بوو بەزیندان
 بە جاری پیکوری خۆی خستە سەرکار
 هەراچی خستە ناو، وەک قاری بازار
 هەموویشی کەوتە دەس شاوہیسی خانە
 گوربیس و پەت، جل و هۆر و هەمانە
 موانە و چەورە سنانە و بزە دووخە
 لەگەڵ سوورانە، خەرجی مەردە لەوخە
 هەمووی تەسلیمی ئەحمەد کامەران بوو
 خەمالتی رەسوولیش ئاشەوان بوو
 لەهەر شوێنی بەراویکیان ئەبینی
 ئەیانگوت مولکی باوکمانە یەقینی
 بە ئیرس هی ئیمە بە ئەم شوێن هەوارە
 مەری تیا سەرپێوہ خوێنی دیارە
 کە باوکم، گای زبانی لێردا کوشت
 لەسەر ئەم جۆگە، دایکم، ورگەکی شوشت
 نیشانمان وایی، دایکم، ورگی تەر کرد
 گەمەلە بازکیش رێخۆلەکی برد
 غەریب و بیکەس و داماو لە ناوا
 هەموو رەنج و هیوامان چوو بەئاوا
 لە خوا پارێنەوہ، کاتی دوعا بوو
 دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
 ئیتەر بەگزادە، نانوتین لە لای ئەو
 ستەمگەر رۆژی تاریک بوو وەکو شەو
 ئەمە سەرپوتی ئەوزاعی غەریبی
 وەتەن ئاوارە دەردی بی نسیبی

ئەمە (مەعدوومی) یە عینوانی ئەسلی
 بە بەدبەختی هەمیشە دوور لە وەسلی

- .....
- (١) بروانە ژین ژمارە ٩٥٥ شوباتی ١٩٤٩ .
  - (٢) هەمان سەرچاوە.
  - (٣) بروانە یادی مەردان مەلا عەبدولکەریمی مودەررەیس.
  - (٦) مەبەست لە (شیخ عەلی ئەبابەیلی) یە.
  - (٥) محەممەد: مەبەست لە حەمە پاشای جافە . محەممەد بەگی کە یخوسرەو بەگ.
  - (٤) عوسمان: وەسمانی خانە .

***

هاوین، هاوینەم

مەولەوی لەم شیعەرەیدا پەیوەندییەکی جوانی گەرمی و گرە و سووتانی دل و
 دەروونی خۆی پیک دەهینتی، ئەم شیعەرە کار دەکاتە سەر پیرەمێرد و ئەیگۆرێتە سەر شیبوہی
 سلیمانی:
 مەولەوی:

ها من، ها من وار، گەرمیش جۆش ناوہرد (١)
 فەزای نەزم، بەزم، نەو گولالان بەرد
 بوول وە یانە جەم، نەو گولالان شەند
 چەمەن بی نەوای نالە ی بولبول مەند
 تایی بەرەزای شەنگ نەسای مەغاران
 شیبوہا چون زولف تەعزیزە داران
 ها، کاوان، کاوان دل چون دلپیشان
 هەردان وە سەردا هەردان پەپویشان
 دووریت ئایر و ست وەیانە کەھی من
 یانێ یانە دل ویرانە کەھی من
 هەوا ئایرین، سەر وەخت ئایرین
 دلە ئایرین، بەدبەخت ئایرین
 وە ی گشت ئایرەوہ خەیاڵم خامەن
 بەختم ناپوختەن فامم نەفامەن
 وە ی بلێسەوہ گەردیم باقییەن
 وادە ی ئایرین بادە ی ساقییەن

به شق پيالهي مهست چاوه كهت
بهو په شپيوي چين پاى كلاوه كهت
با بهى مهى بهلكم تاير مهستى
سو چنو بهكسه ر خاشاك ههستى

(۱) ديوانى مهولهوى - مهلا عهبدولكهريمى مودهريس. ل ۵۲۲ .

وهرگيترانه كهى پيره ميترد:

هاوين، ها وينم، گهرماى تاوى سهند
نه شئى جوانى له دست بههار سهند
ژيله موى خسته، سهر، سهرخونجهى گول
چه مهن بى نهوا، له نهواى بولبول
باى بهرزه زاي شنگ له ساى مغاران
شپيواوه وهك زولف تازيه داران
تاسوكه ساسه و سهرى سوپماوه
به شينى سهوزهى قورى پيواوه
دوريش تاگرى بهردايه مالم
مالي دلته كهى ويرانه مالم
ههوا تاگرين، سهروهخت تاگرين
دل و بهختى سهخت، تيكرا نهگرين
بهو گشت گرپه وه، وجودم خامه
به ختم نابهخته فامم نه فامه
له كورده گرپا گهردم باقبييه
وادهى تاگرين بادهى ساقبييه
به عه شقى پيالهي مهستى چاوه كهت
بهو په شپيوي چين بهر كلاوه كهت
با، بى، مهى بهلكم تاگرى مهستى
تاگر بهرداته خاشاكي ههستى

***

نارايشيكى به پرووى جه بين دا (۱)

نارايشيكى به پرووى جه بين دا
شهرمى به مانگى دوو ههفته مين دا
ته گريجهى كورپه، په رى تاوس تار
كه لافهى سهوزى وهك بهندى زننار
كه باى باوه شين شنزى بز ده برد
له خوشيانا هه لپه ركيتى ته كرد
به له نجه ته كهوت به پرووى قه مهردا
گاه، روو له ميحراب، گاه له جههردا
پروومت، گاه په نهان، گاهى ته درهوشى
گاه گيان ته سينى، گاهى ته بيه خشى
له ژير ميحرايدا دلته پر له دهرد
بهو زه ننهاره وه، ته وافى ته كورد
ههر تهو عه شقه بوو له مه جازه وه
خستميه په ناي بى نياز وه
چهن خوشه نينسان وا بى نياز بى
له قهيد و بهندى چهرخ سهرفراز بى
تهو دلته كهوا نوورى خواى تبا بى
به گهرد و باوى دهوران ليل نابى

(۱) پيره ميترد نووسيوه (نازانم ته شيعره هى كيبه) پروانه ژين ژماره ۸۵۰ سالى ۱۹۴۶، بهلام نيمه
دوژميانه وه، شيعرى (عهبدوللا بهگى سمايل بهگى زهنگه نه) يه.

دهقى شيعره كهى (عهبدوللا بهگى سمايل بهگ) به شپوهى زهنگه نه.

«شيرين نارايش صفحهى جه بين دا
خه جلهت وهروى ماه دوو ههفته مين دا
كورپه ته گريجان تووك طاوس تار
سهوزه كلافان چون پرستهى زه ننهار
چون ره قاص وه سوژ صه داي سهنج ساز
وهباى باوه شين مامماوه پهرواز

مه‌شنيئا وه‌بان قورسى قه‌مه‌ردا
گا وه‌ رووى محراب گا وه‌ حه‌جه‌ردا
گا په‌نهان نه‌ برج گا مه‌دره‌خشاوه
گا حه‌يات مه‌ سهند گا مه‌ به‌خشاوه
هه‌ر لابي سه‌دجار دلّه‌ى پر جه‌ دهرد
به‌و زهناره‌وه‌ ته‌وافش مه‌كه‌رد

ئاره‌ق وه‌ك شه‌ونم

پيره‌ميترد له‌ ژماره ۷۷۵ى سالى ۱۹۴۵ى رۆژنامه‌كه‌يدا، پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو‌ئهم شيعره‌ نووسيوه‌ و به‌شيعرى (شيخ مسته‌فا) تيگه‌ببوه‌، وه‌ نه‌ينووسيوه‌ ئه‌و شيخ مسته‌فايه‌ كيبه‌ و نازناوى چيبه‌؟! چونكه‌ ئه‌و سه‌رچاوه‌يه‌ى لىي وه‌رگرتوه‌ ته‌نه‌ئا ئه‌وه‌نده‌ى وتوه‌ كه‌ شيعرى شيخ مسته‌فايه‌. ئيمه‌ كاتى به‌ديوانى مه‌وله‌وى (مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمى مده‌رس) دا گه‌راين له‌ لاپه‌ره ۱۱ دا ده‌قى هه‌ورامى ئه‌و شيعره‌مان دۆزيبه‌وه‌ كه‌ له‌ ناوه‌راستى شيعرىكى (مه‌وله‌وى) دا به‌ و سه‌ره‌تاي شيعره‌كه‌ ده‌لپيت.

«ئهم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جاران»

چل مدو دايم چون گه‌سته‌ى ماران»

...هتد ۹ل

هه‌روه‌ها ئهم شيعره‌ به‌شپه‌وه‌كه‌ى خو‌ى له‌ به‌رگى ۲۶ى گۆفارى ده‌نگى گيتى تازهدا لاپه‌ره‌ى ۴۴۷ دا ماموستا (گيوى موكرىانى) بلاوى كردۆته‌وه‌، وه‌ پيشه‌كيبه‌كى كورتى بو‌ نووسيوه‌، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى ماموستا گيو هه‌ورامى نه‌زانيوه‌ شيعره‌كه‌ زور هه‌له‌ى تيگه‌وتوه‌ به‌م پييه‌ ئيمه‌ سى ده‌قمان له‌ به‌رده‌ستدا به‌، دوو ده‌قى هه‌وراميه‌كه‌ و ده‌قى وه‌رگيرايى پيره‌ميترد. لپه‌ره‌دا ده‌قى شيعره‌كه‌ وه‌ك له‌ ديوانى مه‌وله‌وى ماموستا مه‌لا عه‌بدولكه‌رىمدا نووسراوه‌، ده‌نووسينه‌وه‌ و وه‌رگيرانه‌كه‌ى پيره‌ميترديش دوا به‌دواى ده‌نووسين.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نيشته‌ن نه‌ رووى گول
ته‌ر كه‌رده‌ن تاتاي توغراكه‌ى سونبول
جه‌ قازان خه‌م دل كه‌رده‌ن وه‌ ئاو
وه‌ درۆ ماچۆ مه‌گيپرو و گولاو
نازبزم گولاو بو‌ى خو‌ى كولم تون
ئه‌ر بو‌ى تو نه‌بو، بو‌ى گولاو جه‌ كو‌ن؟!
زه‌ره‌ى بو‌ى زولفت كه‌فته‌ن نه‌ به‌رزان
بو‌ى گولان كه‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازبزم وه‌ مه‌رگت گه‌ر ئينسافت بو
هه‌نى كافيه‌ن بو‌ى زولفت په‌ى تو
ئيتتر چ حاجه‌ت وپت مه‌ده‌ى عازاو
قه‌بوول كه‌رى جه‌ور مه‌گيپرو گولاو!؟

وه‌رگيرانه‌كه‌ى پيره‌ميترد و پيشه‌كيبه‌كه‌ى، كه‌ به‌هوى ده‌ستنووسه‌كه‌ى ناو كه‌شكۆلى مه‌حموود پاشا وه‌، به‌هه‌له‌ به‌شيعرى شيخ مسته‌فا زانراوه‌!!.

«شاعيريكمان بووه‌، شيخ مسته‌فا، كه‌ مه‌حموود پاشا له‌ ئه‌سته‌مول ديوانه‌كه‌ى ئه‌وى له‌ (موحسينى كوره‌زاي شيخ قادر) ده‌ست كه‌وتوه‌؟! له‌ كه‌نارى كه‌شكۆله‌كه‌ى، نووسيوه‌ تيبه‌وه‌! ئه‌مه‌، غه‌زه‌لپيكه‌تى»:

ئاره‌ق وه‌ك شه‌ونم، نيشتۆته‌ رووى گول
نى كيشاوه‌، تاي توپه‌ى سونبول
نازبزم، گولاو خو‌ى، بو‌ى كولمى تو به
ئه‌گينه‌ بو‌نى خو‌شى له‌ كو‌تبه
تايه‌كى زولفت كه‌وتوه‌ته‌ به‌رزان
بو‌نى گولاو پى بووه‌ هه‌رزان
نازبزم به‌مه‌رگت خو‌ت بو‌نت خو‌شه
بو‌نخو‌شى گولان له‌ لاي تو بو‌شه
چه‌ ئيحتياجت به‌بو‌ى گولاوه
بو‌نى تو له‌ رووى جيهاندا باوه

ديسان پيره‌ميترد و دوو به‌يتى بيسارانى له‌ شيعرىكى (مه‌وله‌وى) دا

مه‌وله‌وى له‌و شيعره‌دا كه‌ باسى پيرى و دلگيرى خو‌ى ده‌كات (۱) له‌ كو‌تايى شيعره‌كه‌ى خو‌يدا ده‌يكات به‌يه‌ك، وه‌ پيش سى به‌يته‌كه‌ ئاماژه بو‌ ئه‌وه‌ ده‌كات كه‌ بيسارانى (ماوا - مه‌ئا) ئه‌مه‌ى وتوه‌:

پيره‌ميترد وه‌رى گيپراوه‌ته‌ سه‌ر شپه‌ى سليمانى:

نه‌وات وپرانه‌ى دل كه‌ره‌و ئاو
چه‌نى به‌سته‌ى فه‌رد، بيساران (ماوا)
«ئهما گشت جه‌ وه‌خت نادانيم بييه‌ن
فه‌سل مه‌ستيبى و عه‌يش جوانيم بييه‌ن

ئیسە، ھا جە گشت پەشیمانیم بەرد
 فەسل پیریمەن جوانیم و بەرد
 وادە پیریمەن یاوانم نۆبە
 تۆبە مەن تۆبە، کەرەمدار تۆبە» (۲)
 ھەر چیم کرد کردە و نەو جوانیم بوو
 دەمی سەر مەستی و رووی نادانیم بوو
 ئیستا واپیریوم کەوتومە تۆبە
 تۆبە، تۆبە مە، لێ بووردوو تۆبە

(۱) دیوانی مەولەوی - مەلا عەبدولکەریمی مودەریس ل ۱۰۸ .

(۲) دیوانی بیساران - عوسمان ھەورامی - دەسنووس.

***

پیرەمێرد و شیعریک لە بارە (حەج) ەو

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۲۳۰ی کەشکۆلی (قزلی) نەجمەددین مەلادا نووسراوە. لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاو نەکراوەتەو. شیعەرەکە مانایەکی بەرزێ نەتەوایی و کۆمەڵایەتی ھەیە، کە ھەر چەند پیرەمێرد خۆی حاجی بوو و لە تەمەنی لاوتیشدا حەجی کردوو، بەلام لە پاش بەسال چوون و تاقی کردنەوی ژبان و باری کۆمەڵایەتی نەتەوەکی بەم جۆرە لەو مەسەلە یە گەشتوو، کە دەنوسیت:

ئەلفی مرادت، فەرێ دا، مردی
 شوین مراد کەوتی، بو (درەم) مردی (۱)
 رۆژوو و نومازت کە بو نیاز بێ
 وەک عاشقیکی کە پیشە ی گاز بێ
 نوێژی زۆر پیشە ی پیرێژنانە
 رۆژوویش ئەسلە کە ی بو پەمەزانە
 کابە بناغە ی برامی خەلیلە
 دل نەزەرگاہی رەبی جەلیلە
 سیاحتی حەج سەیری جیھانە
 ئەوی بەکار بێ بەخشینی نانە
 دل دەشکینی و دەچی بو کابە
 مەچۆ، مەزالم، لەسەر خۆت لایە

من زیارەتی کابەم کرد بەلام
 زیارەتی دل پیتشتەرە لەلام
 لە دەشتی (مینا) قوربانی دەکە ی
 بو گورگ و چەقەل دیاری دەبە ی
 لێرە سەری برە و بیدە بە برسی
 دەبیت بەقەلای (آیة الکرسی)
 دەزانی کەوا دنیا فانییە
 وای دەگری تا سەر زیندەگانییە
 ئەگەر تو تا سەر ھەر بژایتایە
 ئەشیا بو دوای تو جیگا نەمایە
 وەک پیتش تو جیگای خۆی دابوو بە تو
 تۆش جیی خۆت بدە بە یەکی و پرۆ
 ئەگەر پێ داگری بلایی من ناپۆم
 تۆش وەک یارۆکان ئەھاو نە بن گۆم
 کە لەسەر پشستی ماسی دانری
 ترە کەلەکی دیارە سەرناسری

(۱) درەم: درەم - پارە.

***

لە دەرگای رەحمەت

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ئاینیە ی خۆی لە ژمارە ۸۳۹ ی سالی ۱۹۶۶ ی رۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتەو. بەلام بەداخووە شیعەرەکە لە رووی کیشەو ناتهواو، یاخود، تیکچوو، کیشەکان لە نیوان ۱۰، ۱۱، ۱۲ دا یاری دەکەن، نازانم پیرەمێرد چۆن ھەستی بەمە نەکردوو؟! لەوێش ناچێ لە چاپی رۆژنامە کەدا تیکچوو بیت، چونکە زیاتر لە جار و دوو جار ئەو ناتهواویانە دووبارە بۆتەو. ئیمە شیعەرەکە دەنوسین و بەرانبەر ھەر دێرە شیعریک کیشە کە ی بەرگە ی خۆمان دیاری دەکەین.

لە دەرگای رەحمەت رێگایە دەرخە: ۱۰ برگە
 لە رێی داماوایا ئەم پیرە سەرخە: ۱۰ برگە
 لە تۆو ھەرچی دەستی کەوت نیگاہی: ۱۲ برگە
 سەفای ھەردوو جیھان ناکری بەگاہی: ۱۲ برگە

له هه وری په حمهت باران به جارئ: ۱۰ برگه
 به سهر رۆحی عه زیزانا بیاری: ۱۱ برگه
 تنوکی دواى ئەوان بۆ من ده وایه: ۱۱ برگه
 ئەگینا که و ته م و کارم له دوا یه: ۱۱ برگه
 ئەزانم چاکه یه کم نه بووه بۆ خۆم: ۱۱ برگه
 به لām وا ئوممه تی پیغه مبه ری تۆم: ۱۱ برگه
 له کرده و هی خۆم خه جالهت هات به سه رما: ۱۲ برگه
 نه ریی عوزر و نه رووی پارانه و هم ما: ۱۱ برگه
 ئەمه نده شه رمه زارم من له م و له م: ۱۱ برگه
 که کهس نه مبینی بمنیره جه هه ننه م: ۱۱ برگه
 به لām تۆ خۆت که مبه خشی به بی پرس: ۱۲ برگه
 به وه رزگار ئەبم له لām نامینى ترس: ۱۲ برگه
 له لایه کیشه وه کردوومه پروا: ۱۱ برگه
 که مه ئیوس نییه بۆ په حمه تی خوا: ۱۰ برگه
 ئەمه م بۆ مایه وه ئومیده وارم: ۱۱ برگه
 که خۆت فه رمووته من ئومورنه گارم: ۱۱ برگه

***

قیبله م نه کیشی

پیره میترد ئەم شیعری له سالی ۱۹۴۴ (۱) دا وەرگێتپاوه وه ناوی بیسارانی له سهر شیعره که داناوه. ئیمه دهقی شیعره که مان له که شکۆلی که له پووری ئەدهبی کوردییه وه (۲) دهستکه وت. هه ندی جیاوازی له نیتوان ده که وه و وەرگێتپاوه که دا هه یه. مامۆستا محه مده علی قه رده اغی له که شکۆله که یدا به شیعری (مه لا میکایل) یا خود (پیر میکایل) ی داناوه. هه روه ها ده ستیشانی ئەوه ی کردووه که له ته نبیشت ئەم شیعره وه له که شکۆله که ی (مه لا عه زیزی ریشاوی) دا به خه تیکی تازه نووسراوه بیسارانی له دیوانی (بیسارانی) مامۆستا عوسمان هه ورامیدا له ریزی شیعره کانی (بیسارانی) دا نووسراوه (۳).

قیبله م نه کیشۆ...

سه ری که سه ودا ی خاله ت نه کیشۆ

خاطری به غه م تۆ نه یه ندیشۆ
 به زام ناواک صوب سه حهر ئیشۆ
 سه ری وه لای تۆ سه ر نه دو شه وان
 پایی که نه دیۆ وه لات وه ده وان
 ئەو پاسه ر سه رنگوون کلکۆی تازه بو
 ئەو پاگه سته ی مار بی ئیجازه بو
 ده ستیو نه که رۆ سه ریران باخت
 نه که رۆ خذمه ت به رزیی ده ماخت
 ئەو ده سته به سته ی جه لالاد گه ور بۆ
 هه ر رۆ جه نۆوه سزاش به ی ته ور بۆ
 دیدیو نه وینۆ هه ر سه حهر په نگت
 زبانیۆ نه بۆ شه و به ه امده نگت
 ئەو دیده ئە سه رش بی مدارا بۆ
 ئەو زوبان به سه نگ سیای سارا بۆ
 قیبله م دووری تۆ یه کجار منش کوشت
 بیللا به یته ور بو بیزارم جه گشت

(۱) بروانه ژین ژماره ۷۴۰ سالی ۱۹۴۴.

(۲) که شکۆلی که له پووری ئەدهبی کوردی، محه مده علی قه رده اغی، به رگی دووم، لاپه ره ۲۲۵، ۲۳۴، ۲۳۵.

(۳) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی. ده سنوس.

وه رگێتپاوه که ی پیره میترد:

قیبله م نه کیشی، ...

سه ری که سه ودا ی خاله ت نه کیشی
 دلێ بۆ مه یلت پی رانه کیشی
 هه ردووکیان به دهر د کتوپر بیشتی
 سه ری که سه رت لی نه دا به شه و
 پییه له ریتا نه که ویتته ره و
 سه ر سه ره نگرتی قولله ی خراپ بی
 پی به ندی ژاری کوله وه بیباب بی

دهستى دهست نه گريئ به سنگه وه بۆت
لووتى كه دايم پر نه بى له (بۆ) (۱) ت
ئهو دهسته بهسته ئيشى شكاو بى
ئهو لووته به تيغ قسه زاپراو بى

(۱) بۆ: بۆن. بۆت: بۆت.

***

له نيوان ئهحمده بهگى كۆماسى و مهولهوى دا

ئهحمده بهگى كۆماسى ئهم شيعره بۆ مهولهوى دهنوسيت:

ئهگهر بۆ سۆبى به مهلاله وه
بگاته لاي تو به شه ماله وه
ئهو بۆكروزي سوتووى جهرگمه
(مهعدوم) (۱) مهعلومه وادهى مهرگمه

(۱) مهعدوم: نازناوى شيعرى مهولهوييه.

مهولهوى وهلامى ئه داته وه:

ئاره زووى مهرگى خۆتت كردوه (*
گوايه رسكاريت وا دهرردوه
وهك من سهرسهختى وهك من ئهخوينى
بۆسۆيشت لى بى هيشتا ئه ميينى

* پيره ميترد ئهم شيعرانهى وهرگيپراوه.

***

دوو پارچه شيعرى (فخرالعلمائى كوردستانى) و (مهجدوب) كه پيره ميترد وهرى گيپراوه.
پارچه شيعرى يه كه م، ته نهها به يتى يه كه مى نه بيت كه دهقى وهرگيپرانى به يتى شيعره كه
(فخرالعلمائى) يه، ئيتير به يته كانى دوايى زۆر له دهقه كه دووره.

«تا، برۆ و زولفى تو ته ماشامه
ميقاتى نوئى سوبح و عيشامه
بهسه ئارايىش ديده كه مى مهستت
دل هه ريه كى بوو وا كه وهته دهستت

به ههر گهر دشى ئاشووبى ده كه
ئيتير هيچى تر نه ما كه بي به
دل شه وه زولفى شه وه زهنگتدا
سوئندى خوارد دلى به هيچ كهس نه دا
به يانى رۆژى روخسار داى ديار
كلام الليل يحوه النهار»

***

شيعره كانى مهجدوب

ئهگهر ئه پرسى جهسته مى من چۆنه
دهردم گهرانه حالم زه بوونه
تا جه لاي جه بهه مى يار بهر كه ماله
حه ياتى مه جنوون روو له زه واله
تا دل گرفتار مه بلى حه بي به
من مهرگم ميوان دهردم نسي به

***

ميرزام قهلاى خاو

يه كىك له وه بهنده ميژوو بيپيانهى لايه نيكي ژباني نه ته وهى كورد و به سه ره هاتيكي گرنكى
به نه مرى هيشتوتته وه، به ندى (ميرزام قهلاى خاو) ه. ئهم بهنده كه به شيعر هونراوه ته وه، باسى،
شوينه وارى يه كىك له قهلاكانى (خان ئهحمده خان) دهكات. وهك چۆن (جه ماله ددينى زهنورى)
له به يته كه مى خۆيدا كه ههر له م ديوانه نووسيمان، باسى لايه نيكي ژبان و ئازابى خان ئهحمده
خان دهكات. پيره ميترد گرنگيه كى زۆرى به م جۆره به ندى و به يت و ميژبانه داوه و بۆ ته وهى ون
نه بن و ژماره به كى زياترى رۆشن بيران ئاگادارى بن و سوودى لى وهرگرن، وهرى گيپراوه ته سه
شينووى سليتمانى.

سه بارهت به خاوهنى به يتى يا خود به ندى (ميرزام قهلاى خاو) چهند بيروپرايه كه هه يه، ئه ويش
له وه وه سه رى هه لداوه كه نازناوى (فهقى) كه شاعيره كه يه له كوتايى شيعره كه دا هاتووه،
هه نديك به (فهقى) قادرى هه مه وه ندى ده زانن و هه نديكيش به (فهقى) ره شيد) كه به (فهقى
خه لوزهبى) يش دهناسريت.

له مهر ئهم (فهقى) يه، سى بيروپرا هه يه كه ده بخه به نه پيش چاوى خوينه ران، و ئيمه ش بيروپراى
خۆمان ديارى ده كه بن.

مامۆستا (عەلی باپیر ئاغا) لە کتییی (شاعیرە ناو ون بوو کانی کورد) دا نووسیویە:

فەقی خەلۆوزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دیتی خەلۆوزەیی ناوچەیی مەریوانە، بەفەقی خەلۆوزەیی ناوی دەرکردوو. خۆبندی لە لای (مەلا ئەحمەد) ی باوکی (مەلا کاکە حەمەیی ناری) تەواو کردوو. لە سەرەتای سەدەیی چوار دەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستەیی خوارەوی باسی وێرانەیی (خاوە) ئەکا، کە بەکێک بوو لە قەلا گەرنەکانی (خان ئەحمەد خان) کۆری (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەلایە لە سنووری پێنجویندا هەلکەوتوو. ساڵی ۱۹۳۷ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلی بەردی نووسراوی لێ دەرھیناوە.

ئەمەش هەلبەستەکیە!.

هەر وەها لە گۆفاری بەیانی ژمارە ۷۰ی ساڵی ۱۹۸۱دا کاک (جەمال محەممەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتەو وە پێشەکییەکی کورتی بۆ نووسیویە کە بەشێکی دووبارەکردنەوی نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا) یە، بەبێ ئەوی دەستنیشانێ ناوی بەریت یاخود دەستنیشانێ سەرچاوەکی بەکات!!.

لە ساڵی ۱۹۸۰دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن مامۆستا (مەلا عەبدولکەرمی مودەریس) و (فاتح عەبدولکەرمی) دا چاپ و بلاو کرایەو. لەلایەن ۷۳۹ی دیوانەکەدا ئەم بەندە بلاو کراوەتەو کە بریتییە لە ۳۵ بەیت و دیارە تەواوی بەندەکیە. لە پەرۆزی شیعەرەکەدا نووسراوە «دۆستی بەرێزمان کاک محەممەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستنووسیکی خوالێخۆشبوو نەجمەددین مەلا بۆ نووسینەو کە لەلای کاک محەممەد مستەفا هۆشەنگ حەمە بۆر دیبوی. پاشان لە دەستنووسیکی کەشدا بەکەمێک جیاوازییەو دەیان درابوو پال (فەقی خەلۆوزی) یا (فەقی قەلەوزی) ناویک. تیکرا لامان وایە راستە شیعەرەکی فەقی قادری، بەلام لە ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەیکیدا هاتوو.»

بەپروای ئێمە ئەم بەندە، شیعەری (فەقی قادری هەمەوێند) ه. بەهۆی نازناوی (فەقی) کەووە لەگەڵ ناوی (فەقی خەلۆوزەیی) تیکەڵ بوو. شیعەرەکان و توانای شاعیرییەتی فەقی قادر گەواهی دەدەن کە ئەم بەندە هی ئەو بیست، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەلۆوزەیی) من هیچ شیعەر و بەرھەمیکیم نەدیو، هەتا شتیکی لەبارەو بەلێین.

بەندە قەلای خاوە

میرزام قەلای خاوە، میرزام قەلای خاوە
نارۆشیم وە سەیر بۆر قەلای خاوە

دل زەدەیی هێجران دەروون پڕ زووخاوە
کەردم خەیلان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بۆر زەمانە
بێ زوق و زینەت مەندەیی وێرانە
تۆ و عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ رێژا رەنگت؟ کێ نیا بنیات؟!
کوانی بەگلەران صاحیب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەر وختت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەختت بی؟!
کوا رەفیق راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاهان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودەیی خانان؟
کوانی بزورگان، کوا حوکمرانان؟
کوانی دەرویشان بەئەللا ئەللا؟
کوانی سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تفسەنگداران لە بۆر قوللە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخەیی گوللە؟
کوا خواجە و غولام کەمەر زیوینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەببەینان؟
کوا هۆ هۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆ ئەو شادی و زوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردەیی زەمانە؟
کوا صاحیب تەخت قەلای وێرانە؟
قەلادا جواب قوللەیی جارووساز
جاگەیی تۆیخانە و مەندەیی بێ ناز
وات: پەیی چیش پەرسی ئەبلەیی دێوانە

ئەحوال پەرسی شەرح و بەردەى زەمانە؟
 واتش: ئەى هەتییو لیتوہى ھەرزەى کال
 بى عەقل و بى فام دەروون پى زووخال
 یەقین تۆلە خەوف خودا ناترسی
 ھەوال دەوران دنیسا مە پەرسى
 دەوران دنیسا پەى کەس نەمەندەن
 بنچینەى شاھان نەبىخ ھۆرکەندەن
 عەرضم ھەن خزمەت ھەر چیت ھەن نیاز
 گۆش بەدەر وە حەرف قەلاچەى بى ناز
 راستە من قەدیم جاگەى جانان بىم
 شەرىک و ھەمراز شای کەیانان بىم
 ھەم سەراپەردەى حەرەمسەرا بىم
 ھەم شانشینگەى خان و دارا بىم
 مەکان و مەئوای مېر و سولتان بىم
 قاپى حکومەت رۆم و ئىران بىم
 ھەم سەیرانگەى خاص پۆل رەندان بىم
 دايم جەولانگای زولف کەمەندان بىم
 دەستکار وەستای قەدیم سالان بىم
 تەخت بەگلەران کەمەر لالان بىم
 شاھان موخلیصان من سازان جەنۆ
 نەققاش کارى بى چەند ماھو چەند رۆ
 بەو شایى و لۆغان پى شەوق و زینەت
 تا من تەمام کەرد حاکم بەحیکمەت
 لە دەنگ تۆیان تەقەى دوور ئەنداز
 کەژو و کۆ و سەنگ مامما بەئاواز
 لە بۆرج قوللە تۆپ مەدان ئاتەش
 زەمین مەلەزا تا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوەند وە نەم بوو ظاہىر
 من ھەم بەقەلغان تۆپ و (جزایر)

نە قوللە ماگە و نە صاحیب تەخت
 جە کۆن سەلم و توور؟ کوا صاحیب رەخت؟
 ھەرکەس س بوینۆ من بەویرانى
 قەد دل شاد نەکا وەى دنیای فانى
 یە فەقئ واتەن دەروون پى جەفا
 پەى کەس نەمەندەن دنیای بى وەفا
 یە (فەقئ) واتەن، قەبىرش پى نوور بۆ
 رۆحش جە عەذاب قیامەت دوور بۆ
 یە (فەقئ) واتەن دەروون پى جەخار
 (رب نجني من عذاب النار)

پیرەمێرد بەشیکى وەرگێراوہ:

میرزام قەلاى خاو، میرزام قەلاى خاو
 ئەمرو چومە سەیر بۆرجى قەلاى خاو
 من زەدەى ھىجران دلى پى زووخاو
 کەوتمە خەيال دنیای ناتەواو
 پروم کردە بارەى بۆرجى کۆنە سال
 پرسىارم لى کرد بەزوبانى حال
 وەرە پىم بللى تۆ بیت و خودات
 کى رەنگى رشتى؟ کى ناویە بینات؟
 کام وەستای نادر بەسەر وەختت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەختت بوو؟
 کوا، خان و شاھان کەولى سەموورى؟
 کوا قاروہ و قلیان چینی فەغفوری؟
 کوا تەفەنگداران لە بۆرجى قوللە؟
 لە دەنگى بارووت، لە شریخەى گوللە؟

***

پیرەمێرد و شیعەرەکانى (شېخ ئەبو وەفا) ى کوردى

کتیبى (یادى مەردان) بەشى دووہمى بەتایبەتى سەرچاوەیەکی گەلى بەنرخ و پى بەها بوو بۆ
 ناسین و شارەزابوون لە شىخە نەقشەبەندىیەکانى ھەورامان و ژمارەبەکی زۆر لە ئەدیب و

شاعیره‌کانی ئەو ناوچەییە، بە راستی مامۆستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) و کورەکانی شایانی هەموو پێز و ستایش و پاداشتێکن، بۆ ئەو هەموو خزمەتەیان کە بەرامبەر بە نەتەر و نە دەبیاتی نەتەر و کە بیان کردوویانە. ئێمە بۆ ناسین و دیاری کردنی شیعەرەکانی (شیخ ئەبو وەفا) پشتیمان بەو سەرچاوە بە نرخە بەستوو. مامۆستا دەفەر موی:

«ئەم زاتە واتە (شیخ عەبدولرەحمان ئەبو وەفای کوری شیخ عوسمان سیراجووددین)، لە ناو چوار کورە ئیرشادکارەکی شیخ عوسمان سیراجووددیندا کوری دوو هەمیانه، لە وەرزی بەهار لە پینجی موحەررەمی ۱۲۵۳ی هێجرەتدا لە دایک بوو و دایکی وا مەشهورە، برازای مەولانا بوو»^(۱). «حاجی شیخ عەبدولرەحمان ئەدیبی ناسک و شاعیریکی پایە بلندی چەرخێ خۆی بوو، دیوانیکی شیعری بە فارسی هەیه، بیستوو مە لای کورەکانی شیخ صادقی برازایەتی کە جارێ لە دێی (گولپ) دانەنیشتن»^(۲) «سەد حەیف و داخ کە شیعری کوردییان دەسگیر نەبوو، جا نازانم بە کوردی شیعری نەتوو، یا وتووێتی و دەستی ئێمە نەکەوتوو»^(۳).

پیرەمێرد گەلێ شیعری (شیخ ئەبو وەفا)ی لە فارسییەوه کردوو بە کوردی، رەنگە ئەوێ کە پیرەمێردی بۆ ئەم کارە راکیشابیت لایەنی پیرۆزی و پایە ناینی ئەم زاتە و تەری و پاراوی و ناسکی شیعەرەکانی بوو. لە بەر ئەو هەرچی ئەو شیعرانە هەیه کە پیرەمێرد بە ناوی (شیخ ئەبو وەفا) وە بلاوی کردۆتەوه شیعری فارسی (شیخ ئەبو وەفا) یە و پیرەمێرد کردوو یە بە کوردی، بەلام لە هەندێ جیگای ئەو شیعرانەدا بەیت و نیو بەیت یا خود پارچە شیعری خۆی تیکەڵ کردوو!!

مامۆستا محەممەد رەسول هاوار لە زۆر جیگای دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویە ئەم شیعەرە شیعری پیرەمێرد خۆیەتی بەلام بە ناوی ئەبو وەفا وە بلاوی کردۆتەوه. بەلام بەداخەوه مامۆستا کەوتۆتە هەلەوه و ئەو شیعرانە شیعری شیخ ئەبو وەفان. لە لایەکی کەشەوه دەبیت ئەو بەلێین کە ئەو کاتە مامۆستا هاوار ئەو دیوانە پیرەمێردی لە چاپ دا، هیچ شوێنەوارێک لە کتێبخانەیی کوریدا، لە شیعری شیخ ئەبو وەفا نەبوو. هەتا ئەم دواایییە واتە سالی ۱۹۸۳ کە مامۆستا مەلا عەبدولکەریم لە بەشی دووهمی (یادی مەردان) دا باسی ژیان و بەسەر هاتی ئەم شاعیرە و بەشیکی دیوانە فارسییەکی بلاو کردوو. بەلام بەداخەوه هەموو دیوانەکی نییە و مامۆستای گەورەمان مەلا عەبدولکەریم هەر ئەو نەندە دەستکەوتبوو. لە بەر ئەم هۆیە دەقی چەند شیعریکی وەرگێراوی ئەم شاعیرەمان واتە فارسییەکی نەدۆزیووه. تەنها وەرگێرانەکی پیرەمێرد دەنووسین و ئەو پارچانەش کە فارسییەکیمان بە دەستەوهیە ئەوا هەردوو دەقی فارسی و کوردیەکی دەنووسین.

(۱) یادی مەردان: بەرگی دووهم، ل ۹۹.

(۲) یادی مەردان، بەرگی دووهم، ل ۱۰۵.

(۳) هەمان سەرچاوە ل ۱۰۶.

هیند، لە دووری تۆ

ئەم شیعەرە (شیخ ئەبو وەفا) بریتییە لە حەوت بەیت، پیرەمێرد شەش بەیتی کردوو بە کوردی. وە پینج بەیتی خۆی بۆ زیاد کردوو! لە دیوانی مامۆستا هاواردا دەستکاری شیعەرەکی کراوە و دوا بەیتی پیرەمێردیش نەنووسراوە^(۱). لێرەدا شیعەرەکی وەک لە رۆژنامە کەدا^(۲) پیرەمێرد خۆی نووسیویە، بلاو دەکەینەوه.

شیخ ئەبو وەفا:

از فراق تو چنان دیدەدی خون بار گریست
 کە دل سنگ بە حال دل من زار گریست
 اشک سرخ شفق از دا من گردون بچیکید
 برسپیه روزی من بسکه شب تار گریست
 شب هجران توام مرگ ببالین آمد
 تا سحر بهر من خستەیی بیمار گریست
 بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
 خشک لب دید، دلش خون شد و بسیار گریست
 عققد دندان، تو در خاطر زارم بگذشت
 دیدەدی من همه شب گوهر شهوار گریست
 تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
 زخم خمیازه و بر خندەدی سوفار گریست
 خطه مصر محبت به وفا معمور است
 زانکه نیلی است بهر گوشه که یکبار گریست^(۳)

(۱) دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویە ئەم شیعەرە ۳۲۷ ل ۳۲۷

(۲) ژین ژمارە ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹.

(۳) یادی مەردان بەرگی دووهم ل ۱۲۱

وەرگێرانەکی پیرەمێرد: (۱)

شیعری (شیخ ئەبو وەفای کوردی).

هیند لە دووری تۆ، بە کۆل، دیدەیی خۆتبار گریا^(۲)
 بەردی رەق هاتە زمان و بە نەوای زار گریا
 ئاسمانیش، لە شەفەق گریهیی خۆتینی هەلپشت
 هیند بەسەر رۆژی رەشمدا کە شەوی تار گریا

به یادی کۆن

ئەم شیعەری (شیخ ئەبو وەفا) لە لاپەرە (۲-۳)ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا، بەناوی پیرەمێردەو بەلاوکراوەتەو. بەلام لە لاپەرە ۳۰ی (یادی مەردان) بەرگی دووھەمدا، دەقی فارسی شیعەرەکە (شیخ أبو الوفا) مان دۆزیووە:

کەمەند آفگەندە بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
فروزان کردە درشب آفتابی را، عذاراست این
بە تیر غمزه ام چشم سیه مستش زدو گفتا
زما از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی، آری
کە مژد گریه‌های دیدە ش ب زنده دار است این
بە هنگام وداعت ناله درهر استخوان من
چو بهلول دل ازکف داده گویی نی سوار است این
مـرنج از دل بەچین زلف بی هنگام اگر ناله
کە بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وەرگێڕانەکی پیرەمێرد:

بەرۆیا زولفی پەخشان کردوو، لەیل و نهارێکە
لەشەودا رۆژی پەنھان کردوو، شێوەی عوزاریکە
بە تیرێکی تیلە چاوی دلی لەت کرد و بانگی کرد
ئەمە بۆ تۆبە ئەم نازە لە دلتا یادگارێکە
دوخوازیت کە کرد، ئیتسکم بەجاری کەوتە نالەنال
لەناو ئەو نالەدا بالۆلی دلخۆش نە سوارێکە
خەیاڵم وابوو شەو بیتتە خەوم، چی بکەم خەوم نایە
خەتای گریان و سووچی دیدە شەو زیندە دارێکە
ئەگەر بمتوانیایە، نەمدەهیششت دل هێند بناڵین
بەلام چی لێدەکە ی ب عار و شیت و کەوتە کارێکە
لەناو شاری دلانا جار ئەدەن، کێ بی کە هۆشیار بی
لە هیچ لایە جواب نایە عەجەب خامۆش شارێکە

پیرەمێرد لە شیعریکی خۆیدا لاسایی ئەو شێوەی شیعەر دانانە (شیخ ئەبو وەفا) ی کردۆتەو،

شەوی دووریت کە ئەجەلم هاتە سەر و نەیکوشتم
تا بەیانی لەگەلم بوو، بۆ دلی بیمار گریا
هەر بەسەر باغی گۆلی بەختی منا تی ئەپەری
بەزەیی هاتەو، وا وشکە، بەناچار گریا
رێزەدانی تۆ، شەویک هاتە خەیاڵی من، بۆیە
چاو بەفرمیسکی وەکو گەوھەری شەوار (۳) گریا
خەیی میسری موحبەت، کە بەوفا ئاویە
چاوی من چاوی (نیل) (۴)، وەکو جۆبار گریا
دلی بیتچارە لە دەست جەور و جەفای مەھ پروان (۵)
قەبری دەرۆشە وەکو گۆلی زریبار گریا
کە نەما نووری نەقشبەندی لە هەورامانا
پیری هاوار بوو، کەوا پیری لە هاوار (۶) گریا
قەرەداغێکە تەمی دیدە شینی قەرەداغ
کەوتە تیماری (۷) برینداری لە تیمار گریا
ئەم هەموو دەردی گرانی کە لە دەست یار کیشام
نالەیتکم نەبوو بۆ مەینەتی من یار گریا
بە نەفامی کە ئەیان وت ئەمە کۆنە برمی (۸)
ئەو نەرۆخواوە، بەحالیان دلی زامار گریا

(۱) ژین ژمارە ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) لای م. ه. نووسراوە بەناوی (شیخ ئەبو وەفا) وە وتووێتی.

(۳) گەوھەری شەوار: گەوھەری شاهانە

(۴) نیل: پروباری (نیل) ی میسر کە سەرچاوەکانی لە حەبەشەو دەیت.

(۵) لێرە دوو شیعری پیرەمێردە.

(۶) هاوار: دێبەکی زۆر خۆشە لە هەوراماندا و دانیشتوانی (کاکەبی) ن لە هەلەبجەو بۆی دەپۆیت.

(۷) تیمار: لە کوردستاندا چەند دێبەک هەیە ناریان (تیمار) ه. لێرەدا مەبەست لە دێی (تیمار) ی قەرەداغە.

(۸) برمی: بەزمی خۆنیشاندانەکانی سالانی چل و پەنجاکان کە ئەیانوت برووخی! جاریکیان لەبەر نەزانی و دواکەوتویی لەسالی ۱۹۴۸ لە دەرگای مال و چاپخانەکی پیرەمێردیان نووسیبوو (برووخی پیرەمێرد)! پیرەمێردیش لە رۆژنامەکیدا بەنووسینی (برنادشو) وەلامی ئەو هەرزەکارانە دابوو، پروانە رۆژنامەیی ژین.

***

شيعرهكەى (بۆ ملك الشعرا) (پهزمى مهلا مارف) وتووه.

دلئى دل ڤاگره چونكو له گهه ل تۆ، كوونه يارىتكه
دهمى هاوهم به، به لكو پييت نه لئىن ئازرده كاريتكه

پيره ميترد و شيعيرتكي وهرگيتر اوى شيوخ نه بو وهفا كه سالى ١٩٤٥ بلاوى كردۆتهوه. به لام
دهقه كه پمان دهست نه كهوت.

به رۆژ زولف بيئيته سهر روو، نه لئىن هاواره رۆژ گيرا
به شهو رووى دهركه وي، مژده نه دن، وا جه ژنه مانگ گيرا
به شهو نالهى نه خووش، جىي ره حمه، من بى تو بنالئىم
نه لئى لاچۆ هه له وه، دهنگ مه كه، دز ديتسه سهر شوئىم
وتم، تو درم نه كهى، پيى من به مووى نه گريجه به ستراوه
وتى، سه يري درۆى كه، ئيستسه نه گريجه له كوئى ماوه؟!
وتم، بيلكه بنووم، بيئيته خهوم، شايد ته سه للام بى
وتى، مه عشووقه دلئىان سارده، بازار گهرمى نه نوئىن
وتم، تو وا بلئى، ئيمهش به جارئ لئه دهين ليئتان
وتى، تا مفلس ههر وان، مه گهر مال بيئته سهر ريتان
وتم، من رووى جيهانم بى، به ساتئ وه سلى توئى نادم
وتى، كهم ده سه لاتييه، وا هه لال خورى به نى نادم

***

وا، له دووريت

پيره ميترد سالى (١٩٤٥) ئەم شيعرهى له ژماره ٧٩٦ى رۆژنامه كهيدا بلاو كردۆتهوه، به بى
ئه وهى ناوى هيج شاعيرتكي له سهر دا بنيت!! ئيمه له ديوانى (شيوخ نه بو وهفا) دا له لاپه ره
١٤٤ى يادى مەرداندا دهقى فارسى ئەم شيعره مان دۆزيبه وه، كه چوارده به يته، پيره ميترد پيئنج
به يتي لئى وهرگيتر اوه، به يتي، به كهم و دووهه م و سيهه م و چواره م و هه وه تم. به يتي پيئنجه مى
وهرگيترانه كه له دهقه كه دا به يتي چواره مه.

له بهر ئه وهى شيعره كه زۆر بو، ته نها نهو به يتانه ده نووسين كه پيره ميترد وهرى گيتر اوه!

از غم هجر به جان آمدم، اى جان، مددى!
گل رخان، مغ بچه گان، باده فروشان، مددى!
خالى از سجدهى روى تو نيابم سر موى!
پيچ و تاب خم گيسوى پریشان، مددى!

به جنون دل كشم چارهء زنجير كنيد
حلقه ي سلسله ي طره ي پيچان مددى!
چوقناديل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مينا، نظرى! ديدهء گريان، مددى

وهرگيترانه كەى پيره ميترد:

وا له دووريت، هه ره تى مه رگمه هاوار(١)
جوانه كان بيچوه موغان، باده فروشان هاوار
جازيبه ي عه شقى به زۆر واده سى گرتووم نه ميا
ئه ي (خضر) راهبه رم به، شه هى مه ردان هاوار
دلئى ديوانه، كه فيتى تووش بووه، زنجيرى نه وي
هه لقه ي سلسله ي طره ي پيچان هاوار
وه كو قه نديلى هه رم، نوور له هه موو لاه دئ
چاوى تيئزم، وه ره، بنواره به گريان هاوار

(١) كيشى ئەم شيعره، هه ر نيوه به يتيك له گه ل نيوه كهى ترى و له چاو به يته كانى تر دا له نگ و ناته واوه. نازانم
هه ر خۆى وه ها بووه يا خود له رۆژنامه كه دا تينكچووه!؟

به وه م زانى

پيره ميترد ئەم شيعره ي (شيوخ ابو الوفا) ي كردووه به كوردى و له لاپه ره ي ٢٩٠-٢٩١ى ديوانى
پيره ميتردى ماموستا هاوار دا بلاو كراوه ته وه. له بهر ئه وهى ديوانى ته واوى ئەم شاعيره مان له
دهستا نيبه فارسبه كه پمان نه دۆزيبه وه:

به وه م زانى، نه وهى جوانه، دلئى وهك سه ننگى خارايه
كه نه لئاس دولبه ره و شووشه برينيشى له بارايه
به هه رفئ گيان نه به خشى، قووتى نه حيات له زارايه
فييدات بم، ئەى موسولمان، مو عجيزه ي عيسات له كارايه
ئه وى بووك جوان نه كات مه نعى ته ماشايه، كه تارايه

***

به شه رابى كه ره مى خواوه

شيعرى (شيوخ نه بو وهفا) ي كوردى و وهرگيترانى پيره ميترد: (١)

به شه رابى كه ره مى خواوه وه ها مه خم وورم
كه سه ر ئازاد له سه وه دايبى به هه شت و ح وورم

مهست نه گهر نه عره ده کیشی، له (مه ی ه)، نهک هی خوی مهستی سه و دام و چه دهر به سستی مهیی نه گورم نا هی من نا گره بو عهرشی خوا، سه ر ده که وئ چیمه له وهی بالی فریشته ده سووتی، مه عزورم (۲) رۆژ و شهو لای منه، من بو دی ده گهر یم سه ر گهر دان نه مه سه ر پر پیکه له لامه، که چی من لیتی دوورم (روح القدس) م به که مه ندی به شه ری که وتوومه داو وه کو رۆژم که له عه شقا به سووتاو مه شه وورم نه مه وئ په ردهیی سه ر لادهم بمناسن کیم ئاخ نه ترسم که به سووتینی خه لایق نوورم (۳) دل له (طوور) ی به دهنه و یسه سستی به ناله ی (أرنی) (۴) وه کو مووسا به ته مه نای نه بوو ده ستوورم نه و ده مه باددیی وه حده ت گه یییه فریای من سه رخوشیکم که نه (مووسا) م نه کیوی (طوور) م چوومه ناو دیری (فهنا) لافی (انا الحق) (۵) لی بدهم عه شقی حه ق جامی لیقای دامی به وه مه نصورم واته یه کی له لیقای سپری (تجلی) دهر خه م تیده گه ی چونه له سه ر له وحی قه دهم مه سطورم من که چاو یکم به ئاوینه یی دلما گیی را هاته پیش چاو م که هه م (ناظر) و هه م (منظورم)

خهوی بهخت

نه مه شیعی شیخ ابو الوفا ی کوردیییه و پیره میرد وه ری گپراوه به لام ماموستا هاوار له لاپه ره (۱۸۲) ی کتیبه که یدا نووسیویه «نه م هه لبه سته ی خواره وه ی به ناوی (شیخ ابو الوفا) ی کوردیییه وه بلا و کرد و ته وه به لام هه لبه سته ی خویه تی». شیعه که حهوت به یته سی به یتی به که م شیخ ابو الوفا یه و چوار به یتی دوابی پیره میرد ده:

هیند خهوی به ختم گرانه، سه ر بکاته کوشی حه شر چاوی هه لئایه به تینی ناگر و ته ئسییری به فر پیچ و تابی مهینه تی من ده سستی چه رخی به رکه وئ تیکی ده شکینی به ره نگیک شهو له ژانی نه سه ره وئ توژی ریکه که ت به چاوما بی، جه واهر، سوورمه به کاوله که ی خوم لا به هه شته و گونیه، شالی توورمه به «ئاخ قه ناعه ت گه نجی باقی و ده وله تی بی مننه ته ئوده که م توونی حه مامیش بی له لام جه ننه ته بویه بیزارم له مه ی نه وه ل قومی ژارقه نده یه قه هقه هه ی ئاوی سوراحی دلکesh و پر خه نده یه جاری جاران بوایه من عاشق نه بووم و شیت و ویت مالی سه ربه سستی کچان ئاوا که شوکرانه ی نه ویت ئیسته بو عاشق که مه ندی زولف نه ماوه بیگری خوم له بهر پیتی جوانه کانا، رانه کیشم بیگری!

***

پیره میرد و چهند شیعیکی (شیخ عومهر ضیانه ددین کوری شیخ عوسمان سیراجه ددین)

ماموستا (مه لا عه بدولکه ری موده ریس) سه باره ت به م زاته ده فه رموئ:

«نه م زاته له ریزی چوار کوره گوره مورشیده که ی شیخ عوشمان سیراجو ددیندا، کوری سیته میان و برای باوک و دایکی شیخ موحه مه د به هائو ددینه. له شهوی دووشه مه ی ۲۶ ی جوماده لئوولای ۱۲۵۵ دا له دبی (بیاره) له دایک بووه و له شهوی دووشه مه ی ۲۲ ی شوالی ۱۳۱۸ دا کۆچی دوابی کردوه و له ژووریکا له نزیک خانه قاوه له بیاره به خاک سپیراوه.» (۱).

«شیخ عومهر ضیانه ددین گه لی شیعی ناسک و پهخشانی به رزی هه یه. پهخشانه کانی هه موو له شپوهی نامه دان که بو نه م و نه وی نووسیوه. نازناوی شیعی (فهوزی) بووه، به لام جار جار

(۱) نه م شیعه له دیوانی پیره میردی م.ه. دا له لاپه ره ۳۸۲-۳۸۳ دا بلاو کراوه ته وه. ههروه ها له ژینی ژماره ۷۹۶ ی سالی ۱۹۴۵ دا.

(۲) لای م.ه. له بری (مه عزورم) به هه له نو سراوه (مه غدورم)

(۳) لای (م.ه.) نو سرا بوو (طوورم).

(۴) مه به ست له حه زه تی مووسایه که داوای له خوا کرد خوی نیشان بدا نه ویش توژی له نووری خوی دهرخست که شاخی (طوور) ی کرد به کل و سووتاندی وه خوی نیشان نه دا و نه مه ئایه تیکی له سه ره. وشه کانی (أرنی) ولن ترانی طور) له ئایه ته دایه.

(۵) واتاکانی - انا الحق - و (منصور) و (تجلی) مه به ست له مه نسوری حه للاحه که له سه ر واتای (انا الحق) شه هید کرا و سووتینرا.

***

نازناوی تریشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆزانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (۲).
 پیره میترده ئه م شیعه ره له رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۹ بلاو کردۆته وه که وه رگپیرانی شیعیریکی
 فارسی (شیخ عومه ر) ه.

جذبه عه عشق مرا کشت، حریفان مددی (۳)
 شاهد فتنه عفتان حبیبان مددی
 من در این دامگه من نیست خلاصی اصلا
 پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
 ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
 ای بهای دیه ع خون شهیدان مددی
 نفسرا بازها کرد گرفتار هوس
 قبله ع شام غریبان، شه گیلان مددی
 روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
 شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
 بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
 سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
 پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
 شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
 معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
 ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
 (فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
 چشمه ع رحمت و امید مریدان مددی

- (۱) یادی مردان - مهلا عه بدولکه ره بی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۴۹
 (۲) یادی مردان مهلا عه بدولکه ره بی موده پرس - بهرگی دووهه م ل ۱۶۵
 (۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۹۴ .

پیره میترده نو بهیتی له م شیعه ره (شیخ عومه رضی الله عنه) وه رگپیراوه ته سه کوردی، شیعه ره که
 خۆی شانزه بهیته ئیبه ته نها دهقی ئه وه بهیته مان نووسیبه وه که پیره میترده وه ری گپیراوه.
 وه رگپیرانه که ی پیره میترده:

جه زبه ی عه شقه وا ئه م کوژی یاران هاوار
 شاهد مهبلی شه هاده تیه حه بیبان هاوار

که و تمه داو پیکه وه رسگاری نیسه تا مردن
 وه ره رامکیشسه به زۆر زولفی پهریشان هاوار
 کوشته ی زامی دل و تیری تیلای چاو پیکم
 وه ره مایه ی دیه ی خوینی شه هیدان هاوار
 به هه وای نه فسسه وه گیرۆده ی داوی هه وه سم
 ناله یی شاه ی غه ربیان شه ه ی گه یلان هاوار
 رۆژی پرووی تو نه بی رۆژ شه وی ده ی جووره له لام
 شه مس روو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
 جو بیاریکه سر و شکم قه دی تو ی تیا جوانه
 نه خلی گیان، سه روی ره وان زبیتی گولستان هاوار
 روخسه تی شاه ی بوخارا، منی نارده به غدا
 شاه ی گه یلان مه ده دی حه زه تی عوسمان هاوار
 رپی شوناست که نه بی ریگه ی هه ق ده رناکه ی
 ئه ی ده لیلی سه ره تای راه ی غه ربیان هاوار
 (قه وزی) وا برسی و تینوو که له رپدا ماوه
 خضری رپی چه شمه ی پر ره حمه تی ره حمان هاوار

***

نامه یه کی شیخ نه جمه ددینی کوری شیخ عومه ر و وه لاله که ی شیخ عومه ر (۱)

پیره میترده دوو پارچه شیخ نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسیبه وه کردوه
 به کوردی. ئه وه شیعرانه وه ک نامه یه ک و وه لاله که یه تی. به لام پیره میترده نه ی نووسیبه وه که نایا
 هه رده وه نامه که هه ر ئه وه دوو شیعه ره چوار دپیره یه یه یاخو به شی په خسانی له گه لدا بووه! هه روه ها
 ئه م پیشه کبیبه ی بو نووسیبه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی ده روونم، وه ک تافی قه لبه زه ی سافی شووشه ی مه ی، یا وه ک
 تافگه ی زه لم و به لئه و ئاشه به رزه که فی ئه چه ند. ریم که وته بیاره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری
 ئه وه جۆش و خرۆشه ی دیوانه بیبه ی بو خسته ناله ی نه ی، نه یجه ی قه له مه وه. رۆیم، ساله ها
 دوور که و تمه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. هاتمه وه به یازیکی خه تی
 شیخ نه جمه ددینم چنگ که وه ت له خه تی من خو شتر، شیعه ری خۆی و باوکی تیا به . ئاخ
 شیعه رکانی فارسین، ناچار کرد من به کوردی. له پیشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسیبه، ئه لئ:

ئه ی به تووه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
 بی نیگای په روه رشت (حذف) ه، حرووفی گیانم

ئىرسى باوانه كە دەستم گەيىيە داوئىنت
گەر لە دەستى خۆمى بدم مەرگ بى لە جىتى ميوانم
شىخ عومەريش بۆى نووسيوه ته وه:

ئەى به تۆ راست بووه وه قەددى وه كو گوچانم
دوور لە تۆ گرژم و شىواو وه كو موو پىچانم
ئەو حەلە بەرزە بەسەر چەرخى بەرىندا نازم
كە لە (دەر) داوه لە پىر بىيىت و بلىيى ميوانم

(١) ژين ژماره ٨٥٦ سالى ١٩٤٧

***

پىره مپرد و چەند لا پەره يەك لە شانامە

پىره مپرد ئەم چەند لا پەره يەى لە شانامەى فىردەوسىيە وه وەرگىپراوه. لە وهش دەچىت هەندى
دەستكارى كرد بىت و شىعەرى خۆى تىادا دانابىت. هەر وهها ناوى تەواوى سەرچاوه كەى بەم جۆره
نووسيوه «جلد ٣، لا پەره ٣٦٧، ستوون ٦، دىر ٢٤».

لەوئى ناودارى هەبوو ناوى تىباک
سپادارى لەشکر دەروونىكى پاک
بەسەر (جهرم) دا بوو، بوو بووه پاشا
جەاندارى پر هوش و فەرمان پەوا
لەگەل حەوت كورى هەر يەكە شايى بوون
لەسەر ئەمرى (بەهمەن) بە لەشکر ئەچوون
كەوا ئەردەشپىر بگرن و بۆى بەرن
بەرىكى لەگەل ئەردەوان دەربەرن
تباک ئەردەشپىرى كە دى تىگەيى
لە ساسانىيانە بە شىوہى كەيى
لە زىن دابەزى و دەستى ماچ كرد بەقەدر
لە پيدا وه كو بەندە وهستا بەفەخر
بەلام ئەردەشپىر ترسى لى نىشت لەوئى
كەوا لەشكرىكى لە پىر هاتە رى
تباكى جەهان دىدە پىرى بەبىر
كە زانى ئەترسى لەوان ئەردەشپىر

وتى سوتىند ئەخۆم بۆت بە (وئىسا و بەزەند)^(١)
كە نابىنى هەرگىز لە ئىمە گەزەند
ئىتەر ئەردەشپىر ترس و بىمى نەما
وتى باوكى من بە لە رووى عالىەما
ئەويش هات و خۆى خستە باوہ شىه وه
بە مزگىنى پارەى گەلى بە شىه وه
بە ميوانى رووى كرده مالى تباک
شەوئى بەزم و ئاهەنگ بوو تا رۆژى پاک
بەيانى تباک بانگى كرد دەستوربد
كە بۆ شەر دەچىن بىنە وه سواری كورد؟
لەويدا سپەهدار كە كەوتە ژمار
سوپاى كورد گەيشتبووہ پەنجە هەزار
تباک خۆى بۆ سەر لەشكرى كوردەكان
ئەچوونە شەرى بەهمەنى ئەردوان
نزىك كەوتنە وه هەردوو لەشكر بەتاو
لەويدا لەشكرىكى وەها كەوتە ناو
هەموو شارەزور بوو بەرووبارى خوتىن
وہكوو ناوى سوور، سوور بوو جوگەى (دەلپىن)
تباک شىرى بى باک بوو حەملەى دەبرد
سوپاى (ئەردوان) يان شكاند گوردى كورد
فرانديان گەياندىاننە ئەستەخر
لە تەئرىخى كوردا ئەمە بوو بەفەخر
كە كوژرا لەوئى بەهمەنى نەوجوان
دەموودەست خەبەر گەيىبە لای ئەردوان
هەموو لەشكرى پارسى خستە رى
هەتا هات سوپاى نىشتە سەر يەك لە رى
نزىك كەوتە وه گەيىبە سەر ئەردەشپىر
دىسان قەومى كورد و تەباكى دلپىر

به نازایی ئەو لەشکره‌یشیانیان شکاند (سەر) و (تاجی) شای ئەردوانیان فراند ئیتر ئەردوانیان لەویدا کە کوشت سوپاکەیی ئەسیر بوون بەورد و درشت لە پاداشی ئەو خزمەتە ئەردەشییەر لەوئ هاتەوه مائی تباکی پییر لەبەر مەردی کوردی و فەهر و نوور کە (جهرم) بوو ئەو ناوی نا شەهەرەزوور لە گۆلی زریبـارەوه تا ئەوئ وتی نەهەرە ئاوێکی وای پئ ئەوئ هەموو شارەزوور بئتە گولزار و باغ لەوێوە لەغەم کەوتە ژێر ساغ و داغ هەموو خەلکی هینایە زولم و ستەم ئەوا ناوی ئەو جوگەیه بوو بەزەلم

(١) مەبەست لە کتیبی ئاوێستای زەردەشتە. هەرۆها کتیبی زەند.

***

پیرەمێرد و شیعیکی ناصر خسرو

ئەم شیعی (ناصر خسرو) لە لاپەرە ٢٥٤ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا، بەشیعی پیرەمێرد دانراوه. وە مامۆستا هاوار پێشەکییەکی بۆ شیعیەکی نووسیوه. ئنجا ئیمە بۆ ساغ کردنەوهی ئەم شیعی و سالەکانی بلاوکردنەوه و شۆتێکانی، ئەم چەند خالە دەخەینە پێش چاوی خۆتێران و ئەو رۆشنبیرانەیی کە سەبارەت بەبەرهمی پیرەمێرد لە داهاوتودا هەولێ لە مانەیی ئیمە باشتر پێشکەش دەکەن.

یەکەم: راست کردنەوهی چەند بیروپرایەک:

مامۆستا هاوار ئەم پێشەکییە بۆ شیعیەکی نووسیوه:

«ئەم هەلبەستەیی خوارەوهی پیرەمێرد گویا لە سالی ١٩٢٤ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیا بوو، بەزبانی کوردی وتووێتی و لە رۆژنامەیهکی ئەستەموولدا چاپی کردوو، بەلام لە کام رۆژنامەدا چاپی کردوو؟ ئەمەیان هیچ دیار نییە و هیچ بەلگەیه کمان بەدەستەوه نییە!!»

بەلام من لەو باوەردام کە پیرەمێرد ئەو هەلبەستەیی بە کوردی نەوتوو لە تورکیا، خۆ ئەگەر هەر لە تورکیا وتیبیتی دوور نییە لە پێشدا بە تورکی وتیبیتی و لە رۆژنامەیهک یا لە گۆفاریکی ئەویدا بە تورکی بلاوی کردبێتەوه کە ساتێ گەراوەتەوه بۆ کوردستان ئەو هەلبەستەیی گۆپیوه بە کوردی و بلاوی کردۆتەوه. ئەم هەلبەستەم لە دەستخەتە کۆنەکانی پیرەمێرد چنگ کەوتوو و لە کاتی خۆیدا لە گۆفاری گەلاوێژدا هەر بەو جوهرش بلاو کراوەتەوه» (١).

بۆ راست کردنەوهی چەند هەلبەستە و دەرخیستی بیروپرای نویی ئیمە لەم بارەیهوه دەلێین:

پیرەمێرد بۆ یەکەمجار لە سالی ١٩٠٨ی زایینی واتە ١٣٢٤ی رۆمی لە رۆژنامەیی (کورد)دا (٢) (کورد تعاون و ترقی غزەتەسی)، ئەم شیعی، وەرگێراوەتە سەر زمانی کوردی و بلاوی کردۆتەوه.

لای مامۆستا هاوار ١٣٢٤ی رۆمی بوو بە ١٩٢٤؟! کە رەنگە هەلبەستی چاپ بێت. چونکە پیرەمێرد کاتیک لە ژمارە (٦،٥)ی گۆفاری گەلاوێژی سالی ١٩٤٢دا ئەم شیعی بەرێ کردۆتەوه نووسیویه، «لە سالی ١٣٢٤ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیەدا زبانی کوردی ناو و باوی نەبوو، پیرەمێرد ئەم غەزەلەیی لە غەزەتەیی ئەستەموولدا لە چاپ داوه» (٣) لەمەدا دەرەکەوتیت کە ١٣٢٤ سالی دەرچوونی رۆژنامەیی (کورد)ە، بە کوردی و بە تورکی. کە دەلیت (هیشتا لە تورکیەدا زبانی کوردی ناو و باوی نەبوو) و اتا لەو کاتەدا ئەم دەستیپێشکەری کردوو و بە کوردی شیعی بلاوکردۆتەوه. ئنجا دە سال دواي ئەو واتە سالی ١٩١٨ گۆفاری (ژین) بە کوردی و تورکی دەرچوو. بەم پێیە وەلامی دوو پرسپاری مامۆستا هاوارمان دایهوه کە شیعیەکی لە رۆژنامەیی (کورد)دا بوو و بەلگەکانیش لەو لیکۆلینەوهیه دایە کە ئیمە سەبارەت بە رۆژنامەیی کورد لە گۆفاری بەیانی ژمارە ١١٩ی سالی ١٩٨٦ بلاومان کردوو. وە هەلبەستەکی بە کوردی بلاوکردۆتەوه، و اتا وەرگێراوەکی!.

و هەر هەمان شیعیەکی لە (گەلاوێژ)دا بلاوی کردۆتەوه. وە هیچ ناوینشانیک بۆ شیعیەکی دانەناوه، لە کاتیکدا کە مامۆستا (دکتۆر ئەمین عەلی موتابچی) ئەم شیعی و وەرگێراوەکی پیرەمێردی بەراورد کردوو، ناوینشانی (هەلۆکەیی پیرەمێرد)ی بۆ داناوه!! و ئەم هەولەیی دکتۆر ئەمین موتابچی شایانی ستایش و ئافەرینه. ئیمە پێش بلاو بوونەوهی نووسینەکی دکتۆر موتابچی پشتمان بە کەشکۆلی (کەریم بەگی فەتاح بەگ) بەستبوو، بۆ بەراوردی دقە فارسی و کوردییەکی. بەلام دقە شیعیەکی دکتۆر کە لە دیوانی چاپکراوی ناصر خسرو (٤)دا خستووێه پێش چاوی لە دەستنووسەکی ناو کەشکۆلەکی باشتەر و بچ هەلەتر بوو، وە پشتمان بەو بەست.

شیعیەکی پیرەمێرد وەک لە دیوانی مامۆستا هاوار و گەلاوێژدا بلاو کراوەتەوه یانزە بەیتە، نۆ بەیتی (ناصر خسرو)ە، کە بەیتی نۆبەمی دەچیتەوه سەر بەیتیکی (سەعدی) و ئیمە دقەکی دەنووسین. وە بەیتی دە و یانزە شیعی پیرەمێرد کە بۆ شیعیەکی ناصری زیاد کردوو و مەبەستی خۆی تیا دەرپێوه. لە کەشکۆلەکی لای ئیمەدا دە بەیتە، لە دیوانەکی ناصردا یانزە

به‌یتنه وەرگیتراڼه‌که‌ی پیره‌میردیش هەر یانزه به‌یتنه . و وهک وتمان دوو به‌یتی خوښی بو زیاد کردووه .

بو به‌راورد و ساغ کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی ناصر خسرو و وەرگیتراڼه‌که‌ی پیره‌میرد و دوو به‌یتنه زیاده‌که و به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ده‌نووسین .

ناصر خسرو:

روزی ز سرسنگ عقابی به‌هوا خاست(۵)
بهر طلب طعمه پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنین گفت
امروز همه‌ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیرم، پیرم از نظر شید
می بینم اگر ذره ای اندرتک دریاست
گر برسر خاشاک یکی پشه بجنید
جنبیدن آن پشه عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر ترسید
بنگر که ازین چرخ جفا پیشه چه برخاست
ناگه ز کمینگاه یکی سخت کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت بروراست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مرورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چوماهی
وانگاه پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجبی است این که زچوب است و ز آهن
این تیزی و تندى و پریدنش کجا خاست
زى تیر نگه کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه نالیم، که ز ماست که برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقابی که منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌میردی نهمر - محمهد رسول هاوار. ل ۲۵۴

(۲) رۆژنامه‌ی کورد - ئومید ئاشنا - گۆڤاری به‌یان ژماره ۱۱۷ سالی ۱۹۸۶

(۳) گۆڤاری گه‌لاویژ ژماره (۶، ۵) سالی ۱۹۴۲

(۴) ناصر خسرو: له شاعیرانی به‌ناوبانگی ئیترانی سه‌ده‌ی پینجهمه له سالی ۳۹۴ی کۆچی له به‌لخ له دایک بووه . وه له ۴۸۱ی کۆچیدا کۆچی دواپی کردووه .

(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یتنه‌که‌ی (سه‌عدی) یش ئه‌مه‌یه:

«من از بیگانگان هرگز ننالَم
کسه با من هرچه کورد آن آشنا کورد»

ئه‌مه‌ش وەرگیتراڼه‌که‌ی پیره‌میرده:

له سه‌ر به‌ردپیک هه‌لۆیه‌ک هه‌لقری که‌وته هه‌وا بیخ غه‌م
هه‌واپیکی غرووری که‌وته سه‌ر، تا که‌وته سه‌ر عالم(۱)
به‌ باپیکی خه‌رۆ و باپی بوو، خوئی ئیجگار بلند زانی
په‌ری گیفت کرد و بالی لیک ئه‌دا هه‌تا‌کو ئه‌یتوانی
که‌ که‌وته عالمی خولیاوه، سه‌یری کرد هه‌موو دنیا
له‌ژئیر بالی ئه‌وايه، هه‌ر ئه‌وه له‌و ئه‌وجه‌دا ته‌نیا
وتی، ئه‌مرو له‌من به‌رزتر، له‌ ئه‌وجی عالمه‌ما کیتییه
کوره‌ی ئه‌رزم له‌ژئیر پیتدایه، که‌س ناگاته ئه‌و جیتییه
ئه‌گه‌ر می‌شوو له‌یه‌ک بیته و بجوولتی، نابی نه‌بیینم
له‌سه‌ر شه‌پقه و سه‌ری ئه‌گرن په‌ریکی بالی ره‌نگینم
خولاسه هیتنه فه‌خری کرد و خوئی بینی له‌ نخوه‌ندا
که‌مانیکی قه‌ده‌ر تیریکی هاویشتی له‌ غه‌فله‌ندا
هیتنایه‌ خواره‌وه خوار و زه‌لیل له‌و به‌رزبیه له‌رزی
سه‌فیل و دل بریندار که‌وت له‌و خاک و خوینه‌دا که‌وزی
که‌ سه‌یری کرد په‌ری خوئی بوو له‌ناو ئه‌و نووکه په‌یکانه
وتی خو‌مان به‌خو‌مانی ئه‌که‌ین، بی سووچه بیتگانه
به‌ راستی راست ئه‌کا سه‌عدی که‌ من هه‌رگیز له‌ بیتگانه
گله‌ ناکه‌م، که‌ هه‌رچی پیم ئه‌کا خو‌یه و له‌ خو‌مانه
«ده‌لئین دل‌مان له‌یه‌ک پاکه، برای دینین، له‌یه‌ک نه‌سلین
که‌چی چاومان به‌خیری به‌کتری هه‌لنایه که‌چ ببین»(۲)

«هه تا که ی چاوی عیبره تمان له گلدا بی خوا چاری
حه کیم هه توی، به خیر چاومان هه لینه بیینه ناو جاری» (۳)

(۱) لای م. ه نووسرا بوو: به بایکی غرووری بایی بوو، تاکه وته سهه عالم.

(۲، ۳) ئەم دوو بهیته شیعیی پیره میترده.

***

پیره میبرد و شیعیکی مه خفی (۱)

له که شکۆلی نه جمه ددین مه لادا که بو (محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ناغای قزلی) نووسیوه، له لاپه ره ی ۱۲۲۵ د ده قی شیعه که ی (مه خفی) و وه رگێرانه که ی پیره میتردی نووسیوه. هه روه ها له لاپه ره ی ۱۲۲۴ د له م باره یه وه نووسیوه «حاجی توفیق بگ زیاتر له ترجمه ی شعردا وریایی هه یه، شیعی، عربی، تورکی، فارسی نه گۆرپته سهه کوردی عه ینه نه به شیعه مه عناکه ی تیک نادا، به رگی کوردی نه کا به به را»

مه خفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمتر هوای گلشنی مصر آره زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رووبه روو کنند
خیلی مالاتک از پی نظاره صف کشند
آنجا شهید عشق تورا شستو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تر بتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به چشمه ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه ی من به نمیشود
گیرم اگر بهروشته ی مریم رفو کنند
جان آره زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه گی به جام قدح طی نمیشود
با ساقیان بگو که می دهر سبو کنند

غمهای دوست بر در دل حلقه می زنند
(مه خفی) بگو که خانه ی دل رفت و روکنند

وه رگێرانه که ی پیره میترد:

کنعانیان گولی رووی تو یان به ده دست که وی
باوه مه که که گولشه نی میسر یان ئیتر بو
رووی رۆژ به پشتی بیت شقی خوارد ئاپرووی تکا
با، رووبه رووی بکا نه وی باوه به من نه کا
جییه شه هیدی عه شقی تیا بشۆن هه موو
دهسته ی فریشته کۆمه ل نه به ستن به ئاره زوو
عه شق وای تواند و مه وه به شی میروو له کانی گۆر
ئیسکی نه مابوو چنگیکی لی گیر بکه نه زۆر
نوێژی به بی محه به ت نه بی، لا به لا به بی
دهستنوێژی، با، به که وسه ر و مزگه وتی (کابه) بی
زای دلم، بهروشته ی مریم که دپته سو
برژانگی چاوی جوان ته قه لی لی بدا نه بی
گیان وای ده وی بی به گل و پیا بروی و بی
له و خاکه گۆزه بی بگری و لیتی پتوه نی
من تینوویه تیم به جام و قه ده ح ناشکی بلین
ساقی به کویه بیته شه رابی خومار شکین
دهرگای دلی منه غه می دۆست هاتوه لیتی نه دا
(مه خفی) بلین که پاکیه وه که نه بی قه ره و سه دا

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بو محهممه د ئەمین کوری حه مه سالح ناغای قزلی نووسیوه. هه روه ها ئەم شیعرانه له دیوانی پیره میتردی (م. ه) بلا و نه کراوه ته وه.

***

پیره میبرد و شیعیکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بیداد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چنه نا شایسته گی از من پدید آمد
که تسبیح از کفم افتاد و زار از میان گم شد